http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/1

500 - fe

Datum	Name, Beruf und Wohnung des Benutzers	Ort der Benutzung	Art der Benutzung (nur eingesehen? — ganz oder teilweise abgeschrieben? — verglichen? — abgelichtet?)	Zweck der Benutzung (ist Veröffentlichung beabsichtigt und in welcher Form?)

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/2

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φιλίαν παρασπονδοῦντες, κἂν τὴν ἐκ τῶν ἠδικημένων φύγωσι τιμωρίαν διὰ ἀσθένειαν, ἀλλά τοι τὴν θεοῦ δίκην οὐ διακρούσονται.

ἀετὸς καὶ κάνθαρος

Λαγωὸς ὑπ' ἀετοῦ διωκόμενος πρὸς κοίτην κανθάρου κατέφυγε, δεόμενος ὑπ' αὐτοῦ σωθῆναι. ὁ δὲ κάνθαρος ἠξίου τὸν ἀετὸν μὴ ἀνελεῖν τὸν ἱκέτην, ὁρκίζων αὐτὸν κατὰ τοῦ μεγίστου Διός, ἢ μὴν μὴ καταφρονῆσαι τῆς μικρότητος αὐτοῦ. ὁ δὲ μετ' ὀργῆς τῇ πτέρυγι ῥαπίσας τὸν κάνθαρον, τὸν λαγωὸν ἁρπάσας κατέφαγεν. ὁ δὲ

Sächs. Landesbibliothek - Dresden -

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/3

κάνθαρος τῷ, τε ἀετῷ συναπέπτη, ὡς τὴν
καλιὰν τούτου καταμαθεῖν, καὶ δὴ προσ-
ελθὼν, τὰ ᾠὰ τούτου κατακυλίας διέφ-
θειρε. τοῦ δὲ δεινὸν ποιησαμένου, εἴ τις
τοῦτο τολμήσειε, κἀπὶ μετεωροτέρου
τόπου τὸ δεύτερον νεοττοποιησαμένου,
κἀκεῖ πάλιν ὁ κάνθαρος τὰ ἴσα τοῦτον
διέθηκεν. ὁ δὲ ἀετὸς ἀμηχανήσας τοῖς
ὅλοις, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν Δία, τούτου
γὰρ ἱερὸς εἶναι λέγεται, τοῖς αὐτοῦ
γόνασι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ᾠῶν ἔθηκε.
τῷ θεῷ ταῦτα παραθέμενος καὶ ἱκετεύσας
φυλάττειν. ὁ κάνθαρος δὲ κόπρου σφαῖ-
ραν ποιήσας, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν κόλπου
τοῦ διὸς ταύτην καθῆκεν. ὁ δὲ Ζεὺς ἀνα-

σας, ἐφ᾽ ὧ τὴν ὄνθον ἀποτινάξασθαι,
καὶ τὰ ὠὰ διέρριψεν ἐκλαθόμενος. ἃ
καὶ συνετρίβη πεσόντα. μαθὼν δὲ πρὸς
τοῦ κανθάρου, ὅτι ταῦτ᾽ ἔδρασε τὸν ἀετὸν
ἀμυνόμενος, οὐ γὰρ δὴ τὸν κάνθαρον
ἐκεῖνος μόνον ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν
δία αὐτὸν ἠσέβησε, πρὸς τὸν ἀετὸν εἶπεν
ἐλθόντα, κάνθαρον εἶναι τὸν λυποῦντα,
καὶ δικαίως λυπεῖν. μὴ βουλόμενος οὖν
τὸ γένος τὸ τῶν ἀετῶν σπανισθῆναι, συνε
βούλευε τῷ κανθάρῳ διαλλαγὰς πρὸς
τὸν ἀετὸν θέσθαι, τοῦ δὲ μὴ πειθομένου,
ἐκεῖνος εἰς καιρὸν ἕτερον τὸν τῶν ἀετῶν
μετέθηκε τοκετόν, ἡνίκα ἂν μὴ φαίνωνται
κάνθαροι :·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/5

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ μηδένος καταφρονεῖν λογιζομένους, ὡς οὐδεὶς ἐστὶν ὃς προπηλακισθεὶς, οὐκ ἂν δυνηθείη ἑαυτῷ ἐπαμύναι:

ἀηδὼν καὶ ἱέραξ

Ἀηδὼν ἐπὶ δένδρου καθεζομένη, κατὰ τὸ εἰωθὸς ᾖδεν. ἱέραξ δὲ θεασάμενος καὶ τροφῆς ἀπορῶν, συνέληφεν ἐπιπτάς. ἡ δ' ἀναιρεῖσθαι μέλλουσα, ἐδεῖτο τοῦ ἱέρακος μὴ βρωθῆναι. μὴ δὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι ἱέρακος γαστέρα πληροῦν. δεῖν δὲ αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον ἐπὶ τὰ μείζω τῶν ὀρνέων τρέπεσθαι. καὶ ὁ ἱέραξ ὑπολαβὼν εἶπεν, ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων ἂν εἴην,

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/6

ἐς τὴν ἐγχερσὶν ἑτοίμην τροφὴν ἀφεὶς
τὰ μὴ φαινόμενα οὕτω διώκοιμι:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὗτος
ἀλόγιστοί εἰσιν, ἀδήλων τὰ ἐν χερσὶ προ- ὅτι δι' ἐλπίδα πλειόνων
ϊέμενοι:

ἀλώπηξ καὶ τράγος

Ἀλώπηξ καὶ τράγος διψῶντες,
εἰς φρέαρ κατέβησαν. μετὰ δὲ τὸ
πιεῖν. τοῦ τράγου σκεπτομένου τὴν ἄνοδον.
ἡ ἀλώπηξ ἔφη. θάρσει. χρήσιμόν τι γὰρ
εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν ἐπινενόηκα.
εἰ γὰρ ὄρθιος σταθεὶς. τοὺς ἐμπροσθίους
τῶν ποδῶν τῷ τοίχῳ προσερείσεις. καὶ
τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τοὔμπροσθεν κλινεῖς.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/7

ἀναδραμοῦσα διὰ τῶν σῶν ἀντινώτων καὶ κεράτων. καὶ ἔξω τοῦ φρέατος ἐκεῖθεν πηδήσασα. ἔτι σε μετὰ τοῦτο ἀνασπάσω ἐντεῦθεν. τοῦ δὲ τράγου πρὸς τοῦτο ἑτοίμως ὑπηρετησαμένου. ἐκείνη τοῦ φρέατος οὕτως ἐκπηδήσασα, ἐσκίρτα περὶ τὸ στόμιον ἡδομένη. ὁ δὲ τράγος αὐτὴν ἐμέμφετο ὡς παραβαίνουσαν τὰς συνθήκας. ἡ δ' ἀλλ' εἰ τοσαύτας εἶπε φρένας ἐκέκτησο· ὁπόσας ἐν τῷ πώγωνι θρίχας, οὐ πρότερον ἂν κατέβης πρὶν τὴν ἄνοδον σκέψασθαι:·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὕτω καὶ τὸν φρόνιμον ἄνδρα δεῖ πρότερον τὰ τέλη σκοποῦντα τῶν πραγμάτων, εἶθ' οὕτως αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν:·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/8

οὐ χεῖρον διέθηκας. ἀλλ' ἐσφάλης ὦ αὕτη φησὶν ἡ βάτος, ἐμοῦ βουληθεῖσα ἐπιλαβέσθαι, ἥτις πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα:.

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοι, ὅσοι βοηθοῖς προστρέχουσιν οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἔμφυτον:.

ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος

Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος ἠμφισβήτουν περὶ εὐγενείας, πολλὰ δὲ τοῦ κροκοδείλου ὑπερήφανα περὶ τῆς τῶν προγόνων διεξιόντος λαμπρότητος, ὡς γεγυμνασιαρχηκότων, ἡ ἀλώπηξ ὑπολαβοῦσα, ὦ τᾶν εἶπεν, ἀλλὰ κἂν μὴ σὺ λέγῃς,

ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δέρματός σε φαίνει· ὡς ἐκ
παλαιῶν ἐτῶν εἰ γεγυμνασμένος:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τῶν ψευδομένων
ἀνδρῶν ἔλεγχος τὰ πράγματα γίνεται:

ἀλεκτρυόνες καὶ πέρδιξ

Ἀλεκτρυόνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας,
πριάμενος καὶ πέρδικα, σὺν ἐκείνοις
ἀφῆκε νέμεσθαι. τῶν δὲ, τυπτόντων αὐτὸν
καὶ ἀπελαυνόντων, ἐκεῖνος ἠθύμει σφόδρα,
νομίζων· ὡς ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ὡς δὲ μετὰ
μικρὸν κἀκεῖνος ἑώρακε μαχομένους
καὶ ἀλλήλους κόπτοντας, τῆς λύπης
ἀπολυθεὶς, εἶπεν. ἀλλ' ἔγωγε ἀπὸ τοῦ

μῶν οὐ λυπήσομαι ὁρῶν καὶ αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις :

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, οἱ φρόνιμοι ῥαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ὕβρεις, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους :

ἀλώπηξ

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν εἰσελθοῦσα ὑποκριτοῦ, καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη, εὗρε καὶ κεφαλὴν μορμολυκίου εὐφυῶς κατεσκευασμένην. ἣν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν ἔφη, ὢ οἵα κεφαλὴ καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.

ἐπιμύθιον

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/11

Ὁ μῦθος δηλοῖ, πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους:.

: ἀνθρακεὺς καὶ κναφεύς :

Ἀνθρακεὺς ἐπί τινος οἰκῶν οἰκίας, ἠξίου καὶ κναφέα παραγενόμενον αὐτῷ συνοικῆσαι. ὁ δὲ κναφεὺς ὑπολαβὼν ἔφη, ἀλλ' οὐκ ἂν τοῦτο δυναίμην ἔγωγε πρᾶξαι, δέδια γὰρ μήπως ἅπερ ἐγὼ λευκαίνω αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς:.

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινώνητον:.

ἁλιεῖς

Ἁλιεῖς εἷλκον σαγήνην. βαρείας δὲ αὐτῆς οὔσης, ἔχαιρον καὶ ἐσκίρτων,

πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες. ὡς
δὲ ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ταύτην ἑλκύσαντες,
τῶν μὲν ἰχθύων εὗρον ὀλίγους. λίθον δὲ
ἐν αὐτῇ παμμεγέθη. ἀθυμεῖν ἤρξαντο
καὶ ἀλύειν οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων
ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι καὶ τἀναντία πρ-
ουπειλήφασιν. εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς πρε-
σβύτερος εἶπε. μὴ ἀχθώμεθα ὦ ἑταῖροι.
τῇ γὰρ ἡδονῇ ὡς ἔοικεν ἀδελφή ἐστιν ἡ
λύπη. καὶ ἡμᾶς οὖν ἔδει τοσαῦτα
προησθέντας πάντως τι καὶ λυπη-
θῆναι :·

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ
ταῖς ἀποτυχίαις :·

Κομπαστής

Ἀνήρ τις ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθὼν, ἄλλα γε πολλὰ ἐν διαφόροις ἀνδραγαθηκέναι χώραις ἐκόμπαζε· καὶ δὴ κἂν τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πήδημα, οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ᾽ αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἴη πηδῆσαι. πρὸς τοῦτο δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. τῶν δὲ παρόντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· ὦ οὗτος, εἰ ἀληθὲς τοῦτ᾽ ἐστίν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτυρίων· ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ᾖ τοῦ πράγματος ἀπόδειξις, ἡ πᾶς

ποίησον. παρὰ σοὶ κεῖται γὰρ τοῦτο πρᾶξαι. ἤτοι ζῆν ὃ κατέχεις ἢ νεκρὸν ἀποδεῖξαι:·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι τὸ θεῖον ἀπαραλόγιστον καὶ ἀλάθητον:·

Ἁλιεῖς

Ἁλιεῖς ἐξελθόντες εἰς ἄγραν ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ταλαιπωρήσαντες, οὐδὲν εἷλον, σφόδρα τε ἠθύμουν. καὶ ἀναχωρῆσαι παρεσκευάζοντο. εὐθὺς δὲ θύννος ὑπὸ τῶν μεγίστων διωκόμενος ἰχθύων εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσήλατο. οἱ δὲ αὐτὸν λαβόντες. μεθ' ἡδονῆς ἀνεχώρησαν:·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι πολλάκις ἃ μὲν

τέχνη παρέχει· ταῦτα τύχη ἐδωρήσατο:

θέμα ζ

Ἀνὴρ πένης νοσῶν, ηὔξατο τοῖς θεοῖς
εἰ διασωθείη βοῦς ἑκατὸν, εἰς θυσίαν προ-
σοίσειν. οἱ δὲ θεοὶ πειράσαι τοῦτον βου-
λόμενοι τοῦ πάθους ἀπήλλαξαν. ὁ δὲ
ἀναστὰς, ἐπειδὴ βοῶν ἠπόρει, στεατίνους
βοῖς ἑκατὸν πλάσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ θεὶς
ὁλοκαύτωσεν. οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν
ἀμύνασθαι ὄναρ ἐπιστάντες αὐτῷ εἶπε.
ἀπελθὲ εἰς τὸν αἰγιαλὸν εἰς τόνδε τόπον
ἐκεῖ δὲ Ἀττικὰς χιλίας εὑρήσεις. ἐκεῖνος
δὲ διυπνισθεὶς. σὺν ἡδονῇ καὶ σπουδῇ
πρὸς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον ἀφί-
κετο. τὸ χρυσίον διερευνῶν. ἐκεῖ δὲ

δὴ πειραταῖς περιτυχὼν, ὑπ' αὐτῶν
συνελήφθη. ἁλοὺς δὲ ἤδη ἀφεθῆναι
τῶν πειρατῶν ἐδεῖτο, χίλια χρυσίου
τάλαντα δώσειν αὐτοῖς ὑφηγούμενος.
ὡς δ' οὐκ ἐπιστεύετο, ἀπαχθεὶς ὑπ' αὐ-
τῶν ἀπεμπολήθη χιλίων δραχμῶν:·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς ἀλαζόσι τῶν
ἀνθρώπων ἐχθραίνει τὸ θεῖον:·

βάτραχοι

Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο.
θέρους δὲ ξηρανθείσης τῆς λίμνης, ἐκεί-
νην καταλιπόντες, ἐπεζήτουν ἑτέραν.
καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι. ὅπερ
ἰδὼν ἅτερος θατέρῳ φησί. συγκατέλθωμεν

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/17

ὦ οὗτος εἰς τόδε τὸ φρέαρ. ὁ δὲ ὑπο-
λαβὼν εἶπεν, ἂν οὖν τὸ ἐνθάδε ὕδωρ
ξηρανθῇ. πῶς ἀναβησόμεθα :·

Ἐπιμύθιον

ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως
προσιέναι τοῖς πράγμασιν :·

Γέρων καὶ θάνατος

Γέρων ποτὲ ξύλα τεμὼν ἐξ ὄρους κἀπὶ
τῶν ὤμων ἀράμενος, ἐπειδὴ πολλὴν ὁδὸν
ἐπηχθισμένος ἐβάδιζεν, ἀπειρηκὼς ἀπέ-
θετό ποτε τὰ ξύλα, καὶ τὸν θάνατον ἐλθεῖν
ἐπεκαλεῖτο. τοῦ δὲ θανάτου εὐθὺς ἐπι-
στάντος, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου
δι' ἣν αὐτὸν καλοίη. ὁ γέρων ἔφη. ἵνα
τὸν φόρτον τοῦτον ἄρας ἐπιθῇς μοι :-

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος ὤν, κἂν μυρίοις κινδύνοις περιπεσὼν δοκῇ θανάτου ἐπιθυμεῖν, ὅμως τὸ ζῆν πολὺ πρότερον θανάτου αἱρεῖται:·

Γραῦς καὶ ἰατρός

Γυνὴ γραῦς ἀλγοῦσα τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς καλεῖται τινὰ τῶν ἰατρῶν ἐπὶ μισθῷ. συμφωνήσασα, ὡς εἰ μὲν θεραπεύσειεν αὐτήν, τὸν ὁμολογηθέντα μισθὸν αὐτῷ δώσειν· εἰ δὲ μή, μηδὲν δώσειν. ἐγχειρησαμένου οὖν ὁ ἰατρὸς τῇ θεραπείᾳ, καθ' ἡμέραν δὲ φοιτῶν ὡς τὴν πρεσβύτην, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῇ χρίων, ἐκείνης μηδαμῶς ἀναβλέπειν ἐχούσης τὴν ὥραν

ἐκείνην ὑπὸ τοῦ χρίσματος. αὐτὸς ἕν τι τῶν τῆς οἰκίας σκευῶν ὑφαιρούμενος, ὁσημέραι ἀπῄει. ἡ μὲν οὖν γραῦς τὴν ἑαυτῆς περιουσίαν ἑώρα καθ' ἑκάστην ἐλαττουμένην ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ τέλος παντάπασιν αὐτῇ θεραπευθείσῃ μηδὲν ὑπολειφθῆναι. τοῦ δ' ἰατροῦ τοὺς συμφωνηθέντας μισθοὺς αὐτὴν ἀπαιτοῦντος ὡς καθαρῶς βλέπουσαν ἤδη, καὶ τοὺς μάρτυρας παραγαγόντος, μᾶλλον μὲν οὖν εἶπεν ἐκείνη τανῦν οὐδ' ὁπωσοῦν βλέπω. ἡνίκα μὲν γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνόσουν, πολλὰ τῶν ἐμῶν κατὰ τὴν ἐμαυτῆς ἔβλεπον οἰκίαν, νῦν δ' ὅτε

με σὺ βλέπειν φὴς, οὐδ' ὅτι οὖν ἐκεί-
νων ὁρῶ :

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώ-
πων ἐξ ὧν πράττουσι. λανθάνουσι κα-
θ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπισπώμενοι :

Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ

Γεωργός τις μέλλων καταλύειν τὸν
βίον, καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυ-
τοῦ παῖδας πεῖραν λαβεῖν τῆς γεωρ-
γίας, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἔφη,
παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸν βίον
ὑπέξειμι. ὑμεῖς δ' ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέ- α
λῳ μοι κέκρυπται, ζητήσαντες εὑρή-
σετε πάντα, οἱ μὲν οὖν οἰηθέντες

θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορώρυχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν. καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον. ἡ δὲ ἄμπελος καλῶς σκαφεῖσα. πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν :·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις :·

δεσπότης καὶ κύνες

Ἀνήρ τις ὑπὸ χειμῶνος ἐν τῷ αὐτοῦ προαστείῳ ἀπολειφθείς. πρῶτα μὲν τὰ πρόβατα κατέφαγεν, εἶτα τὰς αἶγας. τοῦ δὲ χειμῶνος ἐπικρατοῦντος καὶ τοὺς ἐργάτας βοῦς σφάξας ἐθοινήσατο

οἱ κύνες ταῦτα ἰδόντες, διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους· φεύγωμεν ἀλλ' ἡμεῖς γε ἐντεῦθεν, εἰ γὰρ τῶν ἐργατῶν βοῶν ὁ δεσπότης ἡμῶν οὐκ ἐφείσατο, πῶς ἡμῶν φείσεται:·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τούτους μάλιστα φεύγειν καὶ φυλάττεσθαι χρή, οἵτινες οὐδὲ τῶν οἰκείων ἀπέχονται :·

Γυνὴ καὶ ὄρνις.

Γυνὴ χήρα τις ὄρνιν εἶχεν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ᾠὸν αὐτῇ τίκτουσαν, νομίσασα δὲ ὡς οἱ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι, δὶς τέξεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν. ἡ δ' ὄρνις πιμελὴς γενομένη, οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο:·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/23

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν
τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ τὰ
παρόντα ἀποβάλλουσι.

κυνόδηκτος

Δηχθείς τις ὑπὸ κυνός, τὸν ἰασό-
μενον περιῄει ζητῶν. ἐντυχὼν δέ τις
αὐτῷ. καὶ γνοὺς ὃ ζητεῖ. ὦ οὗτος.
63 εἶπεν. εἰ σώζεσθαι βούλει. λαβὼν ἄρτον
καὶ τούτῳ τὸ αἷμα τῆς πληγῆς ἐκ-
μάξας τῷ δακόντι κυνὶ φαγεῖν ἐπί-
δος. κἀκεῖνος γελάσας ἔφη. ἀλλ᾽ εἰ
τοῦτο ποιήσω, δεῖ με ὑπὸ πάντων
τῶν ἐν τῇ πόλει κυνῶν δηχθῆναι

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀγαθῶν οἱ πονηροὶ εὐεργετούμενοι, μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνονται :·

Νεανίσκοι καὶ μάγειρος.

Δύο νεανίσκοι μαγείρῳ παρεκάθηντο. καὶ δὴ τοῦ μαγείρου περί τινων οἰκείων ἔργων ἀσχολουμένου, ὁ ἕτερος τούτων μέρος τι τῶν κρεῶν ὑφελόμενος, εἰς τὸν θατέρου καθῆκε κόλπον. ἐπιστραφέντος δὲ τοῦ μαγείρου καὶ τὸ κρέας ἐπιζητοῦντος, ὁ μὲν εἰληφὼς ὤμνυε μὴ ἔχειν, ὁ δὲ ἔχων, μὴ εἰληφέναι. ὁ δὲ μάγειρος αἰσθόμενος τὴν κακουργίαν αὐτῶν, εἶπεν. ἀλλὰ κἂν ἐμὲ λάθητε, τὸν γ' ἐπιορκούμενον

θεὸν οὐχ οἷον λήσεσθαι :·

Ἐπὶ μυθίου

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι κἂν ἀνοις ἐπιορκοῦντες λάθωμεν, ἀλλὰ τόν γε θεὸν οὐ λήσομεν :·

Ἐχθροί

Δύο τινὲς ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς ἔπλεον, ὧν ἅτερος μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ἅτερος δὲ ἐπὶ τῆς πρώρας ἐκάθητο. χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένου, καὶ τῆς νεὼς μελλούσης ἤδη καταποντίζεσθαι, ὁ ἐπὶ τῆς πρύμνης τὸν κυβερνήτην ἤρετο· πότερον τῶν μερῶν τοῦ πλοίου πρότερον μέλλει καταβαπτίζεσθαι. τοῦ δὲ τὴν

πρώραν εἰπόντος. ἀλλ᾽ ἐμοί γε οὐκ ἔστι λύ-
πηρὸν εἴπερ ὁ θάνατος. εἴγε ὁρᾶν μέλλω
πρὸς ἐμοῦ τὸν ἐχθρὸν ἀποθνήσκοντα:·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων πολ-
λοὶ οὐδὲν τῆς ἑαυτῶν βλάβης φροντίζουσιν.
εἰ τοὺς ἐχθροὺς μόνον ἴδωσι πρὸ αὐτῶν
κακουμένους :·

αἴλουρος καὶ μύες

Ἐν οἰκίᾳ τινὶ πολλῶν μυῶν ὄντων,
αἴλουρος τοῦτο γνοὺς ἧκεν ἐνταῦθα. καὶ
καθέκαστον αὐτῶν συλλαμβάνων κατή-
σθιεν. οἱ δὲ. καθ᾽ ἑκάστην ἑαυτοὺς ἀναλισκο-
μένους ὁρῶντες ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους.
μηκέτι κάτω κατέλθωμεν. ἵνα μὴ παντε-

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/27

πᾶσιν ἀπολώμεθα. τοῦ γὰρ αἰλούρου
μὴ δυναμένου δεῦρο ἐξικνεῖσθαι. ἡμεῖς
σωθησόμεθα. ὁ δὲ αἴλουρος μηκέτι τῶν
μυῶν κατιόντων. ἔγνω δι' ἐπινοίας
αὐτοὺς σοφιζόμενος ἐκκαλέσασθαι. καὶ
δὴ ἀπὸ παττάλου τινὸς ἑαυτὸν ἀναβὰς
ἀπηώρισε καὶ προσεποιεῖ νεκρὸν εἶναι.
τῶν δὲ μυῶν τις παρακύψας καὶ
ἰδὼν αὐτὸν ἔφη, ὦ οὗτος κἂν θύ-
λαξ γένῃ. οὐ προσελεύσομαί σοι:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι τῶν ἀνθρώπων
οἱ φρόνιμοι, ὅταν τῆς ἐνίων μοχθη-
ρίας πειραθῶσιν οὐκέτι αὐτῶν ἐξ-
απατῶνται ταῖς ὑποκρίσεσιν:·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/28

Ἀλώπηξ καὶ πίθηκος.

Ἐν συνόδῳ ποτὲ τῶν ἀλόγων ζώ-
ων ὀρχησάμενος πίθηκος, καὶ εὐδο-
κιμήσας. βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν ἐχει-
ροτονήθη. ἀλώπηξ δὲ αὐτῷ φθονήσα-
σα, ὡς ἔν τινι παγίδι κρέας ἐθεάσατο.
τὸν πίθηκον λαβοῦσα ἐνταῦθα ἤγαγεν.
ὡς εὕροι μὲν αὐτή μέντοι λέγουσα
θησαυρὸν τοῦτον, μὴ μέντοι καὶ χρήσα-
σθαι αὐτῷ, τῷ βασιλεῖ γὰρ τοῦτον ὁ
νόμος δίδωσι καὶ προυτρέπετο αὐτὸν
ἅτε δὴ βασιλέα τὸν θησαυρὸν ἀνελέ-
σθαι. ὁ δ' ἀπερισκέπτως προσελθὼν
καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς παγίδος,
ὡς ἐξαπατήσασαν ἐμέμφετο τὴν

ἀλώπεκα. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν, ὦ πίθηκε.
τοιαύτην συμφορίαν ἔχων. τῶν ἀλόγων
βασιλεύσεις; ·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πράξεσί τισιν ἀ-
περισκέπτως ἐπιχειροῦντες. δυστυ-
χήμασι περιπίπτουσι. ·

Θύννος καὶ δελφίν.

Θύννος διωκόμενος ὑπὸ δελφῖνος.
καὶ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ φερόμενος, ἐπειδὴ
καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν. ἔλαθεν ὑπὸ
σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἴς τινα νῆσον.
ιθ ὑπὸ δὲ τῆς ὁμοίας ῥύμης καὶ ὁ δελφὶν
αὐτῷ συνεξώκειλεν. ὁ δὲ θύννος ἐπι-
στραφεὶς καὶ λιποψυχοῦντα τὸν

δελφῖνα ἑωρακὼς, εἶπεν· οὐκέτι μοι ὁ θά-
νατος λυπηρός· ὁρῶν τὸν αἴτιον γεγο-
νότα μοι τούτου σὺν ἐμοὶ ἀποθνήσκοντα:·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι ῥαδίως τὰς συμφο-
ρὰς οἱ ἄνθρωποι φέρουσι τοὺς τούτων
αἰτίους δυστυχοῦντας ὁρῶντες:·

ἰατρὸς καὶ νοσῶν

Ἰατρὸς νοσοῦντα ἐθεράπευε. τοῦ
δὲ νοσοῦντος ἀποθανόντος, ἐκεῖνος
πρὸς τοὺς ἐκκομίζοντας ἔλεγεν· οὗτος
ὁ ἄνθρωπος εἰ οἴνου ἀπείχετο καὶ κλυστῆρ-
σιν ἐχρῆτο οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. τῶν δὲ πα-
ρόντων ὑπολαβών τις ἔφη. βέλτιστε.
οὐκ ἔδει σε ταῦτα νῦν λέγειν, ὅτε μηδὲν

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/31

ὄφελος ἐστὶν ὅτε τούτοις χρῆσθαι ἡ δύναται:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοὺς φίλους ἐν καιρῷ ἀνάγκης τὰς βοηθείας παρέχειν, καὶ μὴ μετὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀπόγνωσιν κατειρωνεύεσθαι:

ἰξευτὴς καὶ ἔχις

Ἰξευτὴς ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλάμους, πρὸς ἄγραν ἐξῆλθεν. ἰδὼν δὲ κίχλαν ἐφ᾽ ὑψηλοῦ δένδρου καθεζομένην. καὶ τοὺς καλάμους ἀλλήλοις ἐπὶ μῆκος συνάψας ἄνω πρὸς αὐτήν, συλλαβεῖν βουλόμενος ἀφεώρα. καὶ δὴ λαθὼν ἔχιν κοιμωμένην ὑπὸ πόδας

ἐπάτησε· τῆς δ᾽ ὀργισθείσης καὶ δακούσης
αὐτὸν· ἐκεῖνος ἤδη λειποψυχῶν ἔλεγε·
δύστηνος ἐγώ· ἕτερον γὰρ θηρεῦσαι,
βουλόμενος αὐτὸς ὑφ᾽ ἑτέρου ἠγρεύ-
θην εἰς θάνατον:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλας ἐπι-
βουλεύοντες, λανθάνουσι πολλάκις
ὑφ᾽ ἑτέρων τοῦτ᾽ αὐτὸ πάσχοντες.

κάστωρ.

Ὁ κάστωρ ζῶον ἐστὶ τετράπουν, ἐν
λίμναις τὰ πολλὰ διαιτώμενον· οὗ
τὰ αἰδοῖα φασὶν ἰατροῖς χρήσιμα
εἶναι. οὗτος οὖν ἐπειδὰν ὑπ᾽ ἀνθ-
ρώπων διωκόμενος καταλαμβάνηται,

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/33

γινώσκων οὗ χάριν διώκεται, ἀποτεμὼν
τὰ ἑαυτοῦ αἰδοῖα ῥίπτει πρὸς τοὺς
διώκοντας, καὶ οὕτω σωτηρίας τυγχά-
νει:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώ-
πων οἱ φρόνιμοι ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν
σωτηρίας οὐδένα λόγον τῶν χρημά-
των ποιοῦνται:

κύων καὶ μάγειρος

Κύων εἰσπηδήσας εἰς μαγειρεῖον
καὶ τοῦ μαγείρου ἀσχολουμένου, καρ-
δίαν ἁρπάσας ἔφυγεν. ὁ δὲ μάγειρος
ἐπιστραφείς, ὡς εἶδεν αὐτὸν φεύγον-
τα, εἶπεν, ὦ οὗτος, ἴσθι ὡς ὅπου περ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/34

ἂν ἦς. φυλάξομαί σε. οὐ γὰρ ἀπ᾽ ἐμοῦ
καρδίαν εἴληφας, ἀλλ᾽ ἐμοὶ καρδίαν
ἔδωκας :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παθή-
ματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γί-
νονται :·

Κύων καὶ λύκος.

Κύων πρὸ ἐπαύλεως τινὸς ἐκά-
θευδε. λύκου δ᾽ ἐπιδραμόντος καὶ βρῶ-
μα μέλλοντος θήσειν αὐτὸν, ἐδεῖτο μὴ
νῦν αὐτὸν καταθῦσαι. νῦν μὲν γάρ
φησι λεπτός εἰμι καὶ ἰσχνός, ἂν δὲ
μικρὸν ἀναμείνῃς, μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ
δεσπόται ποιήσειν γάμους, κἀγὼ τηνι-

καῦτα

πολλὰ φαγὼν ἐπιμελέστερος ἔσομαι. καὶ σοὶ ἡδύτερον βρῶμα γενήσομαι. ὁ μὲν οὖν λύκος πεισθεὶς ἀπῆλθε. μεθ' ἡμέρας δὲ ἐπανελθὼν, εὗρεν ἄνω ἐπὶ τοῦ δώματος τὸν κύνα καθεύδοντα. καὶ στὰς κάτωθεν πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλει, ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν συνθηκῶν. καὶ ὁ κύων, ἀλλ' ὦ λύκε, εἶπεν, ἀπὸ τοῦ δε πρὸ τῆς ἐπαύλεως με ἴδοις καθεύδοντα, μὴ κέτι γάμους ἀναμείνῃς:

. ἐπιμύθιον .

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων. ὅταν περί τι κινδυνεύσαντες σωθῶσι, διὰ βίου τοῦτο φυλάττονται:

. Κύων καὶ ἀλεκτρυών .

Κύων καὶ ἀλεκτρυὼν ἑταιρείαν
ποιησάμενοι. ὥδευον. ἑσπέρας δὲ
καταλαμβανούσης, ὁ μὲν ἀλεκτρυὼν ἐ-
πὶ δένδρον ἐκάθευδεν ἀναβάς. ὁ δὲ
κύων πρὸς τῇ ῥίζῃ τοῦ δένδρου, κοίλωμα
ἔχοντος: τοῦ δὲ ἀλεκτρυόνος κατὰ ο
τὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντος,
ἀλώπηξ ἀκούσασα πρὸς αὐτὸν ἔδρα-
με. στᾶσα κάτωθεν ἑαυτὸν κατελθεῖν
ἠξίου. ἐπιθυμεῖν γὰρ ἀγαθὴν οὕτω
φωνὴν ζῷον ἔχον ἀσπάσασθαι. τοῦ δὲ
εἰπόντος τὸν θυρωρὸν πρότερον δι-
υπνίσαι ὑπὸ τὴν ῥίζαν καθεύδοντα.
ὡς ἐκείνου ἀνοίξαντος κατελθεῖν.
κἀκείνης ζητούσης αὐτὸν φωνῆσαι.

ὁ κύων αἴφνης πηδήσας αὐτὴν διεσπάραξεν :·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν χθρῶν τοὺς ἐχθροὺς ἐπελθόντας πρὸς ἰσχυροτέρους πέμπουσι παραλογιζόμενοι :·

Λέων καὶ βάτραχος

Λέων ἀκούσας ποτὲ βατράχου μέγα βοῶντος, ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνήν, οἰόμενος μέγα τι ζῶον εἶναι. προσμείνας δὲ μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν :·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν πρὸ τῆς ὄψεως δι᾽ ἀκοῆς μόνης ταράττεσθαι :·

Λέων καὶ ὄνος

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιησάμενοι, ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς. ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων, ἐκλέξασθαι τούτους προυτρέπετο. καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν. ἡ δὲ εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα, ἑαυτῇ βραχύ τι κατέλειπεν. καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτήν, τίς σε ὦ βελτίστη

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/39

διαιρεῖν οὕτως ἐδίδαξεν, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ ὅρον συμφορά ::

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα ::

Λέων καὶ ἄρκτος

Λέων καὶ ἄρκτος ἅμα βουνεύρῳ περιτυχόντες, περὶ τούτου ἐμάχοντο, δεινῶς οὖν ὑπ' ἀλλήλων διατεθέντες, ὡς ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ σκοτοδινιάσαι, ἀπαυδήσαντες ἔκειντο. ἀλώπηξ δὲ κύκλῳ περιιοῦσα, πεπτωκότας αὐτοὺς ἰδοῦσα, καὶ τὸ βούνευρον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τοῦτο διὰ

μέσον ἀμφοῖν διαδραμοῦσα καὶ ἁρπά-
σασα, φεύγουσα ᾤχετο. οἱ δὲ βλέπον-
τες μὲν αὐτήν. μὴ δυνάμενοι δὲ ἀναστῆ-
ναι. δείλαιοι ἡμεῖς εἶπον ὅτι διὰ ἀλώπεκα
ἐμοχθοῦμεν :·

ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιώντων,
ἄλλοι κερδαίνουσιν :·

μάντις

Μάντις ἐπ᾽ ἀγορᾶς καθήμενος διε-
λέγετο. ἐπιστάντος δέ τινος αἰφνης
καὶ ἀπαγγείλαντος, ὡς αἱ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ θυρίδες ἀναπεπταμέναι τε πᾶσαι
εἶεν, καὶ πάντα τὰ ἔνδον ἀφῃρημένα.
ἀνεπήδησέ τε στενάξας, καὶ δρομαῖος

κει, τρέχοντα δέ τις αὐτὸν θεασάμενος, ὦ οὗτος εἶπεν, ὁ τἀλλότρια πράγματα προειδέναι ἐπαγγελλόμενος, τὰ σαυτοῦ οὐ προεμαντεύου:

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρὸς τοὺς τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον φαύλως διοικοῦντας, τῶν δὲ μηδὲν αὐτοῖς προσηκόντων προνοεῖσθαι πειρωμένους:

μύρμηξ καὶ περιστερά.

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγήν, παρασυρεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ἀπεπνίγετο. περιστερὰ δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶνα δένδρου περιελοῦσα, ἐς τὴν πηγὴν ἔρριψεν.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/42

ἔφου καὶ καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη.
ἰξευτὴς δέ τις μετὰ τοῦτο τοὺς καλά-
μους συνθεὶς ἐπὶ τῷ τὴν περιστερὰν
συλλαβεῖν ἦει. τοῦτο δὲ ὁ μύρμηξ ἑωρα-
κὼς τὸν τοῦ ἰξευτοῦ πόδα ἔδακεν.
ὁ δὲ ἀλγήσας τοὺς καλάμους ἔρριψε.
καὶ τὴν περιστερὰν αὐτίκα φυγεῖν
ἐποίησεν :·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς εὐεργέ-
ταις χάριν ἀποδιδόναι :·

νυκτερὶς βάτος καὶ αἴθυια

Νυκτερὶς καὶ βάτος καὶ αἴθυια
ἑταιρείαν ποιησάμεναι, ἐμπορικὸν
διέγνωσαν βίον ζῆν. ἡ μὲν οὖν νυκτερὶς

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/43

ἀργύριον δανεισαμένη καθῆκεν εἰς τὸ μέσον. ἡ δὲ βάτος ἐσθῆτα μεθ' ἑαυτῆς ἔλαβεν. ἡ δὲ αἴθυια τρίτη χαλκόν. καὶ ἀπέπλευσαν. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου. καὶ τῆς νεὼς περιτραπείσης, πάντα ἀπολέσαντες αὐτοὶ ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. ἐξ ἐκείνου τοιγαροῦν ἡ μὲν αἴθυια τοῖς αἰγιαλοῖς ἀεὶ παρεδρεύει. μήπου τὸν χαλκὸν ἐκβάλλῃ ἡ θάλαττα. ἡ δὲ νυκτερὶς τοὺς δανειστὰς φοβουμένη, τῆς μὲν ἡμέρας οὐ φαίνεται. νύκτωρ δ' ἐπὶ νομὴν ἔξεισιν. ἡ δὲ βάτος τῆς τῶν παριόντων ἐσθῆτος ἐπιλαμβάνεται. εἴ που τὴν οἰκείαν ἐπιγνοίη ζητοῦσα:

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/44

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι περὶ ἃ σπουδάσομεν
τούτοις ἐσύστερον περιπίπτομεν:.

νοσῶν καὶ ἰατρός

Νοσῶν τις καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ἐρω
θώμενος ὅπως διετηρήθη πλέον εἶπε
τοῦ δέοντος ἱδρωκέναι. ὁ δέ. ἀγαθὸν
ἔφη τοῦτ' εἶναι. ἐκ δευτέρου δὲ παρ'
αὐτοῦ πάλιν ἐρωθεὶς ὅπως ἔσχε.
φρίκῃ συσχεθεὶς εἶπε σφοδρῶς δια
τετινάχθαι. ὁ δέ. καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν
ἔφησεν εἶναι. ἐκ δὲ τρίτου αὖθις
ἐρωτηθεὶς ὅπως διεγένετο. εἶπεν ὑ
δέρῳ περιπεπτωκέναι. ὁ δέ. καὶ
τοῦτο πάλιν ἀγαθὸν εἶπεν εἶναι

Εἶτα τῶν οἰκείων τινὸς αὐτὸν ἐρωτή-
σαντος ὅπως ἔχεις· ἐγὼ εἶπεν ὦ οὗτος
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπόλλυμαι:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τῶν ἄλλων
δυσχεραίνομεν τοὺς πρὸς χάριν ἀεὶ
βουλομένους λέγειν:

ξυλευόμενος καὶ ἑρμῆς

Ξυλευόμενός τις παρά τῷ ποτα-
μῷ, τὸν οἰκεῖον ἀπέβαλε πέλεκυν.
ἀμηχανῶν τοίνυν παρὰ τὴν ὄχθην
καθίσας ὠδύρετο, ἑρμῆς δὲ μαθὼν τὴν
αἰτίαν, καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον,
καταδὺς εἰς τὸν ποταμὸν χρυσοῦν
ἀνήνεγκε πέλεκυν, καὶ εἰ οὗτός ἐστιν

ὃν ἀπώλεσεν ἤρετο, τοῦ δὲ μὴ τοῦτον
εἶναι φαμένου, αὖθις δὲ ταβὰς ἀργυ
ροῦν ἀνεκόμισε. τοῦ δὲ. μηδὲ τοῦτον
εἶναι τὸν οἰκεῖον εἰπόντος, ἐκ τρίτου
καταβὰς ἐκεῖνον τὸν οἰκεῖον ἀνήνεγκε.
τοῦ δὲ. τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπο
λωλότα φαμένου, ἑρμῆς ἀποδε
ξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην,
πάσας αὐτοῦ ἐδωρήσατο, ὁ δὲ παρα
γενόμενος. πάντα τοῖς ἑταίροις
τὰ συμβάντα διεξελήλυθεν, ὧν
εἷς τις τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβου
λεύσατο. καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν
ἐλθὼν. καὶ τὴν οἰκεῖον ἀξίνην ἐξε
πίτηδες ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα κλαίων

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/47

ἐκάθητο. ἐπιφανεὶς οὖν ὁ ἑρμῆς κἀκείνῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρήνου, καταβὰς ὁμοίως χρυσῆν ἀξίνην ἐξήνεγκεν, καὶ ἤρετο εἰ ταύτην ἀπέβαλε. τοῦ δὲ σὺν ἡδονῇ, ναὶ ἀληθῶς ἥδ᾽ ἐστὶ φήσαντος. μισήσας ὁ θεὸς τὴν τοσαύτην ἀναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνην κατέσχεν, ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν οἰκείαν ἀπέδωκεν:.

. ἐπιμύθιον .

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται:.

. ὄνος καὶ κηπωρός .

Ὄνος ὑπηρετούμενος κηπωρῷ, ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἤσθιε, πλεῖστα δὲ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/48

ἐμόχθει, ηὔξατο τῷ Διΐ, ὥστε τοῦ κηπου-
ροῦ ἀπαλλαγεὶς ἑτέρῳ ἀπεμποληθῆναι
δεσπότῃ· τοῦ δὲ Διὸς ἐπακούσαντος καὶ
κελεύσαντος αὐτὸν κεραμεῖ πραθῆναι,
πάλιν ἐδυσφόρει πλέον ἢ πρότερον ἀ-
χθοφορῶν, καὶ τόν τε πηλὸν καὶ τὰς κε-
ράμους κομίζων· πάλιν οὖν ἀμεῖψαι τὸν
δεσπότην ἱκέτευε καὶ βυρσοδέψῃ ἐπεμ-
πολεῖται· εἰς χείρονα τοίνυν τῶν προ-
τέρων δεσπότην ἐμπεσὼν, καὶ ὁρῶν τὰ
παρ᾽ αὐτοῦ πραττόμενα, μετὰ στεναγμῶν
ἔφη· οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ, βέλτιον
ἦν μοι παρὰ τοῖς προτέροις δεσπόταις
μένειν, οὗτος γὰρ ὡς ὁρῶ καὶ τὸ δέρμα
μου κατεργάσεται:·

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι τότε μάλιστα τοὺς προτέρους δεσπότας οἱ οἰκέται ποθοῦσιν· ὅταν τῶν δευτέρων λάβωσι πεῖραν:

ὀρνιθοθήρας καὶ κορύδαλος

Ὀρνιθοθήρας ὄρνισιν ἵστη παγίδας. κορύδαλος δὲ τοῦτον πόρρωθεν ἰδὼν ἐπυνθάνετο τί ποτ' ἐργάζοιτο, τοῦ δὲ πόλιν κτίζειν φαμένου, εἶτα δὲ πορρωτέρω ἀποχωρήσαντος καὶ κρυβέντος. ὁ κορύδαλος τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις πιστεύσας. προσελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἑάλω. τοῦ δὲ ὀρνιθοθήρα ἐπιδραμόντος. ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ οὗτος

εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, πολλοὺς
εὑρήσεις τοὺς ἐνοικήσοντας:

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἱ
οἶκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ
προεστῶτες χαλεπαίνωσιν

ὁ ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπόρος πολλὴν ἀνύσας ὁδὸν,
ηὔξατο· εἰ ἄρα εὑρήσει τι, τὸ ἥμισυ τοῦ-
του τῷ ἑρμῇ ἀναθήσειν, περιτυχὼν
δὲ πήρᾳ μεστῇ φοινίκων καὶ ἀμυγδά-
λων καὶ ταύτην ἀνελόμενος· ἐκεῖνος
μὲν ἔφαγε τὰ δὲ τῶν φοινίκων ὀστᾶ
καὶ τὰ τῶν ἀμυγδάλων κελύφη ἐπί
τινος ἀνέθηκε βωμοῦ:

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/51

φήσας ἀπέχεις ὦ ἑρμῆ τὴν εὐχήν·
τοῦ γὰρ εὑρεθέντος τὰ ἐκτὸς δέρτος
πρὸς σὲ διαμεμένηκε :·

·ἐπιμύθιον·

Ὁ μῦθος δηλοῖ· πρὸς ἄνδρα φιλάργυρον
καὶ τοὺς θεοὺς διὰ πλεονεξίαν κατασο-
φιζόμενον :·

παῖς καὶ μήτηρ

Παῖς ἐκ διδασκαλίου τὴν τοῦ
συμμαθητοῦ δέλτον κλέψας· ἤνεγκε
τῇ μητρί· τῆς δὲ· μὴ· ἐπιπληξάσης
μᾶλλον μὲν οὖν ἀποδεξαμένης προϊόν-
τοις χρόνοις ἤρξατο καὶ τὰ μείζω
κλέπτειν. ἐπ' αὐτοφώρῳ δέ ποτε
ληφθεὶς· ἀπήγετο τὴν πρὸς θάνατον·

τῆς δὲ μητρὸς ἑπομένης καὶ ὀλοφυρο
μένης. ἐκεῖνος τῶν δημίων ἐδεῖτο βρα
χέα τινὰ τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι πρὸς
οὖς. τῆς δὲ ταχέος τῷ στόματι τοῦ
παιδὸς προσθείσης, ἐκεῖνος τὸ οὖς
τοῖς ὀδοῦσι δακὼν ἀφείλατο. τῆς δὲ
μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων κατηγορούντων,
ὡς οὐ μόνον κεκλόφεν ἀλλ᾽ ἤδη καὶ εἰς
τὴν μητέρα ἠσέβηκεν. ἐκεῖνος εἶπεν,
αὕτη γάρ μοι τῆς ἀπωλείας γέγονεν
αἰτία. εἰ γὰρ τὴν δέλτον ἐκκλέψαν
ἐπέπληξέ μοι. οὐκ ἂν μέχρι τούτων
χωρήσας νῦν ἠγόμην ἐπὶ τὸν θάνατον:

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν μὴ κατ᾽ ἀρχὰς

κολαζομένων ἐπὶ μεῖζον αὐξάνει τὰ κακά:·

ποιμὴν καὶ θάλασσα.

Ποιμὴν ἐν παραθαλασσίῳ τόπῳ ποιμνίον νέμων, ἑωρακὼς γαληνιῶσαν τὴν θάλατταν, ἐπεθύμησε πλεῦσαι πρὸς ἐμπορίαν. ἀπεμπολήσας οὖν τὰ πρόβατα καὶ φοινίκων βαλάνους ὠνησάμενος ἀνήχθη. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου καὶ τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, πάντα τὸν φόρτον ἐκβαλὼν εἰς τὴν θάλατταν, μόλις κενῇ τῇ νηῒ διεσώθη. μετὰ δ' ἡμέρας οὐκ ὀλίγας παριόντος τινὸς, καὶ τῆς θαλάττης ἔτυχε γὰρ αὕτη γαληνιῶσα τὴν ἠρεμίαν θαυμάζοντος, ὑπολαβὼν

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/54

οὗτος εἶπεν, φοινίκων αὖθις ὡς ἔοικεν
ἐπιθυμεῖ καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται ἡ
συχάζουσα :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ παθήματα τοῖς
ἄλλοις μαθήματα γίνονται :·

ῥοιὰ καὶ μηλέα.

Ῥοιὰ καὶ μηλέα † κάλλους ἤριζον. † περὶ
πολλῶν δ' ἀμφοῖς ζητήσεων μεταξὺ γε-
νομένων, βάτος ἐκ τοῦ πλησίον ἀκούσα[σα]
φραγμοῦ παυσώμεθα εἶπεν. ὦ φίλαι
ποτὲ μαχόμεναι :·

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ἐν ταῖς τῶν ἀμεινόνων
στάσεσι καὶ οἱ μηδενὸς ἄξιοι πειρῶνται εἶναί τι :·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/55

Ἀσπάλαξ.

Ὁ ἀσπάλαξ τυφλὸν ζῶόν ἐστι. φησὶν οὖν ποτε τῇ μητρί· συκαμινέαν μῆτερ ὁρῶ. εἶτα αὖθις φησί· λιβάνου ὀσμῆς πεπλήρωμαι. καὶ τρίτον πάλιν· χαλκοῦ φησὶ ψηφῖδος κτύπον ἀκούω. ἡ δὲ μήτηρ ὑπολαβοῦσα εἶπεν· ὦ τέκνον, ὡς ἤδη καταμανθάνω, οὐ μόνον ὄψεως ἐστέρησαι, ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς καὶ ὀσφρήσεως:

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀλαζόνων τὰ ἀδύνατα κατεπαγγέλλονται, ἐλέγχονται:

Σφῆκες καὶ πέρδικες.

Σφῆκες καὶ πέρδικες δίψῃ συνε-
χόμενοι, πρὸς γεωργὸν ἦλθον πα-
ρ' αὐτοῦ αἰτοῦντες πιεῖν, ἐπαγγελλό-
μενοι ἀντὶ τοῦ ὕδατος ταύτην τὴν
χάριν ἀποδώσειν, οἱ μὲν πέρδικες
σκάψειν τὰς ἀμπέλους, οἱ δὲ σφῆκες
κύκλῳ περιιόντες τοῖς κέντροις ἀπο-
σοβεῖν τοὺς κλέπτας. ὁ δὲ γεωργὸς
ἔφη· ἀλλ' ἐμοί γε εἰσὶ δύο βόες οἱ μηδὲν
ἐπαγγελλόμενοι πάντα ποιοῦσιν, ἄμει-
νον οὖν ἐστὶ ἐκείνοις δοῦναι ἤπερ ὑμῖν:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, πρὸς ἄνδρας ἐξώλεις
ὠφελεῖν μὲν ἐπαγγελλομένους βλά-
πτοντας δὲ μεγάλα:

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/57

Ταὼς καὶ κολοιός.

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταὼς ἑαυτὸν ἠξίου διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. αἱρουμένων τοῦτο πάντων, κολοιὸς ὑπολαβὼν ἔφη. ἀλλ᾽ εἰ σοῦ βασιλεύοντος ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ἄρχοντας οὐ διὰ κάλλος μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥώμην καὶ φρόνησιν ἐκλέγεσθαι δεῖ :·

Μονιὸς καὶ ἀλώπηξ.

Μονιὸς ἄγριος ἐπί τινος ἑστὼς δένδρου τοὺς ὀδόντας ἔθηγεν, ἀλώπεκος δὲ

ἐρομένης τὴν αἰτίαν, ὅτι μηδεμιᾶς προκειμένης ἀνάγκης, τοῖς ὀδόντας θήγει. ἔφη· οὐκ ἀλόγως τοῦτο ποιῶ· εἰ γάρ με [~] τηνικαῦτα πρὸς τὸ τοὺς ὀδόντας ἀκονᾶν ἀσχολεῖσθαι δεήσει. ἀλλὰ μᾶλλον ἑτοίμοις οὖσι χρῆσθαι:

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι δεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον παρασκευάζεσθαι:

Κορυδαλός.

Κορυδαλὸς εἰς πάγην ἁλοὺς, θρηνῶν ἔλεγεν. οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ καὶ δυστήνῳ πτηνῷ. οὐ χρυσὸν ἐνοσφισάμην τινός. οὐκ ἀργύριον. οὐκ ἄλλο τι τῶν τιμίων. κόκκος δὲ σίτου μικρὸς τὸν θάνατον

μοι προυξένησεν :·

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ· πρὸς τοὺς διὰ κέρδος εὐτελὲς μέγαν ὑφισταμένους κίνδυνον :·

Νεβρός

Νεβρός ποτε πρὸς τὴν ἔλαφον εἶπε· πάτερ σὺ καὶ μείζων καὶ ταχύτερος κυνῶν πέφυκας καὶ κέρατα πρὸς τούτοις ὑπερφυᾶ φέρεις πρὸς ἄμυναν· τί δή ποτε οὖν οὕτω τούτους φοβῇ· κἀκεῖνος λέγων εἶπεν· ἀληθῆ μὲν ταῦτα φὴς τέκνον· ἓν οἶδα· ὡς ἐπειδὰν κυνὸς ὑλακὴν ἀκούσω· αὐτίκα πρὸς φυγὴν οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἐκφέρομαι :·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/60

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι τοῖς φύσει δειλοὺς
οὐδεμία παραίνεσις ἑορμῆ
σίηθω:

Λαγωοὶ καὶ βάτραχοι.

Οἱ λαγωοί ποτε συνελθόντες
τὸν ἑαυτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀπε-
κλαίοντο βίον. ὡς ἐπισφαλὴς εἴη
καὶ δειλίας πλέως καὶ γὰρ ὑπ' ἀν-
θρώπων καὶ κυνῶν. καὶ ἀετῶν. καὶ
ἄλλων πολλῶν ἀναλίσκονται. βέλτιον
οὖν εἶναι θανεῖν ἅπαξ. ἢ διὰ βίου
τρέμειν τοῦτο τοίνυν κυρώσαντες,
ὥρμησαν κατὰ ταὐτὸν εἰς τὴν λίμνην.
ὡς εἰς αὐτὴν ἐμπεσούμενοι καὶ ἀπο

πνιγησόμενοι. τῶν δὲ καθημένων κύκλῳ
τῆς λίμνης βατράχων. ὡς τὸν τοῦ δρόμου τοῦ
κτύπον ᾔσθοντο, εὐθὺς εἰς ταύτην ἀσ
πηδησάντων, τῶν λαγωῶν τις ἀγχι
νούστερος εἶναι δοκῶν τῶν ἄλλων, ἔφη.
στῆτε ἑταῖροι μηδὲν δεινὸν ὑμᾶς αὐτοὺς
διαπράξησθε. ἤδη γὰρ ὡς ὁρᾶτε καὶ ἡμῶν
ἐστὶ ζῶα δειλότερα :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι οἱ δυστυχοῦντες
ἐξ ἑτέρων χείρονα πασχόντων παρα
μυθοῦνται :·

Ὄνος καὶ ἵππος.

Ὄνος ἵππον ἐμακάριζεν ὡς ἀφθό
νως τρεφόμενον καὶ ἐπιμελῶς.

αὐτὸς μηδ' ἀχύρων ἅλις ἔχων. καὶ ταῦτα
πλεῖστα ταλαιπωρῶν ἐπειδὲ καιρὸς
ἐπέστη πολέμου, καὶ ὁ στρατιώτης ἔνοπλον
ἀνέβη τὸν ἵππον πανταχόσε τοῦτον
ἐλαύνων. καὶ δὴ καὶ μέσον τῶν πολε-
μίων εἰσήλασε. καὶ ὁ ἵππος πληγεὶς
ἔκειτο. ταῦτα ἑωρακὼς ὁ ὄνος, τὸν
ἵππον μεταβαλλόμενος ἐταλάνιζεν:·

Ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τοῖς ἄρχοντας
καὶ πλουσίοις ζηλοῦν. ἀλλὰ τὸν κατ'
ἐκείνων φθόνον καὶ τὸν κίνδυνον ἀνα-
λογιζομένοις τὴν πενίαν ἀγαπᾶν:·

Φιλάργυρος.

Φιλάργυρός τις ἅπασαν αὐτοῦ

τὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμενος καὶ χρυ-
σοῦν βῶλον ποιήσας, ἔν τινι τόπῳ κα-
τώρυξε. συγκατορύξας ἐκεῖ καὶ ψυ-
χὴν ἑαυτοῦ καὶ τὸν νοῦν, καὶ καθ' ἡμέ-
ραν ἐρχόμενος αὐτὸν ἔβλεπε. τῶν
δ' ἐργατῶν τις αὐτὸν παρατηρήσας,
καὶ τὸ γεγονὸς συννοήσας, ἀφορύξας
τὸν βῶλον ἀνείλετο. μετὰ δὲ ταῦτα
κἀκεῖνος τὸν τόπον ἰδὼν. θρηνεῖν
ἤρξατο καὶ τίλλειν τὰς τρίχας. τοῦ-
τον δέ τις ὀλοφυρόμενον οὕτως ἰδὼν,
καὶ τὴν αἰτίαν πυθόμενος. μὴ οὕτως
εἶπεν ὦ οὗτος ἀθύμει. οὐδὲ γὰρ ἔχων
τὸν χρυσὸν εἶχες, λίθον οὖν ἀντὶ
χρυσοῦ λαβὼν θὲς καὶ νόμιζέ σοι

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/64

τὸν χρυσὸν εἶναι, τὴν αὐτὴν γὰρ σοι
πληρώσει χρείαν, ὡς ὁρῶ γὰρ οὐδ' ὅτε
ὁ χρυσὸς ἦν, ἐν χρήσει ἦσθα τοῦ κτή-
ματος:. ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν ἡ κτῆσις, ἐὰν
μὴ ἡ χρῆσις προσῇ:.

Χῆρες καὶ γέρανοι.

Χῆρες καὶ γέρανοι ἐπὶ ταυτοῦ
χειμῶνος ἐνέμοντο, τῶν δὲ θηρευτῶν...
οἱ μὲν γέρανοι κοῦφοι ὄντες, ταχέως
ἀπέπτησαν, οἱ δὲ χῆρες διὰ τὸ βάρος
τῶν σωμάτων μείναντες, συνελήφ-
θησαν:.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἁλώσει πόλεως

οἱ μὲν ἀκτήμονες εὐχερῶς φεύγουσιν·
οἱ δὲ πλούσιοι δουλεύουσιν ἁλισκόμενοι :·

Χελώνη καὶ ἀετός.

Χελώνη ἀετοῦ ἐδεῖτο ἵπτασθαι ταύτην διδάξαι, τοῦ δὲ παραινοῦντος πόρρω τοῦτο τῆς φύσεως αὐτῆς εἶναι ἐκείνη μᾶλλον τῇ δεήσει προσέκειτο. λαβὼν οὖν ταύτην τοῖς ὄνυξι καὶ ἐς ὕψος ἀνενεγκὼν, εἶτ' ἀφῆκεν, ἡ δὲ κατὰ πετρῶν πεσοῦσα συνετρίβη :·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν φιλονεικίαις τῶν φρονιμωτέρων παρακούσαντες ἑαυτοὺς ἔβλαψαν :·

ψύλλα.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/66

Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐπὶ πόδα
ἀνδρὸς ἐκάθισεν· ὁ δὲ τὸν ἡρακλῆν
ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει· τῆς δὲ ἐκεῖθεν
αὖθις ἀφαλλομένης· στενάξας εἶπεν·
ὦ ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ οὐ συνεμά-
χησας· πῶς ἐπὶ μείζοσιν ἀνταγωνισταῖς
συνεργήσεις :·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν
ἐλαχίστων τὸν θεῖον δεῖσθαι ἀλλὰ ἐπὶ
τῶν ἀναγκαίων :·

ἔλαφος.

Ἔλαφος τὸν ἕτερον πεπηρωμένη
τῶν ὀφθαλμῶν· ἐπὶ ἠϊόνος ἐνέμετο τὸν
μὲν ὑγιᾶ τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὴν

ξηρὰν διὰ τοὺς κυνηγετοῦντας ἔχουσα·
τὸν δὲ λοιπὸν πρὸς θάλατταν ὅθεν
οὐδὲν ὑπώπτευε. παραπλέοντες δὲ
τινες, καὶ τοῦτο στοχασάμενοι, αὐτῆς
κατετόξευσαν. ἡ δὲ ἑαυτὴν ὠλοφύρετο.
ὡς ὑφ' ἧς μὲν ἐδεδοίκειν, μηδὲν
παθοῦσα, ἣν δ' οὔ ποτε κακὸν ἐπάξειν
ὑπὸ ταύτης προδεδομένη:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡμῖν τὰ
βλαβερὰ δοκοῦντα ὠφέλιμα γίνον-
ται· τὰ δ' ὠφέλιμα βλαβερά:

ἔλαφος καὶ λέων

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα,
εἰς ἄντρον εἰσέδυ. λέοντι δ' ἐκεῖ

περιτυχοῦσα ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη· θνήσκουσα δ' ἔλεγεν· οἴμοι ὅτι ἀνθρώπους φεύγουσα, τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροὺς κινδύνους φεύγοντες, μεγάλων ἐπειράθησαν:

ἔλαφος καὶ ἄμπελος

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα ὑπ' ἀμπέλῳ ἐκρύβη· παρελθόντων δ' ὀλίγον ἐκείνων, ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν δόξασα, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. τούτων δὲ σειομένων οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/69

καὶ ὅπερ ἦν ἀληθὲς νομίζαντες τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τι κρύπτεσθαι. βέλεσιν ἀνεῖλον τὴν ἔλαφον. ἡ δὲ θνήσκουσα τοιαῦτ' ἔλεγε. δίκαια πέπονθα, οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι ::

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς ἐνεργέτας ὑπὸ θυ κολάζονται ::

Ὄνος καὶ λέων.

Ὄνῳ ποτὲ ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο. λέοντος δ' ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε. καὶ ὁ μὲν λέων, φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖσθαι, ἔφυγεν. ὁ δ' ὄνος

νομίσας δ' αὐτὸν πεφευγέναι, ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι. ὡς δὲ πόρρω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τοῦ ἀλεκτρυόνος ἐφικνεῖτο φωνή, στραφεὶς ὁ λέων κατεθοινήσατο. ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα, ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος, πολεμικῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταπεινουμένοις ἐπίτηδες τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται καὶ οὕτως ὑπ' ἐκείνων ἀπόλλυνται:·

Κηπωρὸς καὶ κύων

Κηπωροῦ κύων εἰς φρέαρ κατέπεσεν

ὁ δὲ κηπουρὸς βουλόμενος αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀναγαγεῖν κατῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέαρ, οἰηθεὶς ὁ δὲ κύων, ὡς κατωτέρω μᾶλλον αὐτὸν παραγενόμενον καταδῦσαι τὸν κηπουρὸν στραφεὶς ἔδακεν. ὁ δὲ μετ' ὀδύνης ἐπανιών· δίκαια φησὶ πέπονθα· τί δήποτε γὰρ τὸν αὐτόχειρα σῶσαι ἐσπούδασα:

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· πρὸς ἀδίκους καὶ ἀχαρίστους:

γυνή.

Γυνή τις θυγατέρων οὖσα δυοῖν μήτηρ· ἀνδράσι συνῆψε ταύτας. τὴν κηπουρῷ· θατέραν δὲ κεραμεῖ

ἐλθοῦσα τοιγαροῦν ποτὲ πρὸς τὴν τῷ
κηπουρῷ γεγαμημένην, τά τε ἄλλα ὠ-
μίλει, καὶ πῶς ἂν ἔχοι διηρώτα.
ἡ δέ, τὰ μὲν ἄλλα μῆτερ ἔφη καλῶς
εὔχου δ᾽ ὑετῶν ἡμῖν φοράν, ὡς τοῖς
λαχάνοις ἐξ ἀρδείας αὔξησις ἡ κατὰ
λόγον προσγένοιτο. ἐκεῖθεν δ᾽ ἐξελ-
θοῦσα, πρὸς τὴν συνοικοῦσαν τῷ
κεραμεῖ ἀφικνεῖται. ταῖς δ᾽ αὐταῖς
χρησαμένη καὶ πρὸς ἐκείνην, ἤκουσεν
ὡς τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἡμῖν ὦ μῆ-
τερ ἔχει, εὔχου δ᾽ αἰθρίαν ἡμῖν ἐ
ἡλίους γενέσθαι θερμοτέρους τε καὶ
καθαρωτέρας, ὡς ἂν θᾶττον οἱ κέρα-
μοι ψύχοιντο. καὶ ἡ μήτηρ πρὸς

ταύτην εἶπεν. ἐὰν μὲν σὺ εὐδίαν ζητεῖς, ἡ δὲ ἀδελφή σου χειμῶνα. πότε ἡμῶν συνεύξομαι;

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτως οἱ ἐν παντὶ τοῖς ἀνομοίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως περὶ ἑκάτερα ἀποτυγχάνουσι.

Σῦς καὶ κύων.

Σῦς καὶ κύων ἀλλήλοις διελοιδοροῦντο. καὶ ἡ μὲν σῦς ὤμνυε κατὰ τῆς ἀφροδίτης ἦ μὴν τοῖς ὀδοῦσιν διαρρήξειν τὴν κύνα. ἡ δὲ κύων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς εἶπε. καλῶς κατὰ τῆς ἀφροδίτης ἡμῖν ὀμνύεις. δηλοῖς γὰρ ὑπ' αὐτῆς ὅτι μάλιστα φιλεῖσθαι

ἤτοι τῶν ὑῶν ἀκαθάρτων σαρκῶν γενόμε-
νον. οὐ δ' ὅλως εἰς ἱερὸν προσίεται, καὶ
ἡ ὗς διὰ τοῦτο μὲν οὖν μᾶλλον δηλη
ἐστὶν ἡ θεὸς στεργοῦσα με. τὸν γὰρ κτείναν-
τα ἢ ἄλλως λυμαινόμενον παρὰ πᾶσιν
ἀποστρέφεται. οὐ μέντοι κακῶς ὁ ζεῖς
καὶ ζῶσα καὶ τεθνηκυῖα :·

ἐπὶ μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, οἱ φρόνιμοι τῶν ῥητόρων
τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὀνείδη, εὐμεθόδως
εἰς ἔπαινον μετασχηματίζουσιν:

Ὗς καὶ κύων.

Ὗς καὶ κύων ἐπὶ εὐτοκίας ἤριζον.
ἔφη δὲ ἡ κύων εὔτοκος εἶναι μάλιστα
πάντων τῶν πεζῶν ζώων. καὶ ἡ ὗς

ὑποτυχοῦσα πρὸς ταῦτα φησίν, ἀλλ'
ὅταν τοῦτο λέγῃς, ἴσθι ὅτι καὶ τυφ-
λοὺς τοὺς σαυτῆς σκύλακας τίκτεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ
πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρί-
νονται:

ὄφις καὶ καρκῖνος.

Ὄφις καρκίνῳ συνδιῃτᾶτο, ἑταιρεί-
αν πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος. ὁ μὲν οὖν
καρκῖνος ἁπλοῦς ὢν τὸν τρόπον,
μεταβαλέσθαι κἀκεῖνον παρῄνει τῆς
πανουργίας. ὁ δὲ οὐδ' ὁτιοῦν ἑαυτὸν
παρεῖχε πειθόμενον. Ἐπιτηρήσας
δ' ὁ καρκῖνος αὐτὸν ὑπνοῦντα, καὶ

ὅσον οἷον τ' ἐπίεσας, φονεύει. τοῦ δ' ὄφεως
μετὰ θάνατον ἐκταθέντος. ἐκεῖνος εἶπεν.
οὕτως ἔδει καὶ πρόσθεν εὐθὺν καὶ ἁπ-
λοῦν εἶναι. οὐδὲ γὰρ ἂν ταύτην τὴν
δίκην ἔτισας :·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι οἱ τοῖς φίλοις
σὺν δόλῳ προσιόντες, αὐτοὶ μᾶλλον
βλάπτονται :·

Ποιμὴν καὶ λύκος

Ποιμὴν νεογνὸν λύκον σκύμνον εὑρὼν,
καὶ ἀνελόμενος σὺν τοῖς κυσὶν ἔτρεφεν.
ἐπεὶ δ' ηὐξήθη. εἴποτε λύκος πρόβα-
τον ἥρπασε, μετὰ τῶν κυνῶν καὶ αὐ-
τὸς ἐδίωκε. τῶν δὲ κυνῶν ἔσθ' ὅτε μὴ

δυναμένων καταλαβεῖν τὸν λύκον, δὲ
διὰ ταῦτα ὑποστρεφόντων, ἐκεῖνος
ἠκολούθει, μέχρις ἂν τοῦτον καταλαβὼν
οἷα δὴ λύκος συμμετάσχῃ τῆς θήρας,
εἶτα ὑπέστρεφεν. εἰ δὲ μὴ λύκος ἔξωθεν
ἁρπάσειε πρόβατον, αὐτὸς λάθρα
θύων ἅμα τοῖς κυσὶν ἐθοινεῖτο. ἕως ὁ
ποιμὴν στοχασάμενος καὶ συνιεὶς τὸ
δρώμενον εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας
ἀπέκτεινεν :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι φύσις πονηρὰ χρη-
στὸν ἦθος οὐ τρέφει :·

Λέων καὶ λύκος

Λέων γηράσας ἐνόσει κατακεκλιμένος

ἐν ἄντρῳ παρῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν
βασιλέα πλὴν ἀλώπεκος τἆλλα τῶν
ζώων, ὁ τοίνυν λύκος λαβόμενος εὐκαι-
ρίας κατηγόρει παρὰ τῷ λέοντι τῆς ἀ-
λώπεκος. ἅτε δὴ παρ' οὐδὲν τιθεμένης
τὸν πάντων αὐτῶν κρατοῦντα, μὴ δὲ
εἰς ἐπίσκεψιν ἀφιγμένης, ἐν τοσούτῳ
δὲ παρῆν καὶ ἡ ἀλώπηξ, καὶ τῶν τελευ-
ταίων ἠκροάσατο τοῦ λύκου ῥημάτων.
ὁ μὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρυχᾶτο,
ἡ δ' ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα, καὶ τίς
ἔφη τῶν συνελθόντων τοσοῦτον ὠφέ-
λησεν, ὅσον ἐγὼ πανταχόσε περινο-
στήσασα. καὶ θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ'
ἰατροῦ ζητήσασα καὶ μαθοῦσα, τοῦ δὲ λέοντος

εὐθὺς τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος,
ἐκείνη φησὶν εἰ λύκον ζῶντα ἐκδείρας,
τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφιέσῃ. τοῦ δὲ
τοῦ λύκου αὐτίκα νεκροῦ κειμένου, ἡ
ἀλώπηξ γελῶσα εἶπεν, οὕτως οὐ χρὴ
τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν κινεῖν
ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν:

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καθ' ἑτέρου ἑκάστην μηχανώ-
μενος, καθ' ἑαυτοῦ τὴν πάγην περιτρέπει.

Γυνή

Γυνή τις ἄνδρα μέθυσον εἶχε. τοῦ
δὲ πάθους αὐτὸν ἀπαλλάξαι θέλουσα,
τοιόνδε τι σοφίζεται. κεκαρωμένον
γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης παρατηρήσασα.

καὶ νεκροῦ δίκην ἀναισθητοῦντα, ἐπ' ὤμων
ἄρασα, ἐπὶ τὸ πολυάνδριον ἀπενεγκοῦ-
σα κατέθετο καὶ ἀπῆλθεν, ἡνίκα δ' αὐτὸν
ἤδη ἀνανήφειν ἐστοχάσατο, προσελ-
θοῦσα τὴν θύραν ἔκοπτε τοῦ πολυ-
ανδρίου. ἐκείνου δὲ φήσαντος τίς ὁ τὴν
θύραν κόπτων, ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο ὁ τοῖς
νεκροῖς τὰ σιτία κομίζων, ἐγὼ πάρειμι,
κἀκεῖνος μή μοι φαγεῖν ἀλλὰ πιεῖν ὦ
βέλτιστε μᾶλλον προσένεγκε. λυπεῖς
γάρ με βρώσεως ἀλλὰ μὴ πόσεως μνη-
μονεύων, ἡ δὲ τὸ στῆθος πατάξασα, οἴ-
μοι τῇ δυστήνῳ φησίν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ
σοφισαμένη ὤνησα, σὺ γὰρ ἄνερ οὐ
μόνον οὐκ ἐπαιδεύθης. ἀλλὰ καὶ χείρων

σαυτοῦ γέγοναν εἰς ἐξίμσοι καταφαρτος
τοῦ πάθους :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ταῖς κακαῖς
πράξεσιν ἐγχρονίζειν· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ
μὴ θέλοντι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἔθος ἐπι-
τίθεται :·

Σῦς καὶ μῦς.

Σῦς εἵλκε τις μικῶν ἔργον ὄντ' ἀσι-
τίας. ὃν χαλκέες βλέποντες ἴφα-
σαν λέγων. ὁ μῦς δ' ἐπιζῶν εἶπε πε-
μεστὸς δακρύσον, ὡς οὐδὲ μῦν δίνα-
αδε κἂν τρέφειν ἕνα :·

Ἐπιμύθιον :·

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ σελαμπτώμα.

τοῦ πέλας :·

ὄνος .

Γέρων τις λέοντος δέρμα τοῖς ὤμοις ὄνος. ἦν χειλέων εἶναι τοῖς αἰπόλοις βλέπων. ἐπειδὲ γυμνὸς τῆς λεοντῆς εὑρέθη τοῦτον μύλων ἔμμηνος τῆς ἀταξίας :·

ἐπιμύθιον .

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι αἱ παράξιαν τι καὶ τάχιστα λύονται :·

στρουθὸς

Πᾶσιν πέφυκε θηροῖ καὶ πτηνοῖς μάχη ἡ λωλίβυσσα στρουθός, ἣ τοὺς δ᾽ ἐπλάσμα, εἶναι μὲν ὄρνις, ἐκ μέρους δὲ θηρίον πτηνοῖς καρα δεικνῦσα τοῖς θηροῖν πόδας :·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ ἀμφίβολον ἐν κοινωνίαις ἄπιστον:

κύκνος.

Ἀνὴρ εὔπορος ὁμοῦ χῆνά τε ἅμα καὶ κύκνον ἔτρεφεν, οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μέντοι, τὸν μὲν τῆς ᾠδῆς, τὸν δὲ τραπέζης ἕνεκεν. ἐπεὶ δὲ ἔδει τὸν χῆνα παθεῖν ἐφ' οἷς ἐτρέφετο, νὺξ μὲν ἦν καὶ διαγινώσκειν ὁ καιρὸς οὐκ ἀφῆκεν ἑκάτερον. ὁ δὲ κύκνος ἀντὶ τοῦ χηνὸς ἀπαχθεὶς ᾄδει τι μέλος θανάτου προοίμιον καὶ τῇ μὲν ᾠδῇ μηνύει τὴν φύσιν, τὴν δὲ τελευτὴν διαφεύγει τῷ μέλει:

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/84

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι πολλάκις ἡ μουσικὴ τελευτῆς ἀναβολὴν ἀπεργάζεται:·

Αἰθίοψ.

Αἰθίοπά τις ὠνήσατο, τοιοῦτον αὐτῷ τὸ χρῶμα εἶναι δοκῶν ἀμελείᾳ τοῦ πρότερον ἔχοντος. καὶ παραλαβὼν οἴκαδε, πάντα μὲν αὐτῷ προσῆγε τὰ ῥύμματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειρᾶτο καθαίρειν. καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλεῖν οὐκ εἶχε, νοσεῖν δὲ πονῶν παρεσκεύασεν:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μένουσιν αἱ φύσεις ὡς προσῆλθον τὴν ἀρχήν:·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/85

Χελιδὼν καὶ κορώνη.

Χελιδὼν καὶ κορώνη περὶ κάλλους ἐφιλονείκουν. ὑποτυχοῦσα δὲ ἡ κορώνη πρὸς αὐτὴν εἶπεν. ἀλλὰ τὸ μὲν σὸν κάλλος τὴν ἐαρινὴν ὥραν ἀνθεῖ. τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα καὶ χειμῶνι παρατείνεται:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι ἡ παράτασις τοῦ σώματος εὐπρεπείας κρείττων ἐστί:·

Βούταλις.

Βούταλις ἀπό τινος θυρίδος ἐκρέματο. νυκτερὶς δὲ προσελθοῦσα ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν, δι᾽ ἣν ἡμέρας μὲν ἡσυχάζει, νύκτωρ δὲ ᾄδει. τῆς δὲ μὴ μάτην τοῦτο ποιεῖν λεγούσης.

ἡμέρας γὰρ ποτὲ ᾄδουσα συνελήφθη
καὶ διὰ τοῦτο ἀπ᾽ ἐκείνου ἐσωφρονίσθη.
ἡ νυκτερὶς εἶπεν. ἀλλ᾽ οὐ νῦν σε φυλάττε-
σθαι δεῖ, ὅτε μηδὲν ὄφελος. ἀλλὰ
πρὶν ἢ συλληφθῆναι:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀτυχή-
μασιν ἀνόνητος ἡ μετάνοια:·

Κοχλίαι.

Γεωργοῦ παῖς ὤπτα κοχλίας.
ἀκούσας δὲ αὐτῶν τριζόντων ἔφη.
ὦ κάκιστα ζῶα τῶν οἰκιῶν ὑμῶν
ἐμπιπραμένων, αὐτοὶ ᾄδετε;·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν

Δρώμενον ἐπονείδιστον:

Γυνὴ καὶ θεράπαιναι

Γυνὴ χήρα φίλεργος θεραπαι-
νίδας ἔχουσα, ταύτας εἰώθει νυκτὸς
ἐγείρειν ἐπὶ τὰ ἔργα. πρὸς τὰς τῶν
ἀλεκτρυόνων ᾠδάς. αἱ δὲ· συνεχῶς
τῷ πόνῳ ταλαιπωρούμεναι. ἔγνω-
σαν δεῖν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκ-
τεῖναι ἀλεκτρυόνα. ὡς ἐκείνου νύκ-
τωρ ἐξανιστάντος τὴν δέσποιναν.
συνέβη δὲ αὐταῖς τοῦτο διαπραξαμέ-
ναις, χαλεπωτέροις περιπεσεῖν
τοῖς δεινοῖς. ἡ γὰρ δεσπότις ἀγνοοῦ-
σα τὴν τῶν ἀλεκτρυόνων ὥραν.
ἐννυχώτερον ταύτας ἀνίστη:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἄλλοις τὰ βουλεύματα κακῶν αἴτια γίνεται:-

Γυνὴ μάγος.

Γυνὴ μάγος καὶ θείων μηνιμάτων ἀποτροπιασμοὺς ἐπαγγελλομένη πολλὰ διετέλει ποιοῦσα. καὶ κέρδος ἐντεῦθεν ἔχουσα. γραψάμενοι δέ τινες αὐτὴν ἀσεβείας. εἷλον καὶ καταδικασθεῖσαν [-] ἀπαγομένην αὐτὴν ἔφη. ἡ τὰς τῶν θεῶν ὀργὰς ἀποτρέπειν ἐπαγγελλομένη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βουλὴν μεταπεῖσαι ἠδυνήθης:-

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέλλονται· μηδὲ μικρὰ ποιῆσαι δυνάμενοι:·

Γαλῆ.

Γαλῆ εἰς ἐργαστήριον εἰσελθοῦσα χαλκέως· τὴν ἐκεῖ κειμένην περιέλειχε ῥίνην. ξυομένης δὲ τῆς γλώττης, αἷμα πολὺ ἐφέρετο· ἣ δὲ ἥδετο· νομίζουσά τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖν, ἄχρις οὗ παντελῶς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἀνήλωσεν:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· πρὸς τοὺς ἐν φιλονεικίαις ἑαυτοὺς βλάπτοντας:·

Γεωργός.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/90

Γεωργός τις σκάπτων, χρυσίῳ περιέτυχε. καθ᾽ ἑκάστην οὖν τὴν γῆν ὡς ὑπ᾽ αὐτῆς εὐεργετηθεὶς ἔστεφε. τῷ δὲ, ἡ τύχη ἐπιστᾶσα, φησίν. ὦ οὗτος, τί τῇ γῇ τὰ ἐμὰ δῶρα προσανατίθης, ἅπερ ἐγώ σοι δέδωκα, πλουτίσαι σε βουλομένη. εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλοι, καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τοῦτό σου τὸ χρυσίον ἔλθοι, οἶδ᾽ ὅτι τηνικαῦτα με τὴν τύχην μέμψῃ :·

Ἐπιμύθιον :

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν, καὶ τούτῳ χάριτας ἀποδιδόναι :·

Ὁδοιπόροι :

Δύο τινὲς κατὰ ταυτὸν ὁδοιπό-
ρουν καὶ θατέρου πέλεκυν εὑ-
ρόντος. ἅτερος ὁ μὴ εὑρὼν παρῄνει
αὐτὸν μὴ λέγειν εὕρηκα, ἀλλ' εὑρήκαμεν
μετὰ μικρὸν δὲ ἀπελθόντων αὐτοῖς
τῶν τὸν πέλεκυν ἀποβεβληκότων,
ὁ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος πρὸς τὸν
μὴ εὑρόντα συνοδοιπόρον ἔλεγεν.
ἀπολώλαμεν ὁ δὲ εἶπεν. ἀπόλωλα λέγε.
οὐκ ἀπολώλαμεν, καὶ γὰρ καὶ ὅτε τὸν
πέλεκυν εὗρες. εὕρηκα ἔλεγες οὐχ
εὑρήκαμεν :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβά-
νοντες τῶν εὐτυχημάτων, οὐδ'

ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοι εἰσὶ
φίλοι:·

Βάτραχοι

Δύο βάτραχοι ἀλλήλοις ἐ-
γειτνίων. ἐνέμοντο δέ. ὁ μὲν εἰς ἐν
βαθεία καὶ πόρρω τῆς ὁδοῦ λίμνη
ὁ δὲ, ἐν ὁδῷ. μικρὸν ὕδωρ ἔχων
καὶ δὴ τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ θατέρου παραι-
νοῦντος πρὸς αὐτὸν μεταβῆναι.
ὡς ἂν ἀσφαλεστέρας διαίτης μετα-
λάβῃ. ἐκεῖνος οὐκ ἐπείθετο λέγων
δυσαποσπάστως ἔχειν τῆς τοῦ τό-
που συνηθείας. ἕως οὗ συνέβη ἅμ-
αξαν παρελθοῦσαν αὐτὸν συν-
θλάσαι:·

Ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων
οἱ τοῖς φαύλοις ἐπιχειροῦντες.
φθάνουσιν ἀπολλύμενοι πρὶν ἐπὶ
τὸ βέλτιον τραπέσθαι:

Μελιττουργός:

Εἰς μελιττουργεῖον τις εἰσελθὼν
τοῦ κεκτημένου ἀπόντος, τὸ κηρίον
ἀφείλετο. ὁ δέ. ἐπανελθὼν ἐπειδὴ
τὰς κυψέλας εἶδεν ἐρήμους. εἱστήκει τὸ
κατ' αὐτὰς διερευνώμενος. αἱ δὲ μέλισ-
σαι ἀπὸ τῆς νομῆς ἐπανήκουσαι, ὡς
κατέλαβον αὐτὸν τοῖς κέντροις
ἔπαιον. καὶ τὰ χείριστα διετίθεσαν.
ὁ δέ. πρὸς αὐτάς. κάκιστα ζῶα.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/94

τὸν μὲν ἐλέφαντα ὑμῶν τὰ κύρια
ἀθῷον ἀφήκατε· ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελούμενον
ὑμῶν πλήττετε:

Ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι οὕτω τῶν ἀνθρώπων
τινὲς διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῖς ἐχθροῖς μὴ φυλατ
τόμενοι· τοὺς φίλους ὡς ἐπιβούλους
ἀποσοβοῦντας:

ἀλκυών:

Ἀλκυὼν ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος.
ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. ταύτην λέ
γεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλατ
τομένην, ἐν σκοπέλοις παραθαλατ
τίοις νεοττοποιεῖσθαι. καὶ δή ποτε τίκ
τειν μέλλουσα, νεοττοποιήσατο. ἐξελθούσης

δέ ποτε αὐτοῖς εἰς νομὴν συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρου κυματωθεῖσαν πνεύματος ὑπεραρθῆναι τῆς καλιᾶς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα καὶ γνοῦσα τὸ πραχθὲν εἶπε. δειλαία ἔγωγε. ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη, ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἥ μοι πολλῷ γέγονεν ἀπιστοτέρα :·

Ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/96

Ἁλιεύς

Ἁλιεὺς ἔν τινι ποταμῷ ἡλίευεν.
διαπείρας δὲ τὰ δίκτυα, καὶ τὸ ῥεῦ-
μα περιλαβὼν ἑκατέρωθεν, καλω-
δίῳ προσδήσας λίθον τὸ ὕδωρ ἔτυ-
πτεν. ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες.
ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις
ἐμπέσωσι. τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον
οἰκούντων τις θεασάμενος τοῦτο
ποιοῦντα, ἐμέμφετο ὡς τὸν πο-
ταμὸν θολοῦντα καὶ διειδὲς ὕδωρ
μὴ συγχωροῦντα πίνειν. καὶ ὃς ἀ-
πεκρίνατο. ἀλλ' εἰ μὴ οὕτως ὁ ποτα-
μὸς ταράττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώ-
ττοντα ἀποθανεῖν.

Ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι καὶ τῶν πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσιν περιάγουσιν:·

Πίθηκος καὶ δελφίς:

Ἔθους ὄντος τοῖς πλέουσι μελιταῖα κυνίδια καὶ πιθήκους ἐπάγεσθαι πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ· πλέων τις εἶχε σὺν ἑαυτῷ καὶ πίθηκον. γενομένων δ' αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον· τὸ τῆς Ἀττικῆς ἀκρωτήριον. χειμῶνα σφοδρὸν συνέβη γενέσθαι. τῆς δὲ νεὼς περιτραπείσης. καὶ πάντων διακολυμβώντων ἐνήχετο καὶ ὁ πίθηκος. δελφὶς δέ τις αὐτὸν θεασά-

μενος

καὶ ἄνθρωπον εἶναι ὑπολαβὼν ἀπελθὼν ἀνεῖχε. διακομίζων ἐπὶ τὴν χέρσον. ὡς δὲ κατὰ τὸν πειραιᾶ ἐγένετο τὸ τῶν ἀθηναίων ἐπίνειον. ἐπυνθάνετο τοῦ πιθήκου. εἰ τὸ γένος ἐστὶν ἀθηναῖος· τοῦ δὲ φήσαντος καὶ λαμπρῶν ἐνταῦθα τετυχηκέναι γονέων. ἐπανήρετο εἰ τὸν πειραιᾶ ἐπίσταται. ὑπολαβὼν δὲ ὁ πίθηκος περὶ ἀνθρώπου αὐτὸν λέγειν. ἔφη. καὶ μάλα φίλον εἶναι αὐτῷ καὶ συνήθη. καὶ ὁ δελφὶς ἐπὶ τοσούτῳ ψεύδει ἀγανακτήσας. βαπτίζων. αὐτὸν ἀπέκτεινεν:

Ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ. πρὸς ἄνδρας· οἳ τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδότες ἀπατᾶν νομίζουσιν

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/99

Μυῖαι.

Ἐν τινι ταμείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος,
μυῖαι προσπτᾶσαι κατήσθιον. ἐμπα-
γέντων δὲ τῶν ποδῶν αὐταῖς ἀναπτῆναι
οὐκ εἶχον. ἀποπνιγόμεναι δ' ἔλεγον.
ἄθλιαι ἡμεῖς ὅτι διὰ βραχεῖαν βρῶσιν
ἀπολλύμεθα:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἡ λιχνεία
πολλῶν κακῶν αἰτία γίνεται:·

Ἑρμῆς καὶ ἀγαλματοποιός

Ἑρμῆς γνῶναι βουλόμενος ἐν τίνι τι-
μῇ παρ' ἀνθρώποις ἐστίν. ἧκεν εἰς ἀγαλματο-
ποιοῦ, ἑαυτὸν εἰκάσας ἀνθρώπῳ.
καὶ θεασάμενος ἄγαλμα τοῦ Διὸς, ἠρώτα

πόσου

τις αὐτὸ πρίασθαι δύναται. τοῦ δὲ εἰπόντος δραχμῆς. γελάσας πόσου τὸ τῆς ἥρας ἔφη. εἰπόντος δὲ πλείονος ἰδὼν καὶ τὸ ἑαυτοῦ ἄγαλμα. καὶ νομίσας ὡς ἐπειδὴ ἄγγελός ἐστι θεῶν καὶ κερδῷος πολὺν αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸν λόγον ἤρετο περὶ αὐτοῦ ὁ δ᾽ ἀγαλματοποιὸς ἔφη. ἐὰν τούτους ὠνήσῃ, καὶ τοῦτον προσθήκην σοι δίδωμι :

Ἐπιμύθιον :

Ὁ μῦθος δηλοῖ. πρὸς ἄνδρα κενόδοξον οὐδεμιᾷ παρὰ ἄλλους ὄντα μορφῇ :

Ἑρμῆς καὶ τειρεσίας :

Ἑρμῆς βουλόμενος τὴν τειρεσίου μαντικὴν εἰ ἀληθής ἐστι γνῶναι, κλέψας τὰς αὐτοῦ βοῦς ἐξ ἀγροικίας,

ἧκεν ὡς αὐτὸν εἰς ἄστυ ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπῳ·
καὶ παρ' αὐτῷ κατήχθη· τῆς δὲ τῶν βοῶν
ἀπωλείας ἀγγελθείσης τῷ τειρεσίᾳ· ἐκεῖνος
παραλαβὼν τὸν ἑρμῆν ἐξῆλθεν· οἰωνόν
τινα περὶ τοῦ κλέπτου σκεψόμενος·
καὶ παραινεῖ φάζειν αὐτῷ· ὅν τινα ἂν
τῶν ὀρνίθων θεάσηται. ὁ δὲ ἑρμῆς τὸ μὲν
πρῶτον θεασάμενος ἀετὸν ἐξ ἀριστερῶν
ἐπὶ τὰ δεξιὰ διιπτάμενον· ἔφρασε· τοῦ
δὲ φήσαντος μὴ πρὸς αὐτοὺς εἶναι
τοῦτον· ἐκ δευτέρου κορώνην ἐπί τινος
δένδρου καθημένην· καὶ ποτὲ μὲν ἄνω
βλέπουσαν· ποτὲ δὲ πρὸς τὴν γῆν
κατακύπτουσαν· καὶ τῷ μάντει φρά-
ζει· καὶ ὃς ὑποτυχὼν εἶπεν· ἀλλ' αὕτη

σε ἡ κορώνη διόμνυται. τὸν δὲ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὡς ἂν σὺ θέλῃς. τὰς ἐμὰς ἀπολήψομαι βοῦς:

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἄνδρα κλέπτην:

ἀνὴρ καὶ γυνή.

Ἔχων τις γυναῖκα πρὸς τοὺς κατοίκους ἅπαντας ἀπεχθῶς ἔχουσαν. ἐβουλήθη γνῶναι εἰ καὶ πρὸς τοὺς πατρῴους οἰκέτας. οὕτω διακεῖται. διὸ δὴ καὶ μετ' εὐλόγου προφάσεως πρὸς τὸν αὐτῆς αὐτὴν ἀποστέλλει πατέρα. μετὰ δ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελθούσης αὐτῆς. ἐπύθετο πῶς πρὸς τοὺς ἐκεῖ διεγένετο.

τῆς δὲ. φαμένης ὡς οἱ βουκόλοι σε
οἱ ποιμένες με ὑπεβλέποντο πρὸς
αὐτὴν ἔφη. ἀλλ᾽ ὦ γύναι. εἰ τούτοις
ἀπηχθάνη, οἳ ὄρθρου μὲν τὰς ποίμνας
ἐξελαύνουσιν, ὀψὲ δὲ εἰσάγουσι, τί
χρὴ προσδοκᾶν περὶ τούτων, οἷς
πλεῖον σὺ διέτριβες τὴν ἡμέραν:

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω πολλάκις
ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα, κἀκ τῶν
προδήλων τὰ ἄδηλα γνωρίζεται:

Ἔριφος καὶ λύκος

Ἔριφος ὑστερήσας τῆς ποίμνης ὑπὸ
λύκου κατεδιώκετο. ἐπιστραφεὶς
δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπεν. ὦ λύκε, ἐπεὶ

πέπεισμαι ὅτι σὸν βρῶμα γενήσομαι. ἵνα μὴ ἀηδῶς ἀποθάνω. αὔλησον πρῶτον ὅπως ὀρχήσομαι. τοῦ δὲ λύκου αὐλοῦντος, καὶ τῆς ἐρίφου ὀρχουμένης, οἱ κύνες ἀκούσαντες τὸν λύκον ἐδίωκον, ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς τῇ ἐρίφῳ φησί· δικαίως ταῦτά μοι γίνονται. ἔδει γάρ με μαγείριον ὄντα αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι:

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι

Καρκῖνος καὶ ἀλώπηξ.

Καρκῖνος ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβὰς ἐπί τινος ἐνέμετο τόπου. ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα ὡς ἐθεάσατο προσελθοῦσα συνέλαβεν αὐτόν. ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι. ἔφη. ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὃς θαλάττιος ὢν χερσαῖος ἠβουλήθην γενέσθαι:

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλείποντες ἐπιτηδεύματα ἐν τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως δυστυχοῦσιν:

Κιθαρῳδός.

Κιθαρῳδὸς ἀφυὴς ἐν οἴκῳ κεκονιαμένῳ συνήθως ᾄδων, καὶ ἀντηχούσης αὐτῷ

τῆς φωνῆς ἀηδὴς σφόδρα εὔφωνος εἶναι.
καὶ δὴ ἐπαρθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἔγνω δεῖν
ἐν θεάτρῳ ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι. ἀφικόμενος
δὲ ἐπιδείξασθαι, καὶ κακῶς ᾄδων
παρ' ὑλίθοις αὐτὸν ἐξώσαντες ἀπη-
λάσαν:·

Ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὕτω καὶ τῶν ῥητόρων
ἔνιοι ἐν ταῖς σχολαῖς δοκοῦντες εἶναί
τινες. ὅταν ἐπὶ τὰς πολιτείας ἀφί-
κωνται οὐδενὸς ἄξιοι εἰσίν:·

κλέπται.

Κλέπται εἰς τινὰ εἰσελθόντες οἰκίαν.
οὐδὲν εὗρον, ὅτι μὴ ἀλεκτρυόνα. καὶ
τοῦτον λαβόντες ἀπῄεσαν. ὁ δὲ μέλλων

ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι, ἐδεῖτο ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσωσι, λέγων χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. νύκτος αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. οἱ δὲ ἔφησαν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο σε μᾶλλον θύομεν. ἐκείνους γὰρ ἐγείρων κλέπτειν ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς:·

ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἐναντιοῦνται, ἃ τοῖς χρηστοῖς ἐστιν εὐεργετήματα:·

Κορώνη καὶ κόραξ

Κορώνη φθονήσασα κόρακι, ἐπὶ τῷ διοιωνῶν τοῖς ἀνθρώποις μαντεύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο μαρτυρουμένων ὡς προλεγόντων τὸ μέλλον, θεασαμένη τινὰς

ὁδοιπόρους παριόντας. ἧκεν ἐπὶ δέν-
δρον τι. καὶ στᾶσα μεγάλως ἔκραζεν. τῶν
δὲ. πρὸς τὴν φωνὴν ἐπιστραφέντων
καὶ καταπλαγέντων, ὑποτυχών τις ἔφη,
ἀπίωμεν ὦ οὗτοι. κορώνη γάρ ἐστιν, ἥ-
τις κέκραγε. καὶ οἰωνισμὸν οὐκ ἔχει:

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων
οἱ τοῖς κρείττοσιν ἁμιλλώμενοι, πρὸς
τῷ τῶν ἴσων μὴ ἐφικέσθαι καὶ γέλωτα
ὀφλισκάνουσι:

Κορώνη καὶ κύων.

Κορώνη ἀθηνᾷ θύουσα. κύνα ἐπὶ ἑστί-
ασιν ἐκάλει. ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ἔφη,
τί μάτην τὰς θυσίας ἀναλίσκεις, ἣ

γὰρ θεὸς οὕτως ἐμισεῖ. ὡς κἀκ τῶν σῶν ψόφων
οἰωνῶν τὴν πίστιν περιελεῖν. καὶ κορώνη,
πρὸς αὐτόν. διὰ τοῦτο μᾶλλον αὐτῇ θύω,
ἵνα διαλλαγῇ μοι :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων
διὰ φθόνον τοὺς πολλοὺς εὐεργετεῖν οὐκ
ὀκνοῦσιν :·

Κόραξ καὶ ὄφις.

Κόραξ τροφῆς ἀπορῶν, ὡς κατεῖδεν ἔν
τινι εὐηλίῳ τόπῳ ὄφιν κοιμώμενον,
τοῦτον καταπτὰς ἥρπασε. τοῦ δὲ, ἐπι-
στραφέντος καὶ δακόντος αὐτόν, ἀπο-
θνήσκειν μέλλων εἴρηκε. Δείλαιος ἔγω-
γε. ὃς τοιοῦτον εὗρον ἕρμαιον. ἐξ οὗ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/110

καὶ ἀπόλλυμαι :

Ἐπιμύθιον :

Ὁ μῦθος δηλοῖ, πρὸς ἄνδρα διὰ θησαυρῶν εὕρεσιν ἐπὶ σωτηρίαν κινδυνεύσαντα :

Κολοιοὶ καὶ περιστεραί

Κολοιὸς ἔν τινι περιστερεῶνι περιστερὰς ἰδὼν καλῶς τρεφομένας, λευκάνας ἑαυτὸν ἦλθεν, ὡς καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς διαίτης μεταληψόμενος. αἱ δὲ, μέχρι μὲν ἡσύχαζεν, οἰόμεναι περιστερὰν αὐτὸν εἶναι, προσίεντο. ἐπεὶ δέ ποτε ἐκλαθόμενος ἐφθέγξατο, τηνικαῦτα τὴν αὐτοῦ γνοῦσαι φύσιν, ἐξήλαυνον παίουσαι. καὶ ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἐνταῦθα τροφῆς ἐπανῆκε πρὸς τοὺς κολοιοὺς πάλιν· κἀκεῖνοι διὰ τὸ χρῶμα

αὐτὸν ἐξεπίστροντες, τῆς μετ' αὐτῶν διαίτης ἀπεῖρξαν. ὥστε δυοῖν ἐπιθυμήσαντα μηδετέρας τυχεῖν:

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ ἡμᾶς τοῖς ἑαυτῶν ἀρκεῖσθαι, λογιζομένους ὅτι ἡ πλεονεξία πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν ἀφαιρεῖται καὶ προσόντα πολλάκις:

κολοιός.

Κολοιόν τις συλλαβών, καὶ δήσας αὐτοῦ τὸν πόδα λίνῳ, τῷ ἑαυτοῦ παρέδωκε παιδί, ὁ δὲ, μὴ ὑπομείνας τὴν μετ' ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυγὼν ἧκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλιάν. περιειληθέντος δὲ τοῦ δεσμοῦ

τοῖς κλάδοις, ἀποπτῆναι μὴ δυνά-
μενος. ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἔμελλε, πρὸς
ἑαυτὸν ἔφη. δείλαιος ἔγωγε ὃς τὴν
παρ' ἀνθρώποις μὴ ὑπομείνας δου-
λείαν, ἔλαθον ἐμαυτὸν τῆς ζωῆς στε-
ρήσας:·

ἐπιμύθιον:

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς ἐθέλοντες μετρίων
κινδύνων ἑαυτοὺς βουλόμενοι ῥύσασθαι.
εἰς μείζους περιπίπτουσιν:·

Ἑρμῆς:

Ζεὺς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς
τεχνίταις ψεύδους φάρμακον ἐγχέειν.
ὁ δὲ, τοῦτο τρίψας, καὶ μέτρον ποι-
ήσας ἴσον ἑκάστῳ ἐνέχεεν. ἐπεὶ δὲ

μόνου τοῦ σκύτεως ὑπολειφθέντος πολὺ
κατελέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν
τὴν θύειαν ἐνέχεεν αὐτῷ. κἀκ τούτου συνέβη
τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μά-
λιστα δὲ πάντων τοὺς σκύτεας:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. πρὸς ψευδολόγους:·

Ζεύς.

Ζεὺς πλάσας τοὺς ἀνθρώπους, τὰς μὲν
ἄλλας διαθέσεις αὐτοῖς ἐνέθηκε. μόνην
δ' ἐνθεῖναι τὴν αἰσχύνην ἐπελάθετο. διὸ
καὶ μὴ ἔχων πόθεν ἂν αὐτὴν εἰσαγάγῃ
διὰ τοῦ ἀρχοῦ αὐτὴν εἰσελθεῖν ἐκέλευ-
σεν. ἡ δὲ. τὸ μὲν πρῶτον ἀντέλεγεν ἀξ-
ιοπαθοῦσα. ἐπειδὴ δὲ σφόδρα αὐτῇ ἐνέκειτο.

ἔφη, ἀλλ' ὅμως ἐπὶ ταύταις εἰσέρχομαι ταῖς
ὁμολογίαις, ὡς ἂν ἕτερος μὴ εἰσέλθῃ. εἰ δὲ
εἰσέλθῃ, αὐτὴ ἐξελεύσομαι παραυτίκα.
ἀπὸ δὴ τούτου συνέβη πάντας τοὺς
πόρνους ἀναισχύντους:

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι

Ζεύς.

Ζεὺς γάμους τελῶν πάντα τὰ ζῶα
εἱστία. μόνης δὲ τῆς χελώνης ὑστερησά-
σης. διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῆς ὑστε-
ρήσεως. ἐπυνθάνετο αὐτῆς. τίνος χά-
ριν αὐτὴ ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ παρεγένετο.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/115

τῆς δὲ, εἰπούσης, οἶκος φίλος. οἶκος ἄριστος. ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς κατεδίκασε τὸν οἶκον βαστάζοντα περιφέρειν:·

ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἱροῦνται μᾶλλον λιτῶς ζῆν, ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς:·

λύκος καὶ πρόβατον.

Λύκος ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς. καὶ κακῶς πάσχων, ἐβέβλητο. τροφῆς δὲ ἀπορῶν. θεασάμενος πρόβατον, ἐδεῖτο τὸ ποτὸν ἐκ τοῦ παραρρέοντος αὐτῷ ποταμοῦ κομίσαι, εἰ γὰρ σύ μοι φησὶ δώσεις ποτὸν, ἐγὼ τροφὴν ἐμαυτοῦ εὑρήσω. τὸ δὲ ὑποτυχὸν ἔφη, ἀλλ' ἐὰν

ἐγὼ ποτὸν ἐπιδώσω, σὺ καὶ τροφήν μοι
χρήσεις :·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, πρὸς ἄνδρα κακοῦργον δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα :·

λαγωοί.

Λαγωοί ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας. αἱ δὲ, ἔφησαν. ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν εἰ μὴ ᾔδειμεν τίνες ἐστὲ, καὶ τίσι πολεμεῖτε :·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κρείττοσι φιλονεικοῦντες, τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καταφρονοῦσιν :·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/117

μύρμηξ.

Μύρμηξ ὁ νῦν τὸ παλαιὸν ἄνθρωπος ἦν. καὶ τῇ γεωργίᾳ διηνεκῶς προσέχων, οὐ τοῖς ἰδίοις ἠρκεῖτο πόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν γειτόνων καρποῖς ὑφῃρεῖτο. ὁ δὲ Ζεὺς ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τούτου πλεονεξίᾳ, μετεμόρφωσεν αὐτὸν εἰς τοῦτο τὸ ζῷον, ὃ μύρμηξ καλεῖται. ὁ δὲ. τὴν μορφὴν ἀλλάξας. τὴν διάθεσιν οὐ μετέβαλε μέχρι γὰρ τοῦ νῦν τὰς ἀρούρας περιιὼν, τοὺς τῶν ἑταίρων πόνους συλλέγει. καὶ ἑαυτῷ ἀποθησαυρίζει:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει πονηροὶ

κἂν τὰ μάλιστα τὸ εἶδος μεταβληθῶσι, τὸν τρόπον οὐ μεταβάλλονται:·

νυκτερὶς καὶ γαλῆ.

Νυκτερὶς ἐπὶ γῆς πεσοῦσα, ὑπὸ γαλῆς συνελήφθη, καὶ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι, περὶ σωτηρίας ἐδεῖτο. τῆς δὲ φαμένης μὴ δύνασθαι αὐτὴν ἀπολῦσαι, φύσει γὰρ πᾶσι τοῖς πτηνοῖς πολεμεῖ, αὐτὴ ἔλεγεν οὐκ ὄρνις ἀλλὰ μῦς εἶναι, καὶ οὕτως ἀφείθη. ὕστερον δὲ πάλιν πεσοῦσα, καὶ ὑφ' ἑτέρας συλληφθεῖσα γαλῆς, μὴ βρωθῆναι ἐδεῖτο. τῆς δὲ εἰπούσης ἅπασιν ἐχθραίνειν μυσίν, αὐτὴ μὴ μῦς, ἀλλὰ νυκτερὶς ἔλεγεν εἶναι.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/119

ς πάλιν ἀπελύθη. καὶ οὕτω συνέβη δὶς αὐτὴν ἀλλαξαμένην τὸ ὄνομα σωτηρίας τυχεῖν:

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ καὶ ἡμᾶς μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἐπιμένειν, λογιζομένους. ὡς οἱ τοῖς καιροῖς συμμετασχηματιζόμενοι πολλάκις τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν.

Ὁδοιπόροι.

Ὁδοιπόροι κατά τινα αἰγιαλὸν ὁδεύοντες, ἦλθον ἐπί τινα σκοπιὰν κἀκεῖθεν θεασάμενοι φρύγανα πόρρωθεν ἐπιπλέοντα, ναῦν εἶναι μεγάλην ᾠήθησαν. διὸ δὴ προσέμενον ὡς μελλούσης αὐτῆς προσορμίζεσθαι ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἀνέμου

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/120

φερόμενα τὰ φρύγανα ἐγγύτερον ἐγί-
νετο, οὐκέτι ναῦν ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκουν
βλέπειν. ἐξενεχθέντα δ' αὐτὰ φρύγανα
ὄντα ἰδόντες πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν.
ὡς ἄρα μάτην ἡμεῖς τὸ μηδὲν ὂν προσ-
εδεχόμεθα :·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἐξ
ἀπροόπτου δοκοῦντες φοβεροὶ εἶναι,
ὅταν εἰς πεῖραν ἔλθωσιν οὐδενὸς
εὑρίσκονται ἄξιοι :·

ὄνος ἄγριος.

Ὄνος ἄγριος ὄνον ἰδὼν ἥμερον ἔν τινι
εὐηλίῳ τόπῳ. προσελθὼν αὐτὸν
ἐμακάριζεν, ἐπί τε τῇ εὐεξίᾳ τοῦ

σώματος καὶ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει.
Ἕτερος δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα,
καὶ τὸν ὀνηλάτην ὄπισθεν ἑπόμενον. καὶ
ῥοπάλοις αὐτὸν παίοντα. ἔφη. ἀλ-
λ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω. ὁρῶ γὰρ
ὡς οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων τὴν εὐδαι-
μονίαν ἔχεις :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἔστι ζηλωτὰ τὰ μετὰ
κινδύνων καὶ ταλαιπωριῶν κέρδη:·

Ὄνοι.

Ὄνοι ποτὲ ἐπὶ τῷ συνεχῶς ἀχθοφορεῖν καὶ
ταλαιπωρεῖν, πρέσβεις ἔπεμψαν
πρὸς τὸν δία, λύσιν τῶν πόνων
αἰτούμενοι. ὁ δὲ αὐτοῖς ἐπιδεῖξαι βου-

λόμενος

ὅτι τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν. ἔφη. τότε αὐτοὺς
ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς κακοπαθείας, ὅταν
οὐροῦντες ποιήσωσι ποταμόν. κἀκεῖνοι
αὐτὸν ἀληθεύειν ὑπολαβόντες. ἀπὲ-
κείνου καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἔνθα ἂν οὖρον
ἑτέρων ἴδωσιν ὅμως ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ
περιϊστάμενοι οὐροῦσιν:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἑκάστῳ τὸ πεπρω-
μένον ἀθεράπευτόν ἐστιν:·

Ὄνος καὶ ἀλώπηξ.

Ὄνος ἐνδυσάμενος λεοντῆν περιῄει
τἆλλα τῶν ζώων ἐκφοβῶν. καὶ δὴ θεα-
σάμενος ἀλώπεκα. ἐπειρᾶτο καὶ ταύτην
δεδίττεσθαι. ἡ δὲ. ἔτυχε γὰρ αὐτοῦ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/123

φθεγξαμένου ποαηκοῖα, πρὸς αὐτὸν ἔφη· ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὡς καὶ ἐγὼ ἄν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὀγκωμένου ἤκουσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι ἔνιοι τῶν ἀπαιδεύτων τοῖς ἔξω δοκοῦντες τινὲς εἶναι ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσαλγίας ἐλέγχονται:.

Ὄνος καὶ βάτραχοι.

Ὄνος ξύλα βαστάζων, διέβαινέ τινα λίμνην· ὀλισθήσας δέ, ὡς κατέπεσεν, ἐξαναστῆναι μὴ δυνάμενος, ὠδύρετό τε καὶ ἔστενεν. οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι τῶν στεναγμῶν τούτου ἀκούσαντες, ὦ οὗτος ἔφασαν. καὶ τί ἂν ἐποίησας, εἰ τοσοῦτον ἐνταῦθα

χρόνον διέτριβες, ὅσον ἡμεῖς, ὅτε
πρὸς ὀλίγον πεσὼν οὕτως ὀδύρῃ:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τούτῳ τῷ λόγῳ
χρήσαιτ' ἄν τις πρὸς ἄνδρα ῥᾴθυμον
ἐπ' ἐλαχίστοις πόνοις δυσφοροῦντα αὐτὸς
τοῖς πλείοσι ῥᾳδίως ὑφιστάμενος:·

ὄνος καὶ κόραξ.

Ὄνος ἡλκωμένος τὸν νῶτον, ἔν τινι
χειμῶνι ἐνέμετο, κόρακος δὲ ἐπικαθί-
σαντος αὐτῷ, καὶ τὸ ἕλκος ξαίνοντος,
ὁ ὄνος ἔσκαπτε καὶ ἥλατο. τοῦ δὲ ὀνη-
λάτου πόρρωθεν ἱσταμένου καὶ γελῶν-
τος, λύκος παριὼν αὐτὸν εἶδε καὶ ἔφη,
ἄθλιοι ἡμεῖς, κἂν μόνον ὀφθῶμεν αὐτῷ

διωκώμεθα, τούτῳ δὲ καὶ προσεγγελῶσιν:

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κακοῦργοι τῶν ἄλλων καὶ μόνον φανέντες δῆλοι εἰσίν:

Ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐξῆλθον εἰς ἄγραν, λέοντος δὲ αὐτοῖς περιτυχόντος, ἡ ἀλώπηξ τὸν ἐπηρτημένον ὁρῶσα κίνδυνον, προσελθοῦσα τῷ λέοντι, παραδώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον ὑπέσχετο, ἐὰν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγέλληται. ἐκείνη παραγοῦσα τὸν ὄνον εἴς τινα πάγην, ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὁ λέων ὁρῶν ἐκεῖνον φεύγειν μὴ δυνάμενον

πρώτην ἀλώπεκα συνέσχεν. εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄρον ἐτράπη:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες, λανθάνουσιν πολλάκις καὶ αὐτοὺς προσαπολλῦντες:·

ὄρνις καὶ χελιδών.

Ὄρνις ὄφεως ὠὰ εὑροῦσα, ἐπιμελῶς ἐκθερμάνασα ἐξεκόλαψε. χελιδὼν δὲ θεασαμένη αὐτὴν, ἔφη. ὦ ματαία, τί ταῦτα τρέφεις ἅπερ αὐξηθέντα ἀπὸ σοῦ πρώτης τοῦ ἀδικεῖν ἄρξεται:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀτιθάσευτος ἐστὶν ἡ πονηρία κἂν τὰ μέγιστα εὐεργετῆται:·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/127

Κάμηλος.

Ὅτε πρῶτον κάμηλος ὤφθη, οἱ ἄνθρωποι φοβηθέντες, καὶ τὸ μέγεθος καταπλαγέντες, ἔφευγον. ὡς δὲ χρόνου προϊόντος, συνεῖδον αὐτῆς τὸ πρᾶον, ἐθάρρησαν μέχρι τοῦ προσελθεῖν. αἰσθόμενοι δὲ κατὰ μικρὸν τὸ ζῶον ὡς χολὴν οὐκ ἔχει, εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἦλθον, ὥστε καὶ χαλινοὺς αὐτῇ περιθέντες, παισὶν ἐλαύνειν δεδώκασιν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων ἡ συνήθεια εὐκαταφρόνητα ποιεῖ:.

Ὄφις.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/128

Ὄφις ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατούμενος, τῷ Διῒ ἐνετύγχανε. ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ἀλλ' εἰ τὸν πρότερον πατήσαντα ἔπληξας, οὐκ ἂν ὁ δεύτερος ἐπεχείρησε τοῦτο ποιῆσαι :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πρότερον ἐπιβαίνουσιν ἀνθιστάμενοι τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ γίνονται :·

Περιστερά.

Περιστερὰ δίψῃ συνεχομένη, ὡς θεάσατο ἔν τινι τόπῳ κρατῆρα ὕδατος γεγραμμένον, ἐνόμισεν ἀληθινὸν εἶναι. διὸ καὶ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ ἐνεχθεῖσα ἔλαθεν ἑαυτὴν τῷ πίνακι ἐμπεσοῦσα.

ὡς καὶ τῶν πτερῶν αὐτῆς περικλασθέντων
καταπεσεῖν ἐπὶ γῆν, καὶ ὑπό τινος τῶν
παρατυχόντων ἁλῶναι:

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ σφοδρὰς προθυμίας ἀπερισκέπτως πράγμασιν ἐγχειροῦντες, ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον:

περιστερὰ καὶ κορώνη.

Περιστερὰ ἔν τινι περιστερεῶνι τρεφομένη, ἐπὶ πολυτεκνίᾳ ἐφρυάττετο. κορώνη δ᾽ αὐτῆς ἀκούσασα ἔφη, ἀλλ᾽ ὦ αὕτη πέπαυσο ἐπὶ τούτῳ σεμνυνομένη. ὅσῳ γὰρ ἂν πλειονάκις τίκτῃς, τοσούτῳ καὶ πλείους λύπας στενάξεις:

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/130

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν οἰκετῶν δυστυχέστατοί εἰσιν, ὅσοι ἐν τῇ δουλείᾳ πολλὰ τέκνα ποιοῦσιν:

Πλούσιος.

Πλούσιος δύο θυγατέρας ἔχων, τῆς μιᾶς ἀποθανούσης, θρηνούσας ἐμισθώσατο. τῆς δὲ ἑτέρας παιδὸς λεγούσης, ὡς ἄθλιαι ἡμᾶς, αἷς αὐταῖς ὧν ἐστὶ τὸ πένθος θρηνεῖν οὐκ ἴσμεν, αἱ δὲ μὴ προσήκουσαι οὕτω σφοδρῶς κόπτονται, ἡ μήτηρ ἔφη, μὴ θαύμαζε τέκνον, εἰ αὗται οὕτω θρηνοῦσιν, ἐπὶ γὰρ ἀργυρίῳ τοῦτο ποιοῦσιν:

μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων
διὰ φιλαργυρίαν οὐκ ὀκνοῦσιν ἀλλο-
τρίας συμφορὰς ἐργολαβεῖν :·

Ποιμήν.

Ποιμὴν ἐλάσας εἴς τινα δρυμῶνα
τὰ πρόβατα. ὑποστρώσας ὑπὸ δρῦν
τὸ ἱμάτιον, καὶ ἀναβὰς τὸν καρπὸν
κατέσειε. τὰ δὲ πρόβατα ἐσθίοντα
τοὺς βαλάνους ἔλαθον καὶ τὰ ἱμάτια
συγκαταφαγόντα. ὁ δὲ ποιμὴν καταβὰς
ὡς εἶδε τὸ γεγονὼς, ὦ κάκιστα ἔφη
ζῶα ὑμεῖς τοῖς λοιποῖς ἔρια εἰς
ἐσθῆτας παρέχετε, ἐμοῦ δὲ τρέφοντος
ὑμᾶς καὶ τὸ ἱμάτιον ἀφείλεσθε :·

Ἐπιμύθιον.

μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι᾽ ἄνοιαν τοῖς μηδὲν προσήκοντας εὐεργετοῦντες, κατὰ τῶν οἰκείων φαῦλα ἐργάζονται:·

Ἁλιεὺς καὶ σμαρίς.

Ἁλιεὺς τὸ δίκτυον χαλάσας ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀνήνεγκε σμαρίδα, σμικρὰ δὲ οὖσα, ἱκέτευεν αὐτὸν νῦν μὲν μὴ λαβεῖν αὐτήν, ἀλλ᾽ ἐᾶσαι, διὰ τὸ σμικρὰν τυγχάνειν. ἀλλ᾽ ὅταν αὐξανθῶ καὶ μεγάλη φησὶ γένωμαι, συλλαβεῖν με δυνήσῃ, ἐπεὶ καὶ εἰς μείζονά σοι ὠφέλειαν ἔσομαι. καὶ ὁ ἁλιεὺς εἶπεν ἀλλ᾽ ἔγωγε ἄνους ἂν εἴην, εἰ τὸ ἐν χερσὶ παρεὶς κέρδος κἂν σμικρὸν ᾖ, τὸ προσδοκώμενον

χρὴ μετὰ νοῦ τῷ ἀρχῇ ἐλπίζειν :·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀλόγιστος ἀνήρ ἐστιν. ὃς δι'
ἐλπίδα μείζονος τὰ ἐν χερσὶν ἀφεὶς
σμικρὰ ὄντα :·

ἵππος καὶ ὄνος.

Ἄνθρωπός τις εἶχεν ἵππον καὶ ὄνον. ὁδε-
υόντων δὲ ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπεν, ὁ ὄνος τῷ
ἵππῳ, ἆρον ἐκ τοῦ ἐμοῦ βάρους, εἰ
θέλεις εἶναι με σῶον. ὁ δὲ, οὐκ ἐπείσθη.
ὁ δὲ ὄνος πεσὼν ἐκ τοῦ κόπου ἐτελεύ-
τησεν, τοῦ δὲ δεσπότου πάντα ἐπι-
θέντος αὐτῷ καὶ αὐτὴν τὴν ὄνου δορὰν.
θρηνῶν ὁ ἵππος ἐβόα, οἴμοι τῷ πανα-
θλίῳ τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπώρῳ

μὴ θελήσας τὸ μικρὸν βάρος λαμβάνειν, ἰδοὺ ἄπαρτι βαστάζω καὶ τὸ δέρμα:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μικροῖς οἱ μεγάλοι συγκοινωνοῦντες ἀμφότεροι σωθήσονται:·

Ἄνθρωπος καὶ σάτυρος.

Ἄνθρωπός τις πρὸς σάτυρον φιλίαν ποιησάμενος συνεσθίων ἦν αὐτῷ, χειμῶνος δὲ καὶ ψύχους γενομένου, ὁ ἄνθρωπος τὰς χεῖρας αὐτοῦ προσφέρων τῷ στόματι, ἀπέπνει. τοῦ δὲ σατύρου ἐπερωτήσαντος, δι᾽ ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει, ἔφη. τὰς χεῖρας μου θερμαίνω ἐκ τοῦ κρύους, μετὰ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/135

μίκρον δὲ ἐδέσματος θερμοῦ προσ-
ενεχθέντος. ὁ ἄνθρωπος προσφέρων
τῷ στόματι ἔφυσα αὐτό. πυνθανο-
μένου δὲ πάλιν δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο
πράττειν· ἔφη τὸ ἔδεσμα καταψύχω.
ὑπολαβὼν δὲ ὁ σάτυρος, ἀλλ' ἔγωγε
ἔφη ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποτάσσομαι σοῦ
τῆς φιλίας. ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος
τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξάγεις:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ φεύγειν ἡμᾶς
τοὺς φιλίας, ὧν ἀμφίβολός ἐστιν
ἡ διάθεσις:·

ἀλώπηξ καὶ δρυοτόμος.

Ἀλώπηξ κυνηγοὺς φεύγουσα. καὶ ἐν

ἐρημία πολὺν δρόμον ἀνύουσα, ἄνδρα
δρυοτόμον εὑρίσκει ἐν ταύτῃ ὃν καθι-
κέτευε τοῦ κρύψαι αὐτήν· τοῦ δὲ ἀπο-
δείξαντος αὐτῇ τὴν ἑαυτοῦ καλύβην,
εἰσελθοῦσα ἐκρύπτετο εἰς τὰς γωνίας,
τῶν δὲ κυνηγετῶν ἐλθόντων καὶ ἐρωτών-
των τὸν ἄνδρα, οὗτος τῇ μὲν φω-
νῇ ἠρνεῖτο μηδὲν εἰδέναι. τῇ δὲ χειρὶ
αὐτοῦ τὸν τόπον ὑπεδείκνυ. οἱ δὲ
μὴ προσχόντες ἀπῆλθον παρα-
χρῆμα. ὡς δ᾽οὖν εἶδεν αὐτοὺς ἡ ἀλώ-
πηξ παρελθόντας. ἐξῆλθεν οὐ
προσφωνοῦσα, μεμφομένου δὲ
αὐτὴν ἐκείνου, ὡς σωθεῖσαν μὲν διὰ
αὐτοῦ, χάριτας δὲ αὐτῷ οὐχ ὁμολογοῦσαν.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/137

ἡ ἀλώπηξ ἐπιστραφεῖσα ἔφη· ὦ
οὗτος, ἀλλ' ἔγωγε ἤδειν ἄν σοι χάριτας,
εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα τῆς χειρὸς
καὶ τοὺς τρόπους εἶχες :·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, πρὸς τοὺς χρηστοὺς μὲν
ἐπαγγελλομένους τοῖς λόγοις, ἐναντία
δὲ ποιοῦντας τοῖς ἔργοις :·

ἄνθρωπος καταθραύσας ἄγαλμα:

Ἄνθρωπός τις ξύλινον ἔχων θεὸν καθι-
κέτευε τοῦ ἀγαθοποιῆσαι αὐτόν. ὡς
οὖν ταῦτα ἔπραττεν, καὶ οὐδὲν ἧττον
ἐν πενίᾳ διῆγεν, θυμωθείς, ἄρας αὐτὸν
τῶν σκελῶν ἔρριψεν εἰς τὸ ἔδαφος,
προσκρουσθείσης οὖν τῆς κεφαλῆς

καὶ αὐτίκα κλασθείσης, χρυσὸς ἔρρευσεν
ὅτι πλεῖστος, ὅνπερ δὴ συνάγων ὁ ἀνὴρ
ἐβόα στρεβλὸς ὑπάρχεις. ὥς γε οἶμαι
καὶ ἀγνώμων. τιμῶντα σε γὰρ ἥκιστά με
ὠφέλησας. τύψαντα δέ σε πολλοῖς
καλοῖς ἠμείψω:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ὠφελήσει τιμῶν
πονηρὸν ἄνθρωπον: τύπτων δὲ αὐτὸν
μᾶλλον ὠφελήσει:·

Ἄνθρωπος καὶ κύων.

Ἄνθρωπός τις ἡτοίμαζε δεῖπνον,
ἑστιάσων τινὰ τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ οἰκείων.
ὁ δὲ κύων αὐτοῦ ἄλλον κύνα ἐκάλει λέγων.
ὦ φίλε, δεῦρο συνδείπνησόν μοι, ὁ δὲ.

προσελθὼν, χαίρων ἵστατο βλέπων
τὸν μέγαν δεῖπνον, βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ,
βαβαὶ πόση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπι-
ναίως ἐφάνη, τρυφήσομαι τε γὰρ
καὶ εἰς κόρον δειπνήσω, ὥστε με αὔριον
μηδαμῆ τε πεινάσαι. ταῦτα καθ᾽ ἑαυ-
τὸν λέγοντος τοῦ κυνὸς, καὶ ἅμα σεί-
οντος τὴν κέρκον, ὡς δὴ εἰς τὸν φί-
λον θαρροῦντος. ὁ μάγειρος ὡς εἶδε
τοῦτον ὧδε κἀκεῖσε τὴν κέρκον περι-
στρέφοντα, κατασχὼν τὰ σκέλη αὐ-
τοῦ, ἔρριψε παραχρῆμα ἔξωθεν
τῶν θυρίδων. ὁ δὲ, κατιὼν, ἀπῄει
μεγάλως κράζων. τῶν δέ τις κυνῶν
τῶν καθόδον αὐτῷ συναντώντων,

ἐπηρώτα· πῶς ἐδείπνησας φίλος. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑποκλαίων ἔφη. ἐκ τῆς πολλῆς πόσεως μεθυσθεὶς ὑπὲρ κόρον· οὐδὲ τὴν ὁδὸν αὐτὴν ὅθεν ἐξῆλθον οἶδα:·

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ θαρρεῖν τοῖς ἐξ ἀλλοτρίων εὐποιεῖν ἐπαγγελλομένοις:·

Ἁλιεύς.

Ἁλιεὺς ἁλιευτικῆς ἄπειρος λαβὼν αὐλοὺς καὶ δίκτυα παραγέγετο εἰς τὴν θάλασσαν. ἑστὼς ἐπί τινος πέτρας, τὸ μὲν πρῶτον ηὔλει. νομίζων πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν τοὺς ἰχθύας ἐφαλλεσθαι, ὡς ἐπὶ πολὺ διατεινόμενος,

ἤνυεν οὐδέν, ἀποθέμενος τοὺς αὐλούς,
ἀναλαμβάνει τὸ ἀμφίβληστρον
καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ ὕδατος, πολλοὺς
ἰχθύας ἠγρευσεν. ἐκβαλὼν δὲ αὐτοὺς
ἀπὸ τοῦ δικτύου, ὡς εἶδε πηδῶντας,
ἔφη. ὦ κάκιστα ζῶα, ὅτε ηὔλουν οὐκ
ὠρχεῖσθε, ὅτε δὲ πέπαυμαι τοῦτο ποιεῖτε:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρὸς τοὺς παρὰ
λόγον καὶ παρὰ καιρόν τι πράττοντας:·

Βουκόλος.

Βουκόλος ἀγέλην ταύρων βόσκων,
ἀπώλεσε μόσχον. περιελθὼν δὲ πᾶσαν
τὴν ἔρημον διέτριβεν ἐρευνῶν. ὡς δὲ
οὐδὲν εὑρεῖν ἐδυνήθη, ηὔξατο τῷ Διΐ,

λῃστὸν λαβόντα μόσχον κλέπτην ὑποδείξῃ·
ἔριφον εἰς θυσίαν προσάξειν. καὶ δὴ ἐρ-
χόμενος εἴς τινα δρυμῶνα εὑρίσκει λέ-
οντα κατεσθίοντα τὸν μόσχον. ἔμφοβος
δὲ γενόμενος. καὶ μάλα δειλιάσας, ἐπά-
ρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν,
εἶπεν. ὦ δέσποτα Ζεῦ, ἐπηγγειλάμην
σοι ἔριφον δοῦναι, ἐὰν τὸν κλέπτην
εὕρω· νῦν ταῦρον σοι θύσειν ὑπισχνοῦμαι
ἐὰν τούτου τὰς χεῖρας ἐκφύγω :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, πρὸς ἄνδρας δυστυχεῖς,
οἵτινες ἀποροῦντες μὲν εὔχονται εὑρεῖν,
εὑρόντες δὲ ζητοῦσιν ἀποφυγεῖν :·

Κόραξ.

ραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρί, μῆτερ
εὔχου τῷ θεῷ καὶ μὴ θρήνει. ἡ δ' ὑπολα-
βοῦσα ἔφη. τίς σε τῶν θεῶν τέκνον
ἐλεήσει. τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σοῦ γε οὐκ
ἐκλάπη :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐν βίῳ
ἔχοντες, οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑ-
ρήσουσιν :·

Ἀετός.

Ὑπεράνωθεν, πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο,
λαγωὸν θηρεῦσαι ζητῶν, τοῦτον δέ
τις ἔβαλε τοξεύσας. καὶ τὸ μὲν βέλος
ἐντὸς αὐτοῦ εἰσῆλθεν. ἡ δὲ γλυφὴ
σὺν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν

εἰλήφει. ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη. αἲ τοῦτο μοι ἐστὶ παρα
λύπη, τὸ τοῖς ἰδίοις πτεροῖς ἐναπο
θνήσκειν :·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δεινόν ἐστι, ὅταν τις
ἐκ τῶν ἰδίων κινδυνεύσει·

τέττιξ καὶ μύρμηκες.

Χειμῶνος ὥρα τῶν σίτων βραχέν-
των. οἱ μύρμηκες ἔψυχον. τέττιξ
δὲ λιμώττων, ᾔτει αὐτοὺς τροφήν. . . .
ὁ δὲ εἶπεν. οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλ᾽ ᾖδον
μουσικῶς. οἱ δὲ γελάσαντες εἶπον,
ἀλλ᾽ εἰ θέρους ὥραις ηὔλεις χειμῶνος
ὄρχου :·

Ἐπιμύθιον.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/145

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινὰ ἀμελεῖν ἐν παντὶ πράγματι ἵνα μὴ λυπηθῆναι καὶ κινδυνεύσει:·

σκώληξ.

Ὁ τῷ πηλῷ κρυπτόμενος σκώληξ εἰς γῆν ἐξελθὼν, ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις ἰατρὸς εἰμὶ φαρμάκων ἐπιστήμων. οἷος ἐστὶν ὁ τῶν θεῶν ἰατρὸς παίων. καὶ πῶς εἶπεν ἀλώπηξ ἄλλοις ἰώμενος. σαυτὸν χωλὸν ὄντα οὐκ ἰάσω:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ πεῖρα, πᾶς λόγος ἀργὸς ὑπάρχει.

ὄρνιθος χρυσοτόκος.

Ὄρνιθά τις εἶχεν ὠὰ χρυσᾶ τίκτουσαν,

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/146

καὶ νομίσας ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσίου εἶναι, κτείνας εὕρηκεν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων. ὁ δὲ ἀθρόον πλοῦτον ἐλπίσας εὑρήσειν, καὶ τοῦ μικροῦ ἐστέρηται ἐκείνου:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν χρῆσθαι, καὶ τὴν ἀπληστίαν φεύγειν:·

Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας, καὶ μὴ δυνάμενος διαρκέσαι αὐτῷ εἰς τροφήν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τι πρᾶξαι, καὶ δὴ παραγενόμενος ἐν σπηλαίῳ τινὶ καὶ κατακλιθεὶς προσεποιεῖτο νοσεῖν, παραγενόμενα δὲ ὡς τὰ ζῶα ἐπισκέψεως χάριν, συλλαμβάνων κατήσθιεν αὐτά.

πολλῶν δὲ ζώων ἀναλωθέντων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα τοῦτο γνοῦσα, παρεγένετο πρὸς αὐτὸν, καὶ στᾶσα ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυνθάνετο πῶς ἔχει. τοῦ δὲ εἰπόντος κακῶς, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου δι' ἣν οὐκ εἰσέρχεται, ἡ ἀλώπηξ ἔφη. ὅτι ὁρῶ ἴχνη πολλῶν εἰσιόντων ὀλίγων δὲ ἐξιόντων :·

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν :·

Λύκος καὶ γραῦς.

Λύκος λιμώττων, περιῄει ζητῶν τροφήν. γενόμενος δὲ κατά τινα τόπον, ἤκουσε

παιδίου κλαίοντος ἐκ γραὸς λεγούσης αὐτῷ, παῦσαι τοῦ κλαίειν. εἰ δὲ μὴ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπιδώσω σε τῷ λύκῳ. οἰόμενος δὴ ὁ λύκος ὅτι ἀληθεύει ἡ γραῦς, ἵστατο πολλὴν ἐκδεχόμενος ὥραν. ὡς δὲ ἑσπέρα κατέλαβεν, ἀκούει πάλιν τῆς γραὸς κολακευούσης τὸ παιδίον καὶ λεγούσης αὐτῷ. ἐὰν ἔλθῃ ὁ λύκος δεῦρο, φονεύσομεν ὦ τέκνον αὐτόν. ταῦτα ἀκούσας ὁ λύκος ἐπορεύετο, λέγων ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαύλῃ, ἄλλα μὲν λέγουσιν, ἄλλα δὲ πράττουσιν:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, πρὸς ἄνους, οἵτινες τὰ ἔργα τοῖς λόγοις οὐκ ἔχουσιν ὅμοια:·

Ἔριφος καὶ λύκος.

Ἔριφος ἐπί τινος δώματος ἑστὼς, ἐπειδὴ
λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδόρει καὶ
ἔσκωπτεν αὐτόν. ὁ δὲ λύκος ἔφη.
ὦ οὗτος οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος:·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ τόπος
καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ θράσος κατὰ
τῶν ἀμεινόνων:·

Ἡμίονος.

Ἡμίονος ἐκ κριθῆς παχυνθεὶς ἀνεσκίρ-
τησε βοῶν καὶ λέγων. πατήρ μου ἐστὶν
ἵππος ὁ ταχύδρομος. κἀγὼ αὐτῷ
ὅλος ἀφωμοιώθην. καί ποτε ἀνάγκης
ἐπελθούσης τρέχειν. ἐπειδὴ τοῦ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/150

δρόμου ἐπαύσατο. τοῦ πατρὸς ὅμου
εὐθὺς ὑπεμνήσθην:·

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κἂν ὁ χρόνος εἰς
δόξαν φέρῃ τινὰ, τῆς ἑαυτοῦ γε μὴν
τύχης μὴ ἐπιλανθανέσθω. ἀβέβαιος
γὰρ ἐστὶν ὁ βίος οὗτος:·

ὄφις καὶ γεωργός.

Ὄφις ἐν γεωργοῦ προθύροις φωλε-
ύων, ἀνεῖλεν αὐτοῦ τὸ νήπιον παιδίον,
πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο μέγα,
ὁ δὲ πατὴρ ὑπὸ τῆς λύπης πέλεκυν
λαβὼν. ἔμελλεν τὸν ὄφιν ἐξελθόντα
φονεύσειν. ὡς δὲ ἔκυψε μικρὸν σπεύ-
σας ὁ γεωργὸς τοῦ πατάξαι αὐτὸν.

ἠσύχησε, μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώ-
γλης ὀπήν. ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως,
ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι
μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον καὶ ἅλας
ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ. ὁ δὲ ὄφις λε-
πτὸν συρίξας. εἶπεν, οὐκ ἔσται ἡμῖν
ἀπάρτι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ
τὴν πέτραν ὁρῶ, σὺ δὲ τὸν τύπον
τοῦ σοῦ τέκνου:·

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ
ζημίας ἐπιλανθάνεται. ἐφ' ὅσον βλέ-
πει μνημόσυνον, δι' οὗ ἐλυπήθη:·

Sächs. Landes-Bibl.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/152

+ τὰ ἡσιόδου ἔπη περὶ τῆς ἀρετῆς:

Hesiodi Opera et dies v. 291 —

291. οὗτος μὲν πὰν ἄριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ
293. ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται
ὃς δέ κε μήτ' αὐτῷ νοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων
295. ἐν θυμῷ βάλληται ὁ δ' αὖτ' ἀχρήιος ἀνήρ
285 τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι
ῥηιδίως· ὀλίγη γὰρ ὁδὸς μάλα δ' ἐγγύθι ναίει
τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
288 ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι
290 ῥηιδίη δ' ἤπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦσα:

+ παροιμίαν:

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ
χείλεος ἄκρου:

Φίλιππος Ἀριστοτέλει χαίρειν.

Ἴσθι μοι γεγονότα υἱόν. πολλὴν οὖν τοῖς
θεοῖς ἔχω χάριν. οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γε-
νέσει τοῦ παιδός, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν
ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι. ἐλπίζω γὰρ
αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα καὶ παιδευ-
θέντα ἄξιον ἔσεσθαι καὶ ἡμῶν καὶ τῆς τῶν
πραγμάτων διαδοχῆς:.

Ἀλέξανδρος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν.

Οὐκ ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοὺς τοὺς ἀκροα-
τικοὺς τῶν λόγων, τίνι γὰρ δὴ διοίσομεν
ἡμεῖς τῶν ἄλλων εἰ καθ' οὓς ἐπαιδεύθημεν
λόγους, οὗτοι πάντων ἔσονται κοινοί,
ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῖς περὶ τὰ ἄριστα
ἐμπειρίαις ἢ ταῖς δυνάμεσι διαφέρειν:

ἔρρωσο.

Εἰς διδασκάλους φοιτῶσι καὶ τοῖς ἐλλο-
γίμοις τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν δι' ὧν
καταλελοίπασι λόγων συγγινομένοις·
ὑμῖν αὐτός τι παρ' ἐμαυτοῦ λυσιτελέ-
στερον ἐξευρηκέναι φημί. Τοῦτο μὲν
οὖν αὐτὸ καὶ συμβουλεύσων ἥκω, τὸ μὴ
δεῖν εἰς ἅπαξ τοῖς ἀνδράσι τούτοις,
ὥσπερ πλοίου τὰ πηδάλια, τῆς διανοί-
ας ὑμῶν παραδόντας, ᾗπερ ἂν ἄγωσι
ταύτῃ συνέπεσθαι· ἀλλ' ὅσον ἐστὶ χρήσιμον
αὐτῶν δεχομένους, εἰδέναι τί χρὴ καὶ παριδεῖν.
Τίνα οὖν ἐστι ταῦτα, καὶ ὅπως διακρι-
νοῦμεν, τοῦτο δὴ καὶ διδάξω ἐνθένδε λαβών.
Ἡμεῖς ὦ παῖδες οὐδὲν εἶναι χρῆμα
παντάπασι τὸν ἀνθρώπινον βίον τοῦτον

ὑπολαμβάνομεν οὔτ᾽ ἀγαθόν τι νομί-
ζομεν ὅλως οὔτ᾽ ὀνομάζομεν ὃ τὴν συντέλειαν
ἡμῖν ἄχρι τούτου παρέχεται. οὔκουν προ-
γόνων περιφάνειαν οὐκ ἰσχὺν σώματος
οὐ κάλλος οὐ μέγεθος οὐ τὰς παρὰ πάντων
τῶν ἀνθρώπων τιμάς. οὐ βασιλείαν αὐ-
τὴν οὐχ ὅ τι ἂν εἴποι τις τῶν ἀνθρωπίνων μέγα.
ἀλλ᾽ οὐδὲ εὐχῆς ἄξιον κρίνομεν ἢ τοὺς
ἔχοντας ἀποβλέπομεν. ἀλλ᾽ ἐπὶ μακρό-
τερον πρόϊμεν ταῖς ἐλπίσι καὶ πρὸς
ἑτέρου βίου παρασκευὴν ἅπαντα πράτ-
τομεν. ἃ μὲν οὖν ἂν συντελῇ πρὸς
αὐτὸν ἡμῖν ἀγαπᾶν τε καὶ διώκειν παντὶ
σθένει χρῆναι φαμέν. τὰ δ᾽ οὐκ ἐξικνού-
μενα πρὸς ἐκεῖνον. ὡς οὐδενὸς ἄξια

παρορᾶν τίς δὴ οὖν οὗτος ὁ βίος καὶ ὅπῃ
καὶ ὅπως αὐτὸν βιωσόμεθα. μακρότερον
μὲν ἢ κατὰ τὴν παροῦσαν ὁρμὴν ἀφικέ-
σθαι. μειζόνων δὲ ἢ καθ' ὑμᾶς ἀκροατῶν
ἀκοῦσαι. τοσοῦτον μὲν εἰπὼν ἱκανῶς
ἂν ἴσως ὑμῖν ἐνδειξαίμην ὅτι πᾶσαν
ὁμοῦ τὴν ἀφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι
τῷ λόγῳ τις συλλαβὼν καὶ εἰς ἓν ἀ-
θροίσας εὐδαιμονίαν. οὐδὲ πολλοστῷ
μέρει τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων εὑρήσει
παρισουμένην. ἀλλὰ πλεῖον τοῦ ἐν
ἐκείνοις ἐλαχίστου τὰ σύμπαντα
τῶν τῇδε καλῶν κατὰ τὴν ἀξίαν ἀφε-
στηκότα ἢ καθ' ὅσον σκιὰ καὶ ὄναρ τῶν
ἀληθῶν ἀπολείπεται. μᾶλλον δὲ ἵνα

οἰκειοτέρῳ χρήσομαι παραδείγματι.
ὅσῳ ψυχὴ τοῖς πᾶσι τιμιωτέρα σώ-
ματος. τοσούτῳ δὲ τῶν βίων ἑκατέρων
ἐστὶ τὸ διάφορον, ἐς δὴ τοῦτο ἄγουσι
μὲν ἱεροὶ λόγοι δι' ἀπορρήτων ἡμᾶς
ἐκπαιδεύοντες. ἕως γε μὴν ὑπὸ τῆς ἡλι-
κίας ἐπαΐειν τοῦ βάθους τῆς διανοίας
αὐτῶν οὐχ οἷοί τε, ἐν ἑτέροις οὐ πάντη
διεστηκόσιν ὥσπερ ἐν σκιαῖς τισὶ καὶ κατό-
πτροις τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι τέως προ-
γυμναζόμεθα τοὺς ἐν τοῖς τακτικοῖς
τὰς μελέτας ποιουμένους μιμούμενοι.
οἵ γε ἐν χειρονομίαις καὶ ὀρχήσεσι τὴν
ἐμπειρίαν κτησάμενοι ἐπὶ τῶν ἀγώ-
νων τοῦ ἐκ τῆς παιδιᾶς ἀπολαύουσι

κέρδους ἕνεκα· ἡμῖν δὴ ὃν ἀγῶνα πρόκειται
πάντων ἀγώνων μέγιστον νομίζειν χρεών.
ὑπὲρ οὗ πάντα ποιητέον ἡμῖν καὶ
καὶ πονητέον εἰς δύναμιν ἐπὶ τὴν τούτου
παρασκευὴν καὶ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς καὶ
ῥήτορσι καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμιλητέον. ὅθεν
ἂν μέλλοι πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν
ὠφέλειά τις ἔσεσθαι. ὥσπερ οὖν οἱ δευσο-
ποιοὶ παρασκευάσαντες πρότερον θεραπεί-
αις τισὶν ὅ τι ποτ᾽ ἂν ᾖ τὸ δεξόμενον τὴν βα-
φήν. οὕτω τὸ ἄνθος ἐπάγουσιν ἄν τε ἁλουρ-
γὸν ἄν τέ τι ἕτερον ᾖ, τὸν αὐτὸν δὴ καὶ ἡμεῖς
τρόπον εἰ μέλλοι ἀνέκπλυτος ἡμῖν ἡ τοῦ
καλοῦ παραμένειν δόξα. τοῖς ἔξω δὴ τούτοις
προτελεσθέντες τηνικαῦτα τῶν ἱερῶν.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/159

καὶ ἀπορρήτων ἐπακουσόμεθα παιδευμάτων·
καὶ οἷον ἐν ὕδατι τὸν ἥλιον ὁρᾶν ἐθισθέν-
τες, οὕτως αὐτῷ προσβαλοῦμεν τῷ φωτὶ
τὰς ὄψεις. εἰ μὲν οὖν ἐστί τις καὶ οἰκειότης πρὸς
ἀλλήλους τοῖς λόγοις προὔργου ἂν ἡμῖν
αὐτῶν ἡ γνῶσις γένοιτο. εἰ δὲ μὴ ἀλλὰ τό γε
παράλληλα θέντας καταμαθεῖν τὸ διάφορον,
οὐ μικρὸν εἰς βεβαίωσιν τοῦ βελτίονος,
τίνι μέντοι καὶ παροικάσας τῶν παιδεύσεων
ἑκατέραν τῆς εἰκόνος ἂν τύχοις. ἤ που
καθάπερ φυτοῦ. οἰκεία μὲν ἀρετὴ τῷ καρπῷ
βρύειν ὡραίῳ. φέρει δέ τινα κόσμον, καὶ
φύλλα τοῖς κλάδοις περισειόμενα. οὕτω
δὴ καὶ ψυχῇ. προηγουμένως μὲν καρπὸς
ἡ ἀλήθεια. οὐκ ἄχαρι γε μὴν οὐδὲ τὴν θύραθεν

σοφίαν περιβεβλῆσθαι. οἷον τινα φύλλα
σκέπην τε τῷ καρπῷ. καὶ ὄψιν οὐκ ἄωρον
παρεχόμενα. λέγεται γοῦν ὁ μωυσῆς ἐκεῖ-
νος ὁ πάνυ, οὗ μέγιστον ἐπὶ σοφίᾳ παρὰ
πᾶσιν ἀνθρώποις ὄνομα τοῖς αἰγυπτίων μαθή-
μασιν ἐγγυμνασάμενος τὴν διάνοιαν,
οὕτω προσελθεῖν τῇ θεωρίᾳ τοῦ ὄντος.
παραπλησίως δὲ τούτῳ κἂν τοῖς κάτω χρό-
νοις τὸν σοφὸν δανιὴλ φασὶ τὴν σοφίαν
χαλδαίων καταμαθόντα τότε τῶν θείων
ἅψασθαι παιδευμάτων. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ
ἄχρηστον ψυχαῖς μαθήματα τὰ ἔξωθεν
δὴ ταῦτα ἱκανῶς εἴρηται. ὅπως γε μὴν
αὐτῶν μεθεκτέον ἡμῖν ἑξῆς ἂν εἴη λέγειν.
πρῶτον μὲν οὖν τοῖς παρὰ τῶν ποιητῶν

μωυσῆς

Δανιὴλ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/161

ἵνα ἐντεῦθεν ἄρξωμαι. ἐπεὶ παντοδαποὶ τινές, εἰσὶ μὴ πᾶσιν ἐφεξῆς προσέχειν τὸν νοῦν. ἀλλ' ὅταν μὲν τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις ἢ λόγους ὑμῖν διεξίωσιν. ἀγαπᾶν τε καὶ ζηλοῦν. καὶ ὅτι μάλιστα πειρᾶσθαι τοιούτους εἶναι. ὅταν δὲ ἐπὶ μοχθηροὺς ἄνδρας ἔλθωσι, τὴν μίμησιν ταύτην δεῖ φεύγειν ἐπιφρασομένους. τὰ

ὀδυσσεὺς

ὦτα οὐχ ἧττον ἢ τὸν ὀδυσσέα φασὶν ἐκεῖνοι τῶν σειρήνων τὰ μέλη. ἡ γὰρ

φ

πρὸς τοὺς φαύλους τῶν λόγων συνήθεια ὁδός τίς ἐστιν ἐπὶ τὰ πράγματα. διὸ δὴ πάσῃ φυλακῇ τὴν ψυχὴν τηρητέον μὴ διὰ τῆς τῶν λόγων ἡδονῆς παραδεξάμενοί τι λάθωμεν τῶν χειρόνων,

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/162

ὥσπερ οἱ τὰ δηλητήρια μετὰ τοῦ μέλιτος
προσιέμενοι. οὔτοιν ἐπαινεσόμεθα τοὺς
ποιητὰς οὐ λοιδορουμένους οὐ σκώπτοντας.
οὐκ ἐρῶντας ἢ μεθύοντας μιμουμένους,
οὐχ ὅταν τραπέζῃ πληθούσῃ καὶ ᾠδαῖς ἀνει-
μέναις τὴν εὐδαιμονίαν ὁρίζονται. πάντων
δὲ ἥκιστα περὶ θεῶν τι διαλεγομένοις
προσέξομεν. καὶ μάλιστα ὅταν ὡς περὶ πολ-
λῶν τε αὐτῶν διεξίωσι καὶ τούτων οὐδὲ
ὁμονοούντων. ἀδελφὸς γὰρ δὴ παρ' ἐκείνοις
διαστασιάζει πρὸς ἀδελφόν, καὶ γονεὺς
πρὸς παῖδας, καὶ τούτοις αὖθις πρὸς
τοὺς τεκόντας πόλεμός ἐστιν ἀκήρυκτος,
μοιχείας δὲ θεῶν καὶ ἔρωτας καὶ μίξεις ἀνα-
φανδόν. καὶ ταύτας μάλιστα τοῦ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/163

Ζεὺς

κορυφαῖον πάντων καὶ ὕπατον Δίος ὥς αὐτοὶ
λέγουσιν ἃ καὶ περὶ βοσκημάτων τὶς λέγων
ἐρυθριάσειεν τοῖς ἐπὶ σκηναῖς καταλείπομεν.
ταυτὰ δὴ ταῦτα λέγειν καὶ περὶ συγγραφέων
ἔχω καὶ μάλισθ᾽ ὅταν ψυχαγωγίας ἕνεκα
τῶν ἀκουόντων λογοποιῶσι καὶ ῥητόρων δὲ
τὴν περὶ τὸ ψεύδεσθαι τέχνην οὐ μιμησό-
μεθα. οὔτε γὰρ ἐν δικαστηρίοις. οὔτ᾽ ἐν ταῖς
ἄλλαις πράξεσιν ἐπιτήδειον ἡμῖν τὸ
ψεῦδος τοῖς τὴν ὀρθὴν ὁδὸν καὶ ἀληθῆ προ
ελομένοις τοῦ βίου οἷς τὸ μὴ δικάζεσθαι
νόμῳ προστεταγμένον ἐστίν. ἀλλ᾽ ἐκεῖνα αὐ
τῶν μᾶλλον ἀποδεξόμεθα ἐν οἷς ἀρετὴν
ἐτίμησαν ἢ κακίαν διέβαλον. ὡς γὰρ
τῶν ἀνθέων τοῖς μὲν λοιποῖς ἄχρι τῆς

εὐωδίας. τῆς χρόας ἐστὶν ἡ ἀπόλαυσις·
ταῖς μελίτταις δ' ἄρα καὶ μέλι λαμβάνειν
ἀπ' αὐτῶν ὑπάρχει. οὕτω δὴ κἀνταῦ-
θα τοῖς μὴ τὸ ἡδὺ καὶ ἐπίχαρι μόνον
τῶν τοιούτων λόγων διώκουσιν, ἔστι
τινὰ καὶ ὠφέλειαν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὴν
ψυχὴν ἀποθέσθαι. κατὰ πᾶσαν δὴ
οὖν τῶν μελιττῶν τὴν εἰκόνα, τῶν λό-
γων ἡμῖν μεθεκτέον. ἐκεῖναί τε γὰρ οὔτε
ἅπασι τοῖς ἄνθεσι παραπλησίως ἐπέρ-
χονται, οὔτε μὴν οἷς ἂν ἐπιπτῶσιν ὅλα
φέρειν ἐπιχειροῦσιν. ἀλλ' ὅσον αὐτῶν
ἐπιτήδειον εἰς τὴν ἐργασίαν λαβοῦσαι
τὸ λοιπὸν χαίρειν ἀφῆκαν. ἡμεῖς τε
ἢν σωφρονῶμεν ὅσον οἰκεῖον καὶ συγγενὲς

64

τῇ ἀληθείᾳ παρ' αὐτῶν κομισάμενοι,
ὑπερβησόμεθα τὸ λοιπόμενον. καὶ κα-
θάπερ τῆς ῥοδωνιᾶς τοῦ ἄνθους δρεψά-
μενοι τὰς ἀκάνθας ἐκκλίνομεν. οὕτω
καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων λόγων, ὅσον χρήσιμον
καρπωσάμενοι. τὸ βλαβερὸν φυλαξό-
μεθα. αὐθις οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐπισκοπεῖν ἕκα-
στον τῶν μαθημάτων καὶ συναρμόζειν τῷ τέλει
προσήκει, κατὰ τὴν δωρικὴν παροιμίαν
τὸν λίθον ποτὶ τὰν σπάρταν ἄγοντας.
καὶ ἐπειδήπερ δι' ἀρετῆς ἡμᾶς ἐπὶ τὸν
βίον καθεῖναι δεῖ τὸν ἡμέτερον. εἰς ταύ-
την δὲ πολλὰ μὲν συγγραφεῦσι πολλὰ δὲ
ποιηταῖς πολλῷ δὲ ἔτι πλείω φιλοσόφοις
ἀνδράσιν ὕμνηται. τοῖς τοιούτοις τῶν

παροιμίαν

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/166

λόγων μάλιστα προσεκτέον. οὐ μικρὸν
γὰρ τὸ ὄφελος οἰκειότητά τινα καὶ συνή-
θειαν ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς τῆς ἀρετῆς
ἐγγενέσθαι ἐπείπερ ἀμετάστατα πέφυκεν
εἶναι πως τὰ τῶν τοιούτων μαθήματα διὰ ἁπα-
λότητα τῶν ψυχῶν εἰς βάθος ἐνσημαι-
νόμενα. ἢ τί ποτε ἄλλο διανοηθέντα τὸν
ἡσίοδον ὑπολάβωμεν ταυτὶ ποιῆσαι τὰ ἡσίοδος
ἔπη. ἃ πάντες ᾄδουσιν. ἢ οὐχὶ προτρέ-
ποντα τοὺς νέους ἐπὶ ἀρετήν. ὅτι τραχεῖα
μὲν πρῶτον ἐστὶ δύσβατος καὶ ἱδρῶτος
συχνοῦ καὶ πόνου πλήρης ἡ πρὸς ἀρετὴν
φέρουσα καὶ ἀνάντης ὁδός. διόπερ
οὐ παντὸς οὔτε προσβῆναι αὐτῇ διὰ
τὸ ὄρθιον οὔτε προσβάντι ῥᾳδίως ὑπὸ

τὸ ἄκρον ἐλθεῖν. ἄνω δὲ γενομένῳ ὁρᾶν
ὑπάρχει, ὡς μὲν λεία τε καὶ καλή. ὡς δὲ
ῥᾳδία καὶ εὔπορος καὶ τῆς ἑτέρας ἡδίων
τῆς ἐπὶ τὴν κακίαν ἀγούσης ἣν ἀθρόαν
λαβεῖν (εἶναι) ἐκ τοῦ συνεγγὺς ὁ αὐτὸς ποιητὴς
ἔφησεν. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ οὐδὲν
ἕτερον ἢ προτρέπων ἡμᾶς ἐπ' ἀρετὴν
καὶ παρακαλούμενος ἅπαντας ἀγαθοὺς
εἶναι, ταῦτα διελθεῖν, καὶ ὥστε μὴ κατα-
μαλακισθέντας πρὸς τοὺς πόνους προ-
αποστῆναι τοῦ τέλους. καὶ μέντοι καὶ εἴ
τις ἕτερος ἐοικότα τούτοις τὴν ἀρετὴν
ὕμνησεν, ὡς εἰς τούτοις ἡμῖν φέροντα
τοὺς λόγους ἀποδεχώμεθα. ὡς δ' ἐγώ
τινος ἤκουσα δεινοῦ καταμαθεῖν ἀνδρὸς

ποιητοῦ διάνοιαν. πᾶσα μὲν ἡ ποίησις τῶ
ὁμήρω ἀρετῆς ἐστὶν ἔπαινος. καὶ πάντα αὐ- ὅμηρος
τῶ πρὸς τοῦτο φέρει. ὅτι μὴ πάρεργον.
οὐχ ἥκιστα δὲ ἐν οἷς τὸν στρατηγὸν τῶν κε-
φαλλήνων πεποίηκε. γυμνὸν ἐκ τοῦ ναυα-
γίου περισωθέντα, πρῶτον μὲν αἰδέσαι
τὴν βασιλίδα φανέντα μόνον τοσούτου
δεῖν αἰσχύνην ὀφλῆσαι γυμνὸν ὀφθέντα.
ἐπειδήπερ αὐτὸν ἀρετὴν ἀνθ' ἱματίων
κεκοσμημένον ἐποίησεν. ἔπειτα μέντοι
καὶ τοῖς λοιποῖς φαίαξι τοσούτου ἄξιον
νομισθῆναι, ὥστε ἀφέντας τὴν τρυφὴν
ᾗ συνέζων ἐκεῖνον ἀποβλέπειν καὶ ζηλοῦν
ἅπαντας καὶ μηδένα καὶ φαιάκων ἐν τότε
εἶναι. ἄλλο τι ἂν. εὔξασθαι μᾶλλον ἢ

ὀδυσσεὺς — ὀδυσσέα γενέσθαι καὶ ταῦτα ἐκ ναυαγίου.
περισωθέντα. ἐν τούτοις γὰρ ἔλαττον ὅ που
ποιητοῦ τῆς διανοίας ἐξηγητὴς μονονουχὶ
ὅμηρος — βοῶντα λέγειν τὸν ὅμηρον ὅτι ἀρετῆς
ὑμῖν ἐπιμελητέον, ὧ ἄν οἱ ἢ καὶ ναυαγή-
σαντι συνεκνήχεται. καὶ ἐπὶ τῆς χέρσου
γενόμενον γυμνόν. τιμιώτερον ἀποδείξει
τῶν εὐδαιμόνων φαιάκων, καὶ γὰρ οὕτως
ἔχει. τὰ μὲν ἄλλα τῶν κτημάτων οὐ μᾶλ-
λον τῶν ἐχόντων ἢ καὶ οὐ προσηκόντων τῶν
ἐπιτυχόντων ἐστίν. ὥσπερ ἐν παιδιᾷ κύ-
βων, τῇδε κἀκεῖσε μεταβαλλόμενα. μόνη
δὲ κτημάτων ἡ ἀρετὴ ἀναφαίρετος.
καὶ ζῶντι καὶ τελευτήσαντι παραμένουσα.
σόλων — ὅθεν δὴ καὶ σόλων μοι δοκεῖ πρὸς τοὺς εὐπόρους

κατεσκληκέναι δ᾽ αὐχμεῖν καὶ σύντονον
πλέκειν καὶ λέγειν τοιαῦθ᾽ ἕτερα. ὑποσημ-
είσθαι γὰρ οὐδὲν ἀνειμένον. οὐδὲ ἡδὺ ἀλλ᾽
ἱδρῶτος μυρίοις καὶ πόνοις καὶ κινδύνοις
διὰ πάσης ἠπείρου τε καὶ θαλάσσης. ἆθλον
δὲ τούτων εἶναι θεὸν γενέσθαι. ὡς ἐκεῖνος
λόγος ἤπερ δὴ καὶ τελευτῶντα τὸν
ἡρακλέα ξυνέπεσθαι καὶ σχεδὸν ἅπαντες
ὧν δὴ καὶ λόγος τίς ἐστιν ἐπὶ σοφίᾳ ἢ
μικρὸς ἢ μείζων εἰς δύναμιν ἕκαστος ἐν
τοῖς ἑαυτῶν συγγράμμασιν ἀρετῆς ἔπαι-
νον διεξῆλθον. οἷς πιστέον καὶ πειρατέον
ἐπὶ τοῦ βίου δεικνύναι τοῖς λόγοις. ὡς δ᾽
γε τὴν ἄχρι ῥημάτων πρὸς τοῖς ἄλλοις
φιλοσοφίαν ἔργῳ βεβαιῶν. οἷος πέπυσται

ἡρακλῆς

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/171

τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι· καί μοι δοκεῖ τὸ τοιοῦ-
τον παραπλήσιον εἶναι, ὥσπερ ἂν εἰ ζω-
γράφου θαυμάζοντι, οἷον κάλλος ἀνθρώπου
μιμησαμένου, ὁ δὲ αὐτὸς εἴη ποι αὐτὸς
ἐπὶ τῆς ἀληθείας οἷον ἐπὶ τῶν πινάκων ×
ἐκεῖνος ἔδειξεν. ἐπεὶ τό γε λαμπρῶς
μὲν ἐπαινεῖσθαι τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ μέσον.
καὶ μακροὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθέσθαι
λόγους· ἰδίᾳ δὲ τὸ ἡδὺ πρὸ τῆς σωφρο-
σύνης καὶ τὸ πλέον ἔχειν πρὸ τοῦ
δικαίου τιμᾶν, ἐοικέναι φαίην ἄν,
ὥσπερ τοῖς ἐπὶ σκηνῆς ὑποκρινομέ-
νοις τὰ δράματα, οἷς ὡς βασιλεῖς καὶ
δυνάσται πολλάκις εἰσέρχονται, ὄντες
οὐδὲ μὲν ὅσον τυχὸν ἐλεύθεροι παράπαν

εἶτα μουσικὸς μὲν οὐκ ἂν ἑκὼν δέξαιτο
ἀνάρμοστον, αὐτοῦ τὴν λύραν εἶναι ἢ
χοροῦ κορυφαῖος μὴ ὅτι μάλιστα συν-
ᾄδοντα τὸν χορὸν ἔχειν. αὐτὸς δέ τις
ἕκαστος διαστασιάσει πρὸς ἑαυτὸν καὶ
οὐχὶ τοῖς λόγοις ὁμολογοῦντα τὸν βίον
παρέξεται. ἀλλ' ἡ γλῶττα μὲν ὀμώμο-
κεν. ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος κατ' εὐριπίδην   εὐριπίδης
ἐρεῖ. καὶ τὸ δοκεῖν ἀγαθὸς πρὸ τοῦ εἶναι
διώξεται. ἀλλ' οὗτος ἐστὶν ὁ ἔσχατος τῆς
ἀδικίας ὅρος εἴ τι δεῖ τῷ πλάτωνι πεί-   πλάτων
θεσθαι τὸ δοκεῖν δίκαιον εἶναι μὴ ὄντα.
τοῖς μὲν οὖν τῶν λόγων οἳ τὰς τῶν
καλῶν ἔχουσιν ὑποθήκας οὕτως ἀπο-
δεχώμεθα. ἐπεὶ δὲ καὶ πράξεις

σπουδαῖαι τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν ἡ μνήμη
ἢ μνήμης ἀκολουθία· πρὸς ἡμᾶς διασώ-
ζονται· ἢ ποιητῶν ἢ συγγραφέων φυ-
λαττόμεναι λόγοις, μὴ δέ τις ἐντεῦθεν·
ὠφελείας ἀπολειπώμεθα, οἷον· ἐλοιδόρει
περικλῆς — τὸν περικλέα τῶν ἐξ ἀγορᾶς τις ἀργῶν·
ὁ δὲ οὐ προσεῖχεν, ἀλλ' εἰς πᾶσαν διήρκεσε
τὴν ἡμέραν· ὁ μὲν ἀφειδῶς πλύνων·
αὐτὸν τοῖς ὀνείδεσιν· ὁ δὲ οὐ μέλλων
αὐτῷ. εἶτα ἑσπέρας ἤδη καὶ σκότους
ἀπαλλαττόμενον μόλις ὑπὸ φωτὶ
περικλῆς — παρέπεμψε περικλῆς ὅπως αὐτὸν μὴ
διαφθείρῃ τὸ πρὸς φιλοσοφίαν γυμ-
εὐκλείδης — νάσιον. πάλιν τις εὐκλείδῃ τῷ μεγαρό-
θεν προζωθεὶς θάνατον, ἠπείλησε

ὃς ἐπώμοσεν οὐδὲ ἀντώμοσεν ἦ μὴν ἱλεώ-
σεσθαι αὐτὸν καὶ παύσειν χαλεπῶς πρὸς
αὐτὸν ἔχοντα. πόσου ἄξιον τῶν τοιούτων
τι παραδειγμάτων εἰς ἐλθεῖν τὴν μνήμην
ἀνδρὸς ὑπὸ ὀργῆς ἤδη καταλαμβανομένου.
τῇ τραγῳδίᾳ γὰρ οὐ πιστεύομεν ἁπλῶς
λεγούσῃ ἐπὶ ἐχθροὺς θυμὸς ὁπλίζει χέρα.
ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲ διανίστασθαι
πρὸς θυμὸν τὸ παράπαν. εἰ δὲ μὴ ῥᾴ-
διον τοῦτο. ἀλλ' ὥσπερ χαλινὸν αὐτῷ
τὸν λογισμὸν ἐμβάλλοντας μὴ ἐᾶν
ἐκφέρεσθαι περαιτέρω, ἐπαναγάγωμεν
δὲ τὸν λόγον αὖθις πρὸς τὰ τῶν σπου-
δαίων πράξεων παραδείγματα. ἔ-
τυπτέ τις τὸν σωφρονίσκου σωκράτην. σωκράτης

εἰς αὐτὸ τὸ πρόσωπον ἐμπεσὼν ἀφειδῶς
ὁ δὲ οὐκ ἀντῆρεν· ἀλλὰ παρεῖχε τῷ παροι-
νοῦντι τῆς ὀργῆς ἐμφορεῖσθαι, ὥστε ἐξ-
οιδεῖν δὴ καὶ ὕπουλον αὐτῷ τὸ πρόσωπον
ὑπὸ τῶν πληγῶν εἶναι, ὡς δ᾽ οὖν ἐπαύσατο
σωκράτης τύπτων, ἄλλο μὲν οὐδὲν ὁ σωκράτης
ποιῆσαι, ἐπιγράψαι δὲ τῷ μετώπῳ λέγων
ὥσπερ ἀνδριάντι τὸν δημιουργόν. ὁ δεῖ-
να ἐποίει καὶ τοσοῦτον ἀμύνεσθαι. ταῦτα
σχεδὸν εἰς ταὐτὸν τοῖς ἡμετέροις φέ-
ροντα πολλοῦ ἄξιον εἶναι μιμήσασθαι
τοῖς τηλικούτοις φημί. τοῦτο μὲν γὰρ
φ τὸ τοῦ σωκράτους ἀδελφὸν ἐκείνῳ τῷ
παραγγέλματι· ὅτι τῷ τύπτοντι κατὰ
τῆς σιαγόνος καὶ τὴν ἑτέραν παρέχειν

προσήκε τοσοῦτο δεῖν ἀπαμύνεσθαι τὸ δὲ
τοῦ περικλέους ἢ τοῦ εὐκλείδου, τῷ τοὺς
διώκοντας ὑπομένειν καὶ πράως αὐτ-
τῆς ὀργῆς ἀνέχεσθαι, καὶ τὸ τοῖς ἐχθροῖς
εὔχεσθαι ἀγαθὰ ἀλλὰ μὴ ἐπαρᾶσθαι ὡς
ὅτε ἐν τούτοις προπαιδευθεὶς οὐκέτ' ἂν
ἐκείνοις ὡς ἀδυνάτοις διαπιστήσειν οὐκ
ἂν παρέλθοιμι τὸ τοῦ ἀλεξάνδρου ὃς ἀλέξανδρος
τὰς θυγατέρας δαρείου αἰχμαλώτους
λαβὼν. θαυμαζόντι οἷον τὸ κάλλος
παρέχειν μαρτυρουμένας. οὐδὲ προ-
σιδεῖν ἠξίωσεν. αἰσχρὸν εἶναι κρίνων τοὺς
ἄνδρας ἑλόντας γυναικῶν ἡττηθῆναι
τοῦτι γὰρ εἰς ταυτὸν ἐκείνῳ φέρει, ὅτι
ὁ ἐμβλέψας πρὸς ἡδονὴν γυναικί

χάρμῃ τῷ ἔργῳ τὴν μοιχείαν ἐπιτελέσαι
τῷ τε τὴν ἐπιθυμίαν τῇ ψυχῇ παραδέξ-
ασθαι οὐκ ἀφίεται τοῦ ἐγκλήματος. τὸ δὲ
τοῦ κλεινίου τῶν πυθαγόρου γνωρίμων
ἔργος. χαλεπὸν πιστεῦσαι ἀπὸ ταὐτομάτου
συμβῆναι τοῖς ἡμετέροις. ἀλλ᾽ οὐχὶ μι-
μησαμένου σπουδῇ. τί δὲ ἦν ὃ ἐκεῖνος
ἐποίησεν, ἐξὸν δι᾽ ὅρκου τριῶν ταλάντων
ζημίαν ἀποφυγεῖν. ὁ δὲ ἀπέτισεν μᾶλλον
ἢ ὤμοσεν καὶ ταῦτα εὐορκεῖν μέλλων.
ἀκούσας ἐμοὶ δοκεῖν τοῦ προστάγματος
ἡμῖν τὸν ὅρκον ἀπαγορεύοντος ἀλλ᾽ ὅπερ
ἐξ ἀρχῆς ἔλεγον. πάλιν γὰρ εἰς ταυτὸν
ἐπανίωμεν. οὐ πάντα ἑξῆς παραδεκτέον
ἡμῖν ἀλλ᾽ ὅσα χρήσιμα. καὶ γὰρ αἰσχρὸν

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/178

τῶν μὲν σιτίων τὰ βλαβερὰ διωθεῖσθαι.
τῶν δὲ μαθημάτων ἃ τὴν ψυχὴν ἡμῶν
τρέφει λόγον ἔχειν μηδένα ἀλλ' ὥσπερ
χειμάρροις παρασύροντας ἅπαν τὸ
προστυχὸν ἐμβάλλεσθαι. καίτοι τινὰ λό-
γον ἔχει κυβερνήτην μὲν οὐκ εἰκῇ τοῖς
πνεύμασιν ἐφιέναι ἀλλὰ πρὸς ὅρ-
μοις εὐθύνειν τὸ σκάφος. καὶ τοξότην
κατὰ σκοπὸν βάλλειν. καὶ μὲν δὴ χα-
λκευτικὸν τινὰ ἢ τεκτονικὸν ὄντα τοῦ
κατὰ τέχνην ἐφίεσθαι τέλους. ἡμᾶς
δὲ καὶ τῶν τοιούτων δημιουργιῶν ἀπο-
λείπεσθαι τὸ πρὸς τέλος ὡς ὁρᾶν δύ-
νασθαι τὰ ἡμέτερα. οὐ γὰρ δὴ τῶν.
τῶν μὲν χειρομακτῶν ἐστὶ πέρας τῆς

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/179

ἐργασίας, τοῦ δὲ ἀγρίου βίου σκοπὸς οὐκ
ἔστι πρὸς ὃν ἀφορῶντα πάντα ποιεῖν
καὶ λέγειν χρὴ τόν γε μὴ τοῖς ἀλόγοις προ-
σεοικέναι μέλλοντα. ἢ οὕτως ἂν εἴη μάλ᾽ ἀ-
τέχνως καθάπερ τῶν πλοίων τὰ ἀκυβερνή-
τα. οὐδενὸς ἡμῖν νοῦ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς
οἰάκων καθεζομένου ᾗ κῃ καθάπερ τὸν βίον
ἄνω καὶ κάτω ὥσπερ φερόμενοι. ἀλλ᾽ ὥσπερ
ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, εἰ δὲ βούλει
τοῖς μουσικοῖς τῆς ἐκείνων εἰσὶ τῶν ἀγώνων
αἱ μελέται ὧνπερ οἱ στέφανοι· καὶ οὐδεὶς
γε πάλην ἀσκῶν ἢ παγκράτιον εἶτα
κιθαρίζειν ἢ αὐλεῖν μελετᾷ. οὐκοῦν
Πολυδάμας γε. ἀλλ᾽ ἐκεῖνος πρὸ τοῦ ἀγῶ-
νος τοῦ ἐν Ὀλυμπίασι τὰ ἅρματα

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/180

ἰσχὺν τρέφοντα καὶ διὰ τούτων τὴν ἰσχὺν
ἐκράτυνε καὶ ὁ γε μέλλων ἀπὸ τῆς ἀληθει-
μένοις ἐλπίδος οὐκ ἐξωθεῖτο ἀλλ' ἀντεῖχεν
ὠθούμενος οὐχ ἧττον ἢ ἀνδριάντες οἱ τῷ
μολίβδῳ σὺν δεδεμένοι καὶ ἀπαξάπλως
αἱ μελέται αὐτοῖς παρασκευαὶ τῶν ἄθλων
ἦσαν. εἰ δὲ τὰ Μαρσύου ἢ τὰ Ὀλύμπου
τῶν Φρυγῶν περιειργάζοντο κρούματα
καταλιπόντες τὴν κόνιν καὶ τὰ γυμνάσια
οὐ ταχὺ γ' ἂν στεφάνων ἢ δόξης ἔτυχον ἢ
διέφυγον τὸ μὴ καταγέλαστοι εἶναι κατὰ
τὸ σῶμα. ἀλλ' οὐ μέντοι οὐδ' ὁ Τιμόθεος Τιμόθεος
τὴν μελῳδίαν ἀφεὶς ἐν ταῖς παλαίστραις
διῆγεν. οὐδὲ γὰρ ἂν τοσοῦτον ὑπῆρξεν
αὐτῷ διενεγκεῖν ἁπάντων τῇ μουσικῇ.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/181

ὅτῳ τοσοῦτο περιῆν τῆς τέχνης, ὥστε καὶ
θυμὸν ἐντείνειν διὰ τῆς συντόνου καὶ ἀνδρικῆς
ἁρμονίας. καὶ μέντοι καὶ χαλᾶν καὶ μαλά-
ττειν πάλιν διὰ τῆς ἀνειμένης ὁπότε
βούλοιτο· ταύτῃ τοι καὶ ἀλεξάνδρῳ ποτὲ
τὸ φρύγιον ἐπαυλήσαντι ἐξαραχθῆναι
αὐτὸν ἐπὶ τὰ ὅπλα λέγεται μεταξὺ δει-
πνοῦντα καὶ ἐπαναγαγεῖν αὖθις πρὸς
τοῖς συμπόταις τὴν ἁρμονίαν χαλάσαντα·
τοσαύτην ἰσχὺν ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τοῖς γυμ-
νικοῖς ἀγῶσι πρὸς τὴν τοῦ τέλους κτῆσιν
ἡ μελέτη παρέχεται. ἐπεὶ δὴ δέ γε φα-
νῶν καὶ ἀθλητῶν ἐμνήσθην, ἐκεῖνοι μυρία
παθόντες ἐπὶ μυρίοις πολλαχόθεν
τὴν ῥώμην ἑαυτοῖς συναυξήσαντες

πολλὰ μὲν γυμνασίοις ἐνιδρώσαντες
πόνοις. πολλὰς δὲ πληγὰς ἐν παιδοτρί-
βου λαβόντες δίαιταν δὲ οὐ τὴν ἡδίστην,
ἀλλὰ τὴν παρὰ τῶν γυμναστῶν αἱρούμενοι
καὶ τἆλλα ἵνα μὴ διατρίβω λέγων οὕτω δι-
άγοντες ὡς τὸν πρὸ τῆς ἀγωνίας βίον
μελέτην εἶναι τῆς ἀγωνίας τηνικαῦτα
ἀποδύονται πρὸς τὸ στάδιον καὶ πάντα
πονοῦσι καὶ κινδυνεύουσιν. ὥστε κοτίνου
λαβεῖν στέφανον ἢ σελίνου ἢ ἄλλου τινὸς
τῶν τοιούτων καὶ νικῶντες ἀναρρηθῆναι
παρὰ τοῦ κήρυκος. ἡμῖν δὲ οἷς ἆθλα
τοῦ βίου πρόκειται οὕτω θαυμαστὰ
πλήθει τε καὶ μεγέθει. ὥστε ἀδύνατα
εἶναι ῥηθῆναι λόγῳ ἐπ' ἀμφοτέρω καθεύδουσι

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/183

ἐξ καὶ τὰ πολλὴν διαιτωμένοις ἄδειαν
τῇ ἑτέρᾳ λαβεῖν τῶν χειρῶν ὑπάρξει·
πολλοῦ μὲν τἂν ἄξιον εἶναι ἡ ῥαθυμία
σαρδανάπαλλος — τῷ βίῳ, καὶ ὅτε σαρδανάπαλλος τὰ
πρῶτα πάντων εἰς εὐδαιμονίαν ἐ-
μαργίτης — φέρετο ἢ μαργίτης εἰ βούλει ὃν οὔτ' ἀ-
ροτῆρα. οὔτε σκαπτῆρα οὔτ' ἄλλο τι
τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτήδειον εἶναι
ὅμηρος — ὅμηρος ἔφησεν. εἰ δὴ ὁμήρου ταῦτα,
πιττακός — ἀλλὰ μὴ ἀληθὴς μᾶλλον ὁ τοῦ πιττακοῦ
λόγος, ὃς χαλεπὸν ἔφησεν ἐσθλὸν
ἔμμεναι. διὰ πολλῶν γὰρ δὴ τῶν ἐπι-
πόνων διεξελθοῦσιν μόλις ἂν τῶν
ἀγαθῶν ἐκείνων τυχεῖν ἡμῖν περιγέ-
νοιτο ὧν ἐν τοῖς ἄνω λόγοις οὐδὲν εἶναι

παραδείγματα τῶν ἀρίστων ἐλέγομεν. οὐ δὴ
οὖν ῥαθυμητέον ἡμῖν. οὐδὲ τῆς ἐν βραχεῖ
ῥαστώνης μεγάλας ἐλπίδας ἀνταλλακ-
τέον εἴπερ μὴ μέλλοιμεν ὀνείδη τε ἕξειν
καὶ τιμωρίας ὑφέξειν. οὔτι παρὰ τοῖς ἀν-
θρώποις. ἐνθάδε καίτοι καὶ τοῦτο οὐ μικρὸν
τῷ γε νοῦν ἔχοντι ἀλλ᾽ ἐν τοῖς εἴθ᾽ ὑπὸ γῆν
εἴτε καὶ ὅπου δή ποτε τοῦ παντὸς ὄντα τυγ-
χάνει δικαστηρίοις ὡς τῷ μὲν ἀκουσίως
τοῦ προσήκοντος ἁμαρτόντι κἂν συγ-
γνώμη τις ἴσως παρὰ τοῦ θεοῦ γένοιτο,
τῷ δὲ ἐξ ἐπιτηδεύσεως τὰ χείρω προελομένῳ
οὐδεμία παραίτησις τὸ μὴ οὐχὶ πολλα-
πλασίω τὴν κόλασιν ὑποσχεῖν. τί οὖν
ποιῶμεν φαίη τις ἄν; τί ἄλλο γε ἢ τῆς

ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν πᾶσαν σχολὴν ἀπὸ
τῶν ἄλλων ἄγοντας, οὐδ᾽ ὅσον τῷ σώματι
δουλευτέον ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη ἀλλὰ
τῇ ψυχῇ τὰ βέλτιστα ποριστέον ὥσπερ
ἐκ δεσμωτηρίου τῆς προσπαθοῦς σώ-
ματος πάθη κοινωνίας αὐτὴν διὰ φιλο-
σοφίας λύοντας. ἅμα δὲ καὶ τὸ σῶμα
τῶν παθῶν κρεῖττον ἀπεργαζομένους.
γαστρὶ μὲν γε τὰ ἀναγκαῖα ὑπηρετοῦν-
τας οὐχὶ τὰ ἥδιστα ὡς οἵ γε τραπεζοποιοὺς
τινὰς καὶ μαγείρους ἐπινοοῦντες καὶ πᾶσαν
διερευνώμενοι γῆν τε καὶ θάλατταν
οἷον τινὶ χαλεπῷ δεσπότῃ φόρους
ἀπάγοντες ἐλεεινοὶ τῆς ἀσχολίας
τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων οὐδὲν πάσχοντες

ἀνεκτότερον ἀτέχνως εἰς πῦρ ξαίνοντες
καὶ κοσκίνῳ φέροντες ὕδωρ καὶ τετρη-
μένον ἀπληροῦντες πίθον οὐδὲν πέρας
τῶν πόνων ἔχοντες. κουρὰς δὲ καὶ ἐμ-
πεχόνας ἔξω τῶν ἀναγκαίων περιεργά-
ζεσθαι. ἢ δυστυχοῦντων ἐφ᾽ ἕκαστα τὸν
δυστέρους λόγον ἢ ἀδικοῦντων. ὥστε καλ-
λωπιστὴν εἶναι καὶ ἀνομάζεσθαι ὁμοίως
αἰσχρὸν ἡγεῖσθαι φημὶ δεῖν τοὺς τοιούτους
ὡς τὸ ἑταιρεῖν ἢ ἀλλοτρίοις γάμοις
ἐπιβουλεύειν. τί γὰρ ἂν διαφέρει τῷ
γενναίῳ ἔχοντι ξυστίδα ἀναβεβλῆσθαι
ἢ τι τῶν φαύλων ἱματίων φορεῖν, ἕως
μηδὲν ἐνδέοι τοῦ πρὸς χειμῶνα δὲ
εἶναι καὶ θάλπος ἀλεξιτήριον. καὶ

δυστερμα

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/187

τἆλλα δὴ τὸν αὐτὸν τρόπον μὴ περὶ
πλέον τῆς χρείας κατασκευάζεσθαι
μηδὲ περιέπειν τὸ σῶμα πλέον
ἢ ὡς ἄμεινον τῇ ψυχῇ. οὐχ ἧττον γὰρ
ὄνειδος ἀνδρὶ τῷ γε ὡς ἀληθῶς προση-
γορίας ταύτης ἀξίῳ καλλωπιστὴν ἢ
φιλοσώματον εἶναι. ἢ πρὸς ἄλλο τι
τῶν παθῶν ἀγεννῶς διακεῖσθαι. τὸ
γὰρ τὴν πᾶσαν σπουδὴν εἰς φέρεσθαι
ὅπως ὡς κάλλιστα αὐτῷ τὸ σῶμα ἔχοι
οὐ διαγινώσκοντος ἐστὶν ἑαυτὸν οὐδὲ
συνιέντος τοῦ σοφοῦ παραγγέλματος
ὅτι οὐ τὸ ὁρώμενον ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος.
ἀλλὰ τινὸς δεῖ περιττοτέρας σοφίας
δι᾽ ἧς ἕκαστος ἡμῶν, ὅστις ποτ᾽ ἐστὶν

ἑαυτὸν ἐπιγνώσεται· τοῦτο δὲ μὴ καθη-
ραμένοις τὸν νοῦν ἀδυνατώτερον ἢ
λημῶντι πρὸς τὸν ἥλιον ἀναβλέψαι.
καθαρσὶς δὲ ψυχῆς ὡς ἀθρόως τε εἰπεῖν
ἐστὶν ἡμῖν ἱκανῶς τὰς διὰ τῶν αἰσθήσεων
ἡδονὰς ἀτιμάζειν. μὴ ὀφθαλμοῖς ἑστι-
ᾶν ταῖς ἀτόποις τῶν θαυματοποιῶν
ἐπιδείξεσιν, ἢ σωμάτων θέαις ἡδονῆς
κέντρον ἐναφιέντων· μὴ διὰ τῶν ὤτων
διεφθαρμένην μελῳδίαν τῶν ψυχῶν
καταχεῖν. ἀνελευθερίας γὰρ δὴ καὶ
ταπεινότητος ἔκγονα πάθη ἐκ τοιοῦ-
του δὲ τῆς μουσικῆς εἴδους ἐγγίνεσθαι πέ-
φυκεν· ἀλλὰ τὴν ἑτέραν μεταδιωκ-
τέον ἡμῖν τὴν ἀμείνω τε καὶ εἰς ἄμεινον

Δαβίδ

φέρουσαν ἦ. καὶ δαβὶδ χρώμενος ὁ ποι-
ητὴς τῶν ἱερῶν ἀσμάτων ἐκ τῆς μανίας
ὥς φασι τὸν βασιλέα καθίστη. λέγεται
πυθαγόρα
δὲ καὶ πυθαγόραν κωμασταῖς περι-
τυχόντα μεθύουσι κελεῦσαι τὸν αὐλη-
τὴν τὸν τοῦ κώμου κατάρχοντα μετα-
βαλόντα τὴν ἁρμονίαν ἐπαυλῆσαι
σφίσι τὸ δώριον· τοὺς δὲ οὕτως ὑπὸ
τοῦ μέλους ἀναφρονῆσαι, ὥστε τοὺς
στεφάνους ῥίψαντας αἰσχυνομένους
ἐπανελθεῖν. ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν
κορυβαντιῶσι καὶ ἐκβακχεύονται. το-
σοῦτόν ἐστι τὸ διάφορον ὑγιοῦς
ἢ μοχθηροῦ μελῳδίας ἀναπλησθῆναι
ὥστε τῆς νῦν δὴ κρατούσης ταύτης

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/190

ὑπτίου ἡμῖν μετεκτέον. ἢ καὶ οὔ τι προσσοίω
τῶν αἰσχίστων ἀτμοῖς γε μὴν παντοδα-
ποῖς ἡδονὴν ὀσφρήσει φέροντας τῷ
ἀέρι καταμιγνῦναι. ἢ μύροις ἑαυτοὺς
ἀναχρώννυσθαι καὶ ἀπαγορεύειν αἰσχύ-
νομαι. τί ἄν τις εἴποι περὶ τοῦ μὴ δεῖν
κρῆναι τὰς ἐν ἁφῇ καὶ γεύσει διώκειν
ἡδονὰς ἢ ὅτι καταναγκάζουσιν αὗται
τοὺς περὶ τὴν ἑαυτῶν θήραν ἐσχολα-
κότας ὥσπερ τὰ θρέμματα πρὸς τὴν
γαστέρα καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν συννενευκό-
τας ζῆν. ἑνὶ δὲ λόγῳ παντὸς ὑπερο-
πτέον τοῦ σώματος· τῷ γε μὴ ὡς ἐν
βορβόρῳ ταῖς ἡδοναῖς αὐτοῦ κατορω-
ρύχθαι μέλλοντι. ἢ τοσοῦτον ἀνθεκτέον

πλάτων αὐτοῦ ὅσον φησὶ πλάτων ὑπηρεσίαν
φιλοσοφίᾳ κτωμένους ἐοικότα τοῦ
παῦλος λέγων τῷ παύλῳ ὃς παραινεῖ μηδε-
μίαν χρῆναι τοῦ σώματος πρόνοιαν
ἔχειν εἰς ἐπιθυμιῶν ἀφορμήν· ἢ τί
διαφέρουσιν, οἱ τοῦ μὲν σώματος
ὡς ἂν μάλιστα ἔχοι φροντίζουσιν. τὴν
δὲ χρησομένην αὐτῷ ψυχὴν ὡς οὐ-
δενὸς ἀξίαν περιορῶσι τῶν περὶ
μὲν τὰ ὄργανα σπουδαζόντων τῆς
δὲ δι᾽ αὐτῶν ἐνεργούσης τέχνης κατα-
μελούντων. πᾶν μὲν οὖν τοὐναν-
τίον κολάζειν αὐτὸ καὶ κατέχειν ὥσ-
περ θηρίου τὰς ὁρμὰς προσῆκε
καὶ τοὺς ὑπ᾽ αὐτοῦ θορύβοις ἐγγινομένους

τῇ ψυχῇ οἷον μάστιγι τῷ λογισμῷ καθι
κνουμένους κοιμίζειν ἀλλὰ μὴ πάντα χα
λινὸν ἡδονῆς ἀφέντας περιορᾶν τὸν νοῦν
ὥσπερ ἡνίοχον ὑπὸ δυσηνίων ἵππων
ὕβρει φερομένων παρασυρόμενον ἄγεσθαι.
καὶ τοῦ πυθαγόρου μεμνῆσθαι ὃς τῶν πυθαγόρας
συνόντων τινὰ καταμαθὼν γυμνασίοις τε
καὶ σιτίοις, ἑαυτὸν εὖ μάλα κατασαρκοῦντα
οὗτος ἔφη οὐ παύσῃ χαλεπώτερον σε-
αυτῷ κατασκευάζων τὸ δεσμωτήριον, διὸ
δὴ καὶ πλάτωνά φασι τὴν ἐκ σώματος πλάτων
βλάβην προειδόμενον τὸ νοσῶδες χωρίον
τῆς ἀττικῆς τὴν ἀκαδημίαν καταλαβεῖν
ἐξεπίτηδες. ἵνα τὴν ἄγαν εὐπάθειαν
τοῦ σώματος οἷον ἀμπέλου τὴν εἰς τὰ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/193

περιττὰ φορὰν περικόπτῃ. ἐγὼ δὲ καὶ
σφαλερὰν εἶναι. τὴν ἐπ' ἄκρον εὐεξίαν ἰα-
τρῶν ἤκουσα. ὅτε τοίνυν ἡ ἄγαν αὕτη τοῦ
σώματος ἐπιμέλεια. αὐτῷ τε ἀλυσιτελὴς
τῷ σώματι. καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν ἐστὶν
ἐμπόδιον. τὸ ὑποπεπτωκέναι τούτῳ
καὶ θεραπεύειν μανία σαφής. ἀλλὰ μὴν
εἰ τούτους ὑπερορᾶν μελετήσαιμεν
σχολῇ γ' ἄν. ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων θαυ-
μάσαιμεν. τί γὰρ ἔτι χρησόμεθα πλούτῳ
τὰς διὰ τοῦ σώματος ἡδονὰς ἀτιμάζον-
τες. ἐγὼ μὲν οὐχ ὁρῶ. πλὴν εἰ κατὰ
τοὺς ἐν τοῖς μύθοις δράκοντας ἡδονήν
τινα φέροι θησαυροῖς κατορωρυγμένοις
ἐπαγρυπνεῖν. ὅτι μὲν ἐλευθερίως πρὸς

τὰ τοιαῦτα διακεῖσθαι πεπαιδευμένως. πολλοῦ ἂν δέοι τὰ ποιμόντι καὶ ἐς χρόνον ἔργῳ ἢ λόγῳ ποτὲ προσέλεσθαι. τὸ γὰρ τῆς χρείας περιττότερον κἂν λύδιον ψῆγμα κἂν τὸ μυρμήκων ἔργον τῶν χρυσοφόρων τοσούτῳ πλέον ἀτιμάσει ὅσῳπερ ἂν ἧττον προσδέηται. αὐτὴν δὲ δή που τὴν χρείαν τοῖς τῆς φύσεως ἀναγκαίοις, ἀλλ' οὐ ταῖς ἡδοναῖς ὁριεῖται, ὡς οἵ γε τῶν ἀναγκαίων ὅρων ἐξωτερόμενοι παραπλησίως τοῖς κατὰ τοῦ πρανοῦς φερομένοις πρὸς οὐδὲν χρήσιμον ἔχοντες ἀποβῆναι, οὐδαμοῦ τῆς εἰς τὸ πρόσω φορᾶς ἵστανται. ἀλλ' ὅσωπερ ἂν πλείω προσπεριβάλλονται τοῦ ἴσου δέονται ἢ καὶ πλείονος περὶ

τὴν τῆς ἐπιθυμίας ἐκπλήρωσιν καθ' ὃν τὸν
Ἐξηκεστίδου Σόλωνα, ὅς φησι πλούτου
οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
τῷ δὲ Θεόγνιδι πρὸς ταῦτα διδασκάλῳ
χρηστὸν λέγοντι· οὔτ' ἔραμαι πλουτεῖν
οὔτ' εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη ζῆν ἀπὸ τῶν
τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακόν. ἐγὼ
...ογενης δὲ καὶ τοῦ Διογένους ἄγαμαι τὴν πάντων
ὁμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων ὑπεροψίαν,
ὅς γε καὶ βασιλέως τοῦ μεγάλου ἑαυτὸν
ἀπέφηνε πλουσιώτερον, τῷ ἐλαττόνων
ἢ ἐκεῖνος κατὰ τὸν βίον προσδεῖσθαι.
ἡμῖν δὲ ἄρα εἰ μὴ τὰ Πυθίου τοῦ Μυσοῦ
προσείη τάλαντα· καὶ πλέθρα γῆς
τόσα καὶ τόσα καὶ βοσκημάτων ἐσμοί

πλείοις ἢ ἀριθμῆσαι οὐδὲν ἐξαρκέσει
ἀλλ' οἴομαι προσήκει ἀπαρτᾶται μὴ ποθεῖν
τὸν πλοῦτον καὶ τὰ φόρτας μὴ κεκτῆσθαι
μεγαλοφρονεῖν ἢ τῷ εἰδέναι αὐτὸν διατίθε-
σθαι. τὸ γὰρ τοῦ σωκράτους εὖ ἔχει ὅς
μεγαλοφρονοῦντος ἀνδρὸς πλουσίου ἐπὶ
τοῖς χρήμασιν. οὐ πρότερον αὐτὸν ἔφη
θαυμάζειν πρὶν ἂν καὶ ὅτι κέχρηται
τούτοις ἐπίσοιτο πειραθῆναι. ἢ φειδίας
μὲν καὶ πολύκλειτος ἐν τῷ χρυσίῳ μέγα
ἐφρόνουν καὶ τῷ ἐλέφαντι ὧν ὁ μὲν ἠλείοις
τὸν δία ὁ δὲ τὴν ἥραν ἀργείοις ἐποίησα-
την καταγελάστω ἂν ἦσαν τὴν ἀλλοτρίῳ
πλούτῳ καλλωπιζόμενοι ἀφέντες τὴν
τέχνην ὑφ' ἧς καὶ ὁ χρυσὸς ἡδίων καὶ

τιμιώτερος ἀπεδείχθη. ὑμεῖς δὲ τὴν ἀνθρω-
πίαν ἀρετὴν οὐκ ἐξαρκεῖν ἑαυτῇ πρὸς
κόσμον ὑπολαμβάνοντες ἐλάττονος
αἰσχύνης ἄξια ποιεῖν οἰόμεθα; ἀλλὰ δὴ
τὰ πλούτου μὲν ὑπεροψόμεθα καὶ τὰς
διὰ τῶν αἰσθήσεων ἡδονὰς ἀτιμάσομεν.
κολακείας δὲ καὶ θωπείας διωξόμεθα καὶ
Ἀρχίλοχος τῆς ἀρχιλόχου ἀλώπεκος. τὸ κερδαλέον
τε καὶ ποικίλον ζηλώσομεν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν
ὃ μᾶλλον φευκτέον τῷ σωφρονοῦντι τοῦ
πρὸς δόξαν ζῆν. καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς
δοκοῦντα περισκοπεῖν καὶ μὴ τὸν ὀρθὸν
λόγον ἡγεμόνα ποιεῖσθαι τοῦ βίου ὥστε κἂν
πᾶσιν ἀνθρώποις ἀντιλέγειν μηδὲν αἱ-
ρεῖσθαι τῶν ὀρθῶς ἐγνωσμένων παρα

χρίνειν κἂν ἐλέγχειν καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ τοῦ
καλοῦ δέῃ ἢ τὸν μὴ οὕτως ἔχοντα τί τοῦ αἰ-
γυπτίου σοφιστοῦ φήσομεν ἀπολείπειν
ὃς φυτὸν ἐγίγνετο καὶ θηρίον ὁπότε βού-
λοιτο καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πάντα χρήματα·
εἴπερ δὴ καὶ αὐτὸς νῦν μὲν τὸ δίκαιον ἐπαι-
νέσεται παρὰ τοῖς τοῦτο τιμῶσι νῦν δὲ
τοῖς ἐναντίους ἀφήσει λόγους. ὅταν τὴν
ἀδικίαν εὐδοκιμοῦσαν αἴσθηται ὅπερ δί-
κης ἐστὶ κολάκων καὶ ὥσπερ φασὶ τὸν πολύ-
ποδα τὴν χρόαν πρὸς τὴν ὑποκειμένην
γῆν· οὕτως αὐτὸς τὴν διάνοιαν πρὸς
τὰς τῶν συνόντων γνώμας μεταβάλλεται
ἀλλὰ ταῦτα μὲν που κἀν τοῖς ἡμετέροις
λόγοις τελεώτερον μαθησόμεθα· ὅσον δὲ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/199

σκιαγραφίαν τινὰ τῆς ἀρετῆς τογενῦν
εἶναι ἐκ τῶν ἔξωθεν παιδευμάτων ὑπο-
γραψόμεθα. τοῖς γὰρ ἐπιμελῶς ἐξ ἑκά-
στου τὴν ὠφέλειαν ἀθροίζουσιν ὥσπερ τοῖς
μεγάλοις τῶν ποταμῶν πολλαὶ γίνεσθαι
πολλαχόθεν αἱ προσθῆκαι πεφύκασι. τὸ
γὰρ καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ κατατίθεσθαι
οὐ μᾶλλον εἰς ἀργυρίου προσθήκην ἢ καὶ
ἐς ἣν τινοσοῦν ἐπιστήμην ὀρθῶς ἔχειν λέ-
γεσθαι τῷ ποιητῇ προσήκειν. ὁ μὲν
Βίας οὖν Βίας τῷ υἱεῖ πρὸς αἰγυπτίους
ἀπαίροντι, πυνθανομένῳ τί ἂν ποιῶν
αὐτῷ μάλιστα κεχαρισμένα πράττειν
ἐφόδιον ἔφη πρὸς γῆρας κτησάμενος
τὴν ἀρετὴν δὴ ἐφόδιον λέγων μικροῖς

ὅροις αὐτὴν περιγράφων ὅς γε τὴν ἐπ' αὐ-
τῆς ὠφέλειαν ἀγήρω βίω ὁρίζεται. ἐγὼ δὲ
κἂν τὸ Τιθωνοῦ τις γῆρας κἂν τὸ τοῦ μα-
κροβιωτάτου παρ' ἡμῖν Μαθουσάλα ὃς μαθουσαλ
χίλια ἔτη τριάκοντα δεόντων βιῶναι λέ-
γεται, κἂν σύμπαντα τὸν ἀφ' οὗ γεγό-
νασιν ἄνθρωποι χρόνον ἀναμετρῇ ὡς ἐπὶ παί-
δων διανοίας γελάσομαι εἰς τὸν μακρὸν
ἀποσκοπῶν καὶ ἀγήρω αἰῶνα οὗ πέρας
οὐδὲν ἐστὶ τῇ ἐπινοίᾳ λαβεῖν οὐ μᾶλλον γε
ἢ τελευτὴν ὑποθέσθαι τῆς ἀθανάτου
ψυχῆς πρὸς ὃν κτᾶσθαι παραινέσαι-
μ' ἂν τὰ ἐφόδια πάντα λίθον κατὰ τὴν
παροιμίαν κινοῦντας ὅθεν ἂν ἐντεῦθεν
ὑμῖν ὠφέλεια τις μέλλοι γενέσθαι καὶ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/201

οὐχ ὅτι χαλεπὰ ταῦτα καὶ πόνου δεόμενα
διὰ τοῦτ' ἀποκνήσομεν, ἀλλ' ἀναμνησθέντες
τοῦ παραινέσαντος ὅτι δέοι βίον μὲν ἄριστον
αὐτὸν ἕκαστον προαιρεῖσθαι, ἡδὺν δὲ προσ-
δοκᾶν τῇ συνηθείᾳ γενήσεσθαι ἐγχειρεῖν
τοῖς βελτίστοις. αἰσχρὸν γὰρ τὸν παρόντα
καιρὸν προεμένοις ὕστερον ποτ' ἀνακαλεῖ-
σθαι τὸ παρελθὸν ὅτ' οὐδὲν ἔσται πλέον ἀνι-
ωμένοις. ἐγὼ μὲν οὖν ἃ κράτιστα εἶναι
κρίνω τὰ μὲν νῦν εἴρηκα τὰ δὲ παρὰ πάν-
τα τὸν βίον ὑμῖν συμβουλεύσω. ὑμεῖς
δὲ γʹ ἀρρωστημάτων μὴ τῷ ἀνιατωτάτῳ προ-
σεοικέναι δόξητε μηδὲ τὴν τῆς γνώμης
νόσον παραπλησίαν τῇ τῶν εἰς τὰ σώ-
ματα δυστυχησάντων δείξετε. οἱ μὲν γὰρ

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/202

τὰ μικρὰ τῶν παθῶν κάμνοντες αὐτοὶ παρὰ
τοῖς ἰατροῖς ἔρχονται, οἱ δὲ ὑπὸ μειζόνων
καταληφθέντες ἀρρωστημάτων ἐφ' ἑαυτοῖς
καλοῦσι τοὺς θεραπεύσοντας· οἱ δὲ ἐς ἀνήκε-
στον παντελῶς μελαγχολίας περιενεχθέν-
τες, οὐδὲ προσιόντας προσίενται. ὃ μὴ
πάθοιτε νῦν ὑμεῖς τοῖς ὀρθῶς ἔχοντας
τῶν λογισμῶν ἀποφεύγοντες :—

v. Ossii Gnomici p. 46.

Πυθαγόρου ἔπη.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς, νόμῳ ὡς διάκειται,
τίμα, καὶ σέβου ὅρκον· ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς,
τούς τε καταχθονίους σέβε δαίμονας ἔννομα ῥέζων,
τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ' ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας.
τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅστις ἄριστος,
πραέσι δ' εἶκε λόγοισ', ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.
μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς,
ὄφρα δύνῃ· δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κρατεῖν δ' ἐθίζεο τῶνδε·
γαστρὸς μὲν πρώτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
καὶ θυμοῦ. πρήξῃς δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου
μήτ' ἰδίῃ· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε λόγῳ τε,
μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε.

ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασιν

χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι ἄλλοτ' ὀλέσθαι

ὅσσα τε δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν

ἣν ἂν μοῖραν ἔχεις ταύτην φέρε μηδ' ἀγανάκτει

ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθ' ὅσον δύνῃ ὧδε δὲ φράζευ

οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι

πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε καὶ ἐσθλοὶ

προσπίπτουσιν ὧν μήτ' ἐκπλήσσεο μήτ' ἄρ' ἐάσῃς

ἤργεσθαι σαυτόν, ψεῦδος δ' ἤν περ τι λέγηται

πράως ἶσχ' ὃ δέ τοι ἐρέω ἐπὶ παντὶ τελείσθω

μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ μήτε τι ἔργῳ

πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν ὅ τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστιν

βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου ὅπως μὴ μωρὰ πέληται

δειλοῦ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός

ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσει

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/205

πρῆξαι δὲ μηδὲ ἓν ὧν μὴ ἐπίστασαι ἀλλὰ διδάσκου
ὅσσα χρεὼν καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις
οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρὴ
ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε
ποιεῖσθαι μέτρον δὲ λέγω τόδ' ὃ σ' οὐκ ἀνιήσει
εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον ἄθρυπτον
καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν ὁπόσα φθόνον ἴσχει
μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων
μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον
πρῆσσε δὲ ταῦθ' ἅ σε μὴ βλάψει λόγιζε δὲ πρὸ ἔργου
μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν
πῇ παρέβην, τί δ' ἔρεξα. τί δέον οὐκ ἐτελέσθη
ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσεο χρηστὰ δὲ τέρπου

ταῦτα πόνει, ταῦτα μελέτα, τούτων χρὴ ἐρᾶν σε.
Ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.
ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
παγὰν ἀενάου φύσεως. ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον
θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας
γνώσεαι ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν δ' ἀνθρώπων
σύστασιν, ᾗ θ' ἕκαστα διέρχεται, ᾗ τε κρατεῖται.
γνώσῃ δ' ᾗ θέμις ἐστὶ φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην,
ὥστε σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν μήτε τι ἐλθεῖν.
γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας
τλήμονας, οἵ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὔτ' ἐσορῶσιν
οὔτε κλύουσι. λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίασιν.
Τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· οἱ δὲ κυλίνδροις
ἄλλα ἐπ' ἄλλα φέρονται ἀπείρονα πήματ' ἔχοντες.
λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε

σύμφυτος ἣν οὐ δεῖ προάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν
Ζεῦ πάτερ ἢ πολλῶν τε κακῶν λύσειας ἅπαντας
ἢ πᾶσι δείξαις οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται
ἀλλὰ σὺ θάρσει ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα
ὧν εἴ σοί τι μέτεστι κρατήσεις ὧν σε κελεύω
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις
ἀλλ᾽ εἴργου βρωτῶν ὧν εἴπομεν ἐν δὲ καθαρμοῖς
ἔν τε λύσει ψυχῆς κρίνων καὶ φράζευ ἕκαστα
ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην
ἢν δ᾽ ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ᾽ ἐλεύθερον ἔλθῃς
ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος οὐκέτι θνητός.

Πίνδαρος.

ἦ θαύματα πολλά, καί πού τι καὶ
βροτῶν φρένας, ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον.

δαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι
μῦθοι. χάρις δ' ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ
μείλιχα θνατοῖς, ἐπιφέρουσα τιμὰν καὶ
ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι τὸ πο-
λλάκις. ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι μάρτυρες
σοφώτατοι. ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν
ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά. μείων γὰρ αἰτία:
ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμ-
βάνει. θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώ-
νυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι
μάταν ἁπάντων καλῶν ἄμμορος:

Τῶν δὲ πεπραγμένων ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ
δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἂν χρόνος ὁ πάντων
πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος. λάθᾳ δὲ
πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν. ἐσθλῶν

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/209

γὰρ ὑπὸ χαρμάτων. πῆμα θνάσκει παλί-
γκοτον δαμασθέν. ὅταν θεοῦ μοῖρα
πέμπη ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν:.

ῥοαὶ ἄλλοτ' ἄλλαι εὐθυμιῶν — μετὰ καὶ
πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν:.

ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει
τῶν τε καὶ τῶν καιρὸν βαθεῖαν ὑπέχων
μέριμναν ἀγροτέραν ἀστὴρ ἀρίζηλος
ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος εἰ δέ μιν ἔχει τις.

ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτί-
κ' ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν ἐσθλοί:

φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν
πολιαὶ θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἡλικίας
ἐοικότα χρόνον:.

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/210

εὐριπίδης τραγικός.

Ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος. Εἰς ὄχλον
ἔρπειν πρᾶγ θέμοιστ' οὐκ καλόν. Ὦ πότνια
λήθη τῶν κακῶν ὡς εἶ σοφή. Μεταβολὴ πάν-
των γλυκὺ μάλιστα. Ὁ μέγας ὄλβος οὐ
μόνιμος ἐν βροτοῖσιν. Ὁ δ' ὄλβος οὐ βέβαιος
ἀλλ' ἐφήμερος. Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών.
Κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. Ὄνομα γὰρ ἔργον
δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι οἱ μὴ 'πὶ ταῖς συμφοραῖς
ὄντες φίλοι. Τοῖς φίλοις ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ
τοῖς φίλοις ὠφελεῖν. Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ
διδῷ, τί χρὴ φίλων; ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς
ὠφελεῖν θέλων. Ἐστὶ δ' οὐ σιγὴ λόγου
κρείσσων γένοιτ' ἄν, ἐστὶ δ' οὐ σιγῆς λόγος.
Οὐχ οἷόν τε μὴ φέρειν κακά. Πᾶσιν γὰρ οἰκτρόν

ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ
μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώφροσιν. φιλόψογον
γὰρ χρῆμα θηλειῶν ἔφυ. ἀλλ' ἀναγκαίως
ἔχει πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας :-

Ἀριστοφάνης κωμικός.

Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπήκοα. ἐγὼ
γοῦν διὰ σμικρὸν ἀργύριον δοῦλος
γεγένημαι. διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
τὰ δὲ πράγματα. οὐχὶ διὰ σὲ πάντα
πράττεται, μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων
αἴτιος καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. οὕτω
τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα :-

Εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην. καὶ τῆς εὐχῆς
ὑπακούειν. φιλεῖ γάρ πως ταυτὶ αὐθ' ἑτέ-
ρας τρέπεσθαι :-

† μόσχου ἔρως δραπέτης. Moschus I

Ἁ κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει:
εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα.
δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μηνύτας γέρας ἕξει:
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἕξεις
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος, ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν:
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἴκελος, ὄμματα δ' αὐτῷ:
δριμύλα καὶ φλογόεντα, κακαὶ φρένες, ἁδὺ λάλημα:
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται ὡς μέλι φωνά:
ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος ἠπεροπευτάς.
οὐδὲν ἀλαθεύων δόλιον βρέφος ἄγρια παίσδει
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια. μακρὰ δὲ βάλλει
βάλλει κεἰς ἀχέροντα. καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα

γυμνὸς μὲν τὸ σῶμα· νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται
καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται:
τόξον ἔχει μάλα βαιόν· ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον
τυτθὸν ἐὸν τὸ βέλεμνον· ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθεν δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι· τοῖς πολλάκι κἠμὲ τιτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια πάντα· πολὺ πλεῖον δὲ
οἱ αὐτῷ βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
ἢν τύ χ' ἕλῃς τῆνον· δαμάσας ἄγε μηδ' ἐλεήσῃς
κἢν ποτίδῃς κλαίοντα· φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ
κἢν γελάῃ, τύ νιν ἕλκε· καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι φεῦγε.
κακὸν τὸ φίλαμα· τὰ χείλεα φάρμακόν ἐντι.
ἢν δὲ λέγῃ λάβε ταῦτα χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα
μὴ τὺ θίγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται:

Ἀριστοτέλης ἀλεξάνδρῳ εὐπράττειν

Ἔγραψας μοι περὶ τῶν ἀκροατικῶν
λόγων. οἰόμενος δεῖν αὐτοὺς φυλάττειν
ἐν ἀπορρήτοις. ἴσθι οὖν αὐτοὺς καὶ ἐκ-
δεδομένους καὶ μὴ ἐκδεδομένους ξυν-
ετοὶ γάρ εἰσι μόνοις τοῖς
ἡμῶν ἀκούσασιν. ἔρρωσο.

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/216

επιδημουντος αποκαλυπτου·

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/217

F. f. 42

Mscr. Dresd. App. 2142
(3A 9220)

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/218

17805
180

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/219

Mscr

http://digital.slub-dresden.de/ppn349366780/220